

UNIVERZITA KARLOVA

FAKULTA SOCIÁLNÍCH VĚD

Institut sociologických studií

Katedra sociologie

Bakalářská práce

2023

Monika Čechmanová

UNIVERZITA KARLOVA

FAKULTA SOCIÁLNÍCH VĚD

Institut sociologických studií

Katedra sociologie

**Porovnání webové stránky prezidentského kandidáta
s jeho prezentací na Facebooku**

Bakalářská práce

Autor práce: Monika Čechmanová

Studijní program: Sociologie a sociální politika

Vedoucí práce: Mgr. Andrea Průchová Hružová, Ph.D.

Rok obhajoby: 2023

Prohlášení

1. Prohlašuji, že jsem předkládanou práci zpracovala samostatně a použila jen uvedené prameny a literaturu.
2. Prohlašuji, že práce nebyla využita k získání jiného titulu.
3. Souhlasím s tím, aby práce byla zpřístupněna pro studijní a výzkumné účely.

V Praze dne 3. 5. 2023

Monika Čechmanová

Bibliografický záznam

ČECHMANOVÁ, Monika. *Porovnání webové stránky prezidentského kandidáta s jeho prezentací na Facebooku*. Praha, 2023. 178 s. Bakalářská práce (Bc.). Univerzita Karlova, Fakulta sociálních věd, Institut sociologických studií, Katedra sociologie. Vedoucí bakalářské práce Mgr. Andrea Průchová Hružová, Ph.D.

Rozsah práce: 105 051 znaků

Abstrakt

Tato bakalářská práce se zaměřuje na analýzu kampaně prezidentského kandidáta Jaroslava Bašty, který kandiduje za politickou stranu Svoboda a přímá demokracie (SPD) v roce 2023. Konkrétně bude porovnáván obsah webové stránky s obsahem na sociální síti Facebook, které slouží jako podpora jeho kandidatury. Cílem práce je zjistit rozdíly mezi obsahem na těchto dvou platformách a analyzovat použité strategie v oblasti marketingu, PR a veřejného mínění. Práce bude také zkoumat, zda prezidentský kandidát využívá prvky iliberalismu a jakým způsobem komunikuje svůj volební program.

V teoretické části se práce zaměří na digitální komunikaci jako „*nový nástroj politické komunikace*“ a vymezí klíčové pojmy a teorie související s digitální a politickou komunikací a marketingem. Výchozím zdrojem budou práce politologa Chytilka (2012 nebo 2019), který se specializuje na politický marketing, a práce Matuškové (např. 2006), expertky na politický a volební marketing.

V praktické části práce bude použita metoda analýzy rétorických a obrazových prostředků pro mapování využívání populismu pro politické účely v předvolebním období, otázek „*fake news*“ a strategií populistické rétoriky na Facebooku. Teorie budou vycházet z prací Šabatky (2014), Singera (2019) a Kharisové (2022).

Bakalářská práce byla vytvořena v průběhu voleb prezidenta České republiky v lednu 2023. Její závěry nejsou limitovány ani ovlivněny výsledky voleb.

Abstract

This bachelor thesis focuses on the analysis of the campaign of presidential candidate Jaroslav Bašta, who is running for the political party Freedom and Direct Democracy (SPD) in 2023. Specifically, the content of his website will be compared to the content on the social network Facebook, which serves as a support for his candidacy. The thesis aims to identify differences between the content on these two platforms and to analyse the strategies used in the areas of marketing, public relations, and public opinion. The thesis will also examine whether the presidential candidate uses elements of illiberalism and how he communicates his electoral program.

In the theoretical part, the thesis will focus on digital communication as a "new tool of political communication" and define key concepts and theories related to digital and political communication and marketing. The starting point will be the works of political scientist Chytilek (2012 or 2019), who specializes in political marketing, and the works of Matušková (e.g., 2006), an expert on political and electoral marketing.

In the practical part, the method of analysing rhetorical and visual means will be used to map the use of populism for political purposes in the pre-election period, the issue of "fake news," and strategies of populist rhetoric on Facebook. The theories will be based on the works of Šabatka (2014), Singer (2019), and Kharisová (2022).

The bachelor thesis was created during the presidential election in the Czech Republic in January 2023. Its conclusions are not limited or influenced by the election results.

Klíčová slova

politika, prezidentské volby, webové stránky, sociální sítě, Facebook, vlastní prezentace, politický marketing, iliberalismus, nacionalismus, populismus, digitální komunikace

Keywords

politics, presidential elections, websites, social networks, Facebook, self-presentation, political marketing, illiberalism, nationalism, populism, digital communication

Title

Comparison of the Presidential Candidate's Website with their Presentation on Facebook

Poděkování

Na tomto místě bych ráda poděkovala své vedoucí práce Mgr. Andree Průchové Hružové, Ph.D., za odborné vedení, cenné rady, věcné připomínky a vstřícnost při konzultacích.

Obsah

Teoretická část	3
1. Úvod	3
2. Politika a sociální síť	6
2.1 Teoretická definice zkoumaných médií	6
2.1.1 Webové stránky	7
2.1.2 Sociální síť	7
2.2 Politická komunikace	9
2.2.1 Politická komunikace prezidentského kandidáta	11
2.3 Teorie iliberalismu	12
2.3.1 Iliberalismus v rámci SPD	13
2.4 Teorie nacionalismu	14
2.5 Teorie populismu	15
2.6 Teorie marketingu	16
3. Metodologie	18
3.1 Tematická analýza	19
3.2 Sémiotická analýza	21
3.3 Vymezení výzkumného vzorku	21
3.4 Vymezení časového období	22
3.5 Výzkumné otázky	23
3.6 Metoda sběru dat	23
3.7 Analýzy dat	24
3.8 Etické a morální zásady	24
Analytická část	25
4. Analýzy	25
4.1 Analýza článků z webové stránky	25
4.1.1 Shrnutí obsahu článků	25
4.1.2 Výsledek analýzy článků	28
4.2 Analýza fotografií z webové stránky	32
4.2.1 Kategorie	32
4.2.2 Sémiotická analýza	34
4.3.3 Výsledek analýzy fotografií	36
4.4 Analýza příspěvků z Facebookové stránky	39
4.4.1 Kategorie	39
4.4.2 Výsledek analýzy příspěvků	41
5. Komparace	46
5.1 Porovnání množství obsahu	46
5.2 Politické události	46
5.3 Prezidentské volby	47
5.4 Rozhovory	48

5.5 Shrnutí	48
6. Závěr	51
7. Summary	54
8. Použitá literatura	56
9. Teze bakalářské práce	63
10. Seznam příloh	67
10.1 Články z webové stránky	67
10.2 Fotografie z webové stránky	115
10.3 Příspěvky z Facebookové stránky	131

Teoretická část

1. Úvod

V lednu letošního roku (2023) proběhla volba prezidenta České republiky, jíž předcházela téměř půlroční volební kampaň. Přímá volba prezidenta České republiky probíhá od r. 2012 tajným hlasováním na základě všeobecného, rovného a přímého volebního práva všech českých občanů starších 18 let. V České republice prezidenta volí občané v přímé volbě na dobu 5 let. Osoby, které se rozhodnou kandidovat, musí splňovat určité podmínky stanovené ústavou, například věk minimálně 40 let, mít občanství České republiky (dále ČR) a být bezúhonní. (Ústava ČR, článek 29) V minulosti se do prezidentských voleb v České republice často přihlašovali politici a osobnosti s dlouholetou kariérou v politice, ale také vědci, umělci či podnikatelé.

Informace o kandidátech, volebních průzkumech a celkovém průběhu volební kampaně v ČR jsou k dispozici z mnoha zdrojů. Mezi nejvýznamnější patří české televizní a rozhlasové stanice, poskytují totiž nejen zpravodajství a reportáže o vývoji kampaně, ale také přinášejí diskuse a rozhovory s kandidáty širokým masám. Důležité informace jsou také publikovány v tisku, včetně největších českých novinových deníků, jako je Mladá fronta DNES, Hospodářské noviny, Právo a další. Zahraniční zpravodajské agentury také sledují vývoj volební kampaně v ČR a poskytují pohled mezinárodní perspektivy na téma prezidentských voleb. Kromě toho existuje mnoho internetových stránek a sociálních médií, na kterých lze najít příspěvky o samotných kandidátech i vývoji kampaně, jež umožňují diskusi o tématu.

V prvním kole prezidentských voleb uspělo 9 kandidátů (řazeno podle abecedy): Andrej Babiš (předseda hnutí ANO), Jaroslav Bašta (poslanec SPD), Karel Diviš (podnikatel v IT), Pavel Fischer (senátor), Marek Hilšer (senátor), Danuše Nerudová (ekonomka), Petr Pavel (generál ve výslužbě), Josef Středula (předseda ČMKOS – odstoupil), Tomáš Zima (akademik a lékař) (e15, 2023). Vybrala jsem si osobu politika Jaroslava Bašty (narozen r. 1948), poslance s bohatými zkušenostmi a odporem k minulému režimu, který mě zaujal výraznými názory a svou kontroverzností v rámci členství v politické straně SPD.

Tato bakalářská práce se tak bude věnovat hned několika tématům, avšak hlavním z nich bude porovnání obsahů webové stránky a sociální sítě, které byly vytvořeny kvůli propagaci

kandidujícího politika Jaroslava Bašty. Jedná se o webové stránky a sociální síť Facebook, na kterých vznikla podporující a propagační stránka Jaroslava Bašty, který kandiduje na post prezidenta České republiky 2023 za českou politickou stranu s názvem „*Svoboda a přímá demokracie*“, používající zkratku „*SPD*“. Vzhledem k tomu, že v ČR je politická strana SPD hlavním představitelem iliberální politiky, v práci vysvětlím, co iliberalismus je a jak funguje v současné společnosti. Politická strana SPD je známá a mezi lidmi zajímavá především tím, že její jméno je neodpovídající jejím komunikačním praktikám, jak ukážu ve své práci.

Tato politická strana je v ČR velmi známá především díky kontroverzním a manipulativním výroklům, a ne vždy sdílí pravdivé a přesné informace (CVVM, 2023). Jejím předsedou je Tomio Okamura, český podnikatel a politik japonského původu, který se dlouhodobě objevuje ve veřejných diskusích, kde prezentuje jak sebe, tak svou stranu. Ve svých prezentacích často používá nacionalistickou a populistickou rétoriku. Kontroverznost tohoto předsedy dokazují i mnohé soudní spory, které vyvolal (iDNES, 26.03.2021). Tomio Okamura navíc také kandidoval na prezidenta, a to v roce 2013.

Jaroslav Bašta, prezidentský kandidát za SPD, sám sebe označuje jako „*bojovníka za svobodu*“ (web SPD), čímž se snaží upozornit na vlastní prezentaci ideálů této strany. Jak je patrné z jeho webové stránky či Facebooku, za tyto ideály lze označit vymáhání svobody a vlastenectví na úkor demokracie. Jedná se o současného českého politika a diplomata, který byl za období normalizace disidentem a signatářem Charty 77. I po sametové revoluci se aktivně zapojil do politického života. Během své profesní kariéry vystřídal mnoho významných pozic, byl například ředitelem odboru Úřadu pro ochranu ústavy a demokracie (FBIS). Zahraniční politika mu také není cizí, a to nejen díky pozici velvyslance v Rusku a na Ukrajině v letech 2000-2005, ale rovněž vykonávané funkci náměstka ministra zahraničních věcí ČR v letech 2005 až 2007. Od roku 2021 působí ve funkci poslance v poslanecké sněmovně právě za hnutí SPD.

Pro tuto bakalářskou práci je ale nejdůležitější jeho kandidatura na prezidenta v roce 2023, kterou se budu zabývat. Jakožto prezidentský kandidát si pro lepší komunikaci s lidmi a snazší sdílení obsahu svého politického smýšlení založil webovou stránku, která nese název „*Jaroslav Bašta prezident*“. Tato stránka je oficiálně považována za hlavní platformu v komunikaci kandidáta se svými příznivci a potenciálními voliči. Tento kandidát však také

používá platformu Facebook, na které má též stránku, a to „*Jaroslav Bašta – SPD*“, kde kromě přesdílení některého z obsahů ze své webové stránky sdílí i věci další. Cílem této práce je porovnat příspěvky na jeho webové stránce s tím, jak komunikuje volební program, témata a svoji osobu na sociální síti Facebook. Chtěla bych se tak zabývat tím, jaká témata tam sdílí a zda je obsah z webové stránky totožný s Facebookovou stránkou, v čem se liší a proč, případně jak sdílený obsah působí na různých platformách pro prezentaci politického obsahu. Sociologickou relevanci lze obhájit tím, že se jedná o kandidáta za SPD, která je spojována s výše uvedenými sociologickými pojmy, a zároveň zkoumá z hlediska chování prezidentského kandidáta jeho taktiky pro budoucí zvolení. Předpokládám, že se v jeho příspěvcích objeví prvky iliberalismu, populismu či nacionalismu, a to jak na webové stránce, tak i na Facebookové. Všechny články, fotografie a příspěvky sdílené na obou platformách jsou součástí této práce, uvádím je v seznamu příloh.

2. Politika a sociální sítě

Téma práce je spojené jak s politikou, tak i se sociálními sítěmi. V první řadě se tedy ve své bakalářské práci budu zabývat webovou stránkou současného politika za hnutí SPD, který kandiduje v rámci prezidentských voleb 2023 na post prezidenta.

Digitální komunikace z hlediska sociálních věd je v kontextu mé práce analyzována zejména jako nový nástroj politické komunikace (Eibl, Chytilík a Matušková, 2012). Komunikace jako taková se během našeho století, tedy posledních dvou dekad, velice změnila a vyvinula. Souvisí to s mnoha proměnami spojenými s nástupem nových digitálních komunikačních technologií a internetem (Macková, 2016). Dřívější komunikace pomocí dopisů, faxů nebo dokonce telegramů již není téměř vůbec používána. Dnešní svět ovládla komunikace digitální. Ukázala se být velice rychlou, a proto z tohoto hlediska i efektivní. Tohoto si samozřejmě všimli i politici, kteří se s těmito novými nástroji rychle naučili pracovat a využívají je pro komunikaci politickou.

Hlavním činitelem digitální komunikace i nástrojem Public relations (dále PR) jsou masová média. Ty představují základní komunikační kanál moderní společnosti. V dnešní moderní době se tímto činitelem a nástrojem staly právě sociální sítě, které jsou ke komunikaci, a tím i k ovlivnění mas, hojně používány. Mezi nejpopulárnější sociální sítě v Česku patří Instagram, který má 2,9 milionu uživatelů, dále Facebook, jenž je stále velmi využívanou platformou téměř 2,8 miliony lidí, poté TikTok, dříve známý jako Musical.ly, ten má nyní 1,9 milionu českých uživatelů, a v neposlední řadě Twitter používaný zhruba 400 tisíci lidí (Černovský, 2023, ČTK, 2021, Kubizňák, 2020,).

2.1 Teoretická definice zkoumaných médií

Webové a Facebookové stránky jsou v současné době jedněmi z nejdůležitějších komunikačních nástrojů, které mají významný dopad na společnost a kulturu. *„Již od zavedení sociálních sítí jako například MySpace, Facebook, Cyworld a Bebo se tyto platformy staly velmi populárními a přitáhly miliony uživatelů, z nichž mnozí integrovali tyto stránky do svých každodenních praktik“* (Boyd a Ellison, 2008, s. 210-230). Z pohledu sociologie lze tyto stránky zkoumat jako prostředky, které umožňují lidem sdílet informace, vyjádřit své názory a navazovat vztahy s ostatními.

2.1.1 Webové stránky

Většina stránek podporuje udržování existujících sociálních sítí, ale jiné pomáhají neznámým lidem spojit se na základě sdílených zájmů, politických názorů nebo aktivit. Některé stránky přitahují lidi na základě společného jazyka nebo sdílených rasových, sexuálních, náboženských nebo národnostních identit. „*Stránky se také liší v rozsahu, do kterého zahrnují nové informační a komunikační nástroje, jako je mobilní konektivita, blogování a sdílení fotografií/videí*“ (Boyd a Ellison, 2008, s. 210-230).

Webové stránky představují prostředek pro prezentaci informací a služeb, které mohou být využity jak jednotlivci, tak i organizacemi. Staly se nezbytnou součástí podnikání, protože umožňují firmám prezentovat své zboží a služby online a zároveň navazovat vztahy se svými zákazníky, rovněž umožňují textovou i obrazovou prezentaci instituce či produktu. Mít adresu a schránku na elektronickou poštu, internetovou adresu (doménu) a atraktivní webové stránky, které jsou uvedené na propagačních materiálech, se dříve považovalo pouze za známku progresivity a perspektivnosti dané instituce, avšak tyto formy komunikace se již staly pro obchodní partnery nezbytností a samozřejmostí (Foret, M., 2003, s. 217). V současné době neexistují spolehlivá data o tom, kolik lidí používá sociální sítě (zejména kvůli množství fake profilů), i když marketingový výzkum naznačuje, že sociální sítě jsou populární a hojně rozšířené po celém světě (Hootsuite, 2021). Tento růst přiměl mnoho firem investovat čas a peníze do vytváření vlastních stránek, propagace a reklamy na sociálních sítích. Zároveň však jiné společnosti blokují přístup svým zaměstnancům na webové stránky. Navíc tak jako americká armáda v roce 2007 zakázala vojákům přístup k MySpace (Frosch, 2007), zakázala později přístup i k Tiktoku z důvodu obav o bezpečnost (Starr a Cohen, CNN, 2019). Americká armáda ale není ojedinělým příkladem omezování použití sociálních sítí. Kanadská vláda zakázala svým zaměstnancům přístup k Facebooku (Benzie, 2007) a americký Kongres navrhl i zákon, který by zakázal mládeži přístup na sociální sítě ve školách a knihovnách (H.R. 5319, 2006; s. 49, 2007). Důvodem bylo velké množství podvodů a vysoká míra nebezpečí právě ze stran internetových stránek.

2.1.2 Sociální sítě

Dle Jenkinse (2006), mediálního teoretika a profesora na University of Southern California, jsou sociální sítě klíčovým prvkem participativní kultury, kterou vymezuje jako novou formu kultury, v níž konzumenti médií nejsou jen pasivními diváky, ale aktivně se podílejí

na tvorbě a šíření obsahu. Jenkins ve své knize *Convergence Culture: Where Old and New Media Collide* (2006) v kapitole 2 tvrdí, že díky sociálním sítím mohou jednotlivci aktivně spoluvytvářet média, sdílet své názory a vytvářet nové formy kolektivního projevu. Participativní kultura tak může posilovat společenskou soudržnost a umožňovat vznik nových forem kreativity a spolupráce. Jenkins se také zabývá otázkou vztahu participativní kultury a moci, přičemž upozorňuje na to, že i v této kultuře existují nerovnosti a hierarchie a že je důležité, aby byly tyto otázky reflektovány a řešeny. Jenkins uvádí, že lidé se v participativní kultuře stávají spoluvůdci kultury tím, že využívají digitální technologie a sociální sítě ke sdílení svých nápadů, názorů a tvůrčích projektů s ostatními uživateli (Jenkins, 2006, kapitola 8). Tímto způsobem se vytvářejí nové formy komunity, které jsou nezávislé na tradičních médiích a vytvářejí si svůj vlastní obsah. Jenkins věří, že participativní kultura má pozitivní vliv na společnost, protože umožňuje lidem se vyjádřit a zapojit do dialogu s ostatními lidmi, což může vést k novým myšlenkám a inovacím. Zároveň se však také zabývá otázkami, jakou roli v této kultuře hrají velké technologické společnosti a jaký je vliv participativní kultury na tradiční média a na způsob, jakým jsou tyto produkovány a konzumovány.

Sociální sítě jsou strukturovány jako osobní (neboli egocentrické) sítě s jednotlivcem v centru své vlastní komunity. „*To přesněji odráží nemediální sociální struktury, kde svět je složen ze sítí, nikoli ze skupin*“ (Wellman, 1988, s. 37). Avšak skupiny lidí na těchto stránkách například v chatovacích skupinách rozvíjejí komunikaci mezi sebou a vytvářejí tak nové sociální vztahy (Gulia a Wellman, 1999, s. 331-366). Tyto stránky se také staly důležitým nástrojem pro organizace a firmy, které je mohou využít ke komunikaci s lidmi a propagaci svých produktů a služeb.

Jedna z nejpulárnějších sociálních sítí Facebook má obrovský vliv na způsob, jakým lidé komunikují a interagují s ostatními. Někteří lidé se na Facebooku snaží udržovat kontakty se svými přáteli a rodinou, zatímco jiní používají tuto platformu k vytváření nových sociálních vztahů. Výzkumy však ukazují, že Facebook může mít jak pozitivní, tak negativní vliv na naše sociální vztahy.

Podle studie publikované v časopisu *Cyberpsychology, Behavior, and Social Networking* (2011) od Hancocka a Tomy mohou sociální sítě, včetně Facebooku, pomoci lidem udržovat vztahy na dálku a posilovat existující vztahy. Studie také ukázala, že lidé, kteří používají

Facebook k udržování kontaktů, mohou mít vyšší pocit sociální podpory a sounáležitosti.

Na druhé straně však výzkumy dokládají, že příliš časté používání Facebooku může mít negativní dopad na naše sociální vztahy. Studie publikovaná v *Journal of Social and Personal Relationships* (2017) uvádí, že lidé, kteří tráví více času na Facebooku, mají nižší kvalitu vztahů s přáteli v reálném životě a také nižší pocit životní spokojenosti. Další studie také ukázaly, že časté používání Facebooku může vést k pocitu osamělosti a deprese.

Také afektivní nebo emocionální komunikace na sociálních sítích hraje velkou roli. „*Uživatelé často sdílejí své emoce, nálady a pocity s ostatními uživateli, což může být velmi přitažlivé pro lidi, kteří chtějí najít spřízněné duše nebo sdílet své zážitky a pocity s ostatními*“ (Macek, 2018, s. 56). Sociální sítě také umožňují uživatelům vyjadřovat své emoce a nálady pomocí různých funkcí, jako jsou například „lajky“, srdíčka, smajlíci, komentáře a reakce. Toto vyjadřování emocí může být velmi silné, ať už jde o radost, smutek, hněv nebo frustraci, a může vést k vytvoření silných emocionálních vazeb mezi uživateli. Nicméně je důležité si uvědomit, že afektivní/emocionální komunikace na sociálních sítích může mít také negativní důsledky. Například může vést k šíření falešných zpráv, nenávisti nebo k narušení soukromí a osobních hranic, proto by uživatelé měli být opatrní a zodpovědní při sdílení svých emocí a názorů na sociálních sítích a měli by respektovat ostatní uživatele a jejich názory (Macek, 2018, s. 56).

Webové stránky i sociální sítě jsou tedy důležité z hlediska sociologie především proto, že přispívají k vytváření sociálních vztahů a umožňují lidem sdílet informace a názory. Zároveň je ale důležité si uvědomit, že tyto platformy mohou mít také negativní dopad na společnost, například v šíření dezinformací nebo ve vytváření filtračních bublin, které se týkají omezení přístupu k určitým informacím v online prostředí. Pariser (2011) poprvé definoval tento pojem ve své knize s názvem *The filter bubble: What the internet is hiding from you*. Také vztahy vytvořené na sociálních sítích nejsou popisovány jako plnohodnotné. Jsou označovány jako křehké, volné a mohou se v porovnání se vztahy ve fyzických komunitách kdykoli rozpadnout (Pospíšilová, 2016, s. 16-23). Často se také ve spojitosti se sociálními sítěmi upozorňuje na problémy se soukromím nebo závislostí na internetu (Castells, 2001).

2.2 Politická komunikace

Politická komunikace je formována dvěma obory – mediálními studií a politikou (Křeček,

2013, Moy a kol., 2012), avšak čerpá také ze sociologie a psychologie (Macková, 2016). Politická komunikace se poprvé začala formovat v USA, kde se stala specifickou disciplínou. Soustředí se tak zejména na efekt volebních kampaní, zkoumá zapojení občanů do politických procesů, ale i na role občanů a úlohu médií, především masových médií, v politickém jednání. „*Nová média pak představují velkou výzvu pro politickou komunikaci a to tím, že se zásadně odlišují od médií tradičních, a tím zpochybňují klasické modely a teorie médií*“ (Bennet, Iyengar, 2008, s. 3, 707-731).

V současnosti jsou nová média jedním z hlavních zdrojů informací pro většinu lidí. Tyto nové formy médií, jako jsou sociální sítě, blogy, podcasty a online noviny, jsou přístupné téměř každému, kdo má připojení k internetu. Zároveň nová média představují velkou výzvu pro politickou komunikaci, protože mohou mít vliv na politickou agendu a vnímání kandidátů a politických stran (Howard a Woolley, 2016).

Politická komunikace se v nových médiích dle Příbyla (2016, s. 16-25) liší od tradičních forem, jako jsou televize, rozhlas nebo tisková média. Nová média totiž umožňují větší interakci mezi politiky a voliči a umožňují voličům, aby sami aktivně přispívali k politické diskusi a sdíleli své názory s ostatními. Politici a kandidáti musí proto být schopni komunikovat se svými voliči na různých platformách nových médií a musí umět využít jejich potenciál k oslovování a mobilizaci voličů (Příbyl, 2016, s. 16-25).

Podle studií zveřejněných v časopisu *Harvard Business Review* (2019) se více než 60 % voličů spoléhá na sociální média jako na hlavní zdroj informací o politice a volbách. To znamená, že politické strany a kandidáti musí být aktivní na těchto platformách a dokázat přizpůsobit svou komunikaci těmto novým médiím. Existuje také riziko šíření dezinformací a falešných zpráv prostřednictvím nových médií, což může ovlivnit politickou diskusi a voličská rozhodnutí. Politici a kandidáti se proto musí naučit rozpoznávat dezinformace a reagovat na ně i na falešné zprávy a aktivně pracovat na zajištění transparentnosti a důvěryhodnosti svých zpráv (Třešňák, 2021, s. 50-63).

V poslední době politické strany a kandidáti začali více využívat technologie, například analytické nástroje a umělou inteligenci, aby lépe porozuměli tomu, jaká témata jsou pro voliče nejdůležitější a jakým způsobem lépe komunikovat své zprávy. Tento vývoj ukazuje, že nová média představují jednak příležitost, jednak výzvu pro samotnou politickou komunikaci. Politici a kandidáti musí být schopni využít nová média k posílení vlivu svých

zpráv a k získání podpory voličů, ale je nutno současně pracovat na minimalizaci rizik výzev spojených s těmito novými formami komunikace (Pathak, 2019).

2.2.1 Politická komunikace prezidentského kandidáta

Bohuslavová v knize *Mediální komunikace v politické kampani* (2018) zdůrazňuje význam politické komunikace v průběhu volební kampaně zejména v kontextu prezidentských voleb. Podle ní je pro úspěšnou kampaň klíčové, aby kandidát uměl oslovit a zaujmout své potenciální voliče. Tento proces vyžaduje nejen správnou volbu komunikačních kanálů, ale také schopnost kandidáta přizpůsobit svou zprávu a styl komunikace potřebám svého cílového publika. Bohuslavová také zdůrazňuje význam mediálního obrazu kandidáta a jeho schopnost reagovat na kritiku. V neposlední řadě pak autorka poukazuje na významnou roli médií v politické kampani a na nutnost získání pozornosti a přízně veřejnosti.

Podle Švelcha (2015) se prezidentský kandidát v politické komunikaci musí zaměřit na několik aspektů. Jedním z nich je schopnost oslovit široké spektrum voličů, což je možné díky použití různých kanálů komunikace, jako jsou sociální sítě, televize, rozhlas a noviny. Dále je důležité, aby kandidát představil své politické plány a priority, a to nejen v obecných termínech, ale s konkrétním řešením problémů. V politické komunikaci hrají důležitou roli také vzhled a image. Kandidát musí být rovněž přesvědčivý a autentický, aby získal důvěru voličů. Kromě toho musí být schopen reagovat na kritiku a prezentovat své postoje a názory v jasných a srozumitelných termínech, aby voliči mohli hodnotit jeho kandidaturu na základě důvěryhodných informací.

Dalším důležitým aspektem politické komunikace prezidentského kandidáta je dle Boháče (2018) jeho schopnost zaujmout a získat voliče. Prezidentský kandidát by měl mít strategii, jak oslovit různé skupiny voličů, jako jsou mladí lidé, starší lidé, menšiny atd., jak prezentovat své názory a záměry, aby byly relevantní pro každou z těchto skupin (Boháč, 2018).

V neposlední řadě by politická komunikace prezidentského kandidáta měla být založena na důvěryhodnosti a transparentnosti. Dle Januszewského (2016) by prezidentský kandidát měl být otevřený ohledně zdrojů financování své kampaně a měl by být schopen vysvětlit vlastní postoje a rozhodnutí. Důvěryhodnost je klíčová pro získání důvěry voličů a jejich podpory pro svou kampaň (Januszewski, 2016).

2.3 Teorie iliberalismu

V dnešní moderní době jsou iliberalismus a jeho principy velmi časté, přesto se však jedná o poměrně neznámý pojem pro společnost. Tento termín z konce 90. let 20. století použil americký novinář a politolog Zakaria pro popsání režimů, které předstírají, že jsou demokratické, ale svoboda občanů a demokracie tam naplněna není (Batory, 2019). Iliberální hnutí jsou teď také velmi významným tématem v Maďarsku, v němž si maďarský prezident V. Orbán zřejmě vybudování iliberálního státu vzal za svůj cíl (Batory, 2019), či Polsku, což dokládají i práce dalších analytiků (Matušková, 2007).

V rétorice některých současných politiků (V. Orbán – premiér Maďarska, R.T. Erdogan – prezident Turecka, J. Bolsonaro – prezident Brazílie, D. Trump – bývalý prezident Spojených států amerických, M. Le Pen – francouzská politička, M. Salvini – italský politik) se objevují prvky iliberalismu. Iliberalismus (též neliberalismus) je popisován jako „*napětí politické kultury, soubor institucionálních reforem i širších procesů, které se v posledních dvou desetiletích objevily v reakci na liberalismus*” (Illiberalism, 2021). Iliberalismus je popisován jako „*politické kultury, soubor institucionálních reforem, jako jsou útoky na nezávislé soudnictví, a širší společenské procesy, např. klesající důvěra v liberálně demokratické instituce*“ (Illiberalism, 2021). Stoupenci neliberalismu tvrdí, že „*tváří v tvář liberalismu, který zašel příliš daleko, je čas znovu prosadit práva kolektivu nebo údajné mlčící většiny obnovením národní suverenity v oblastech politiky, odmítnutím nadnárodní a multilaterální instituce ve prospěch národního státu. Lze tedy říct, že iliberalismus je pak velmi zjednodušeně opak liberalismu nebo také jeho nedostatek*“ (Müller, 2016, s. 11-45).

Podle Krasteva (2018) je iliberalismus charakterizován jako politický režim, který odmítá liberální demokracii jako jediný možný způsob vlády a místo toho preferuje autoritativní a nacionalistické způsoby řízení státu. Iliberalismus odmítá otevřenou a svobodnou společnost, ve které jsou dodržována lidská práva a občanské svobody. Namísto toho upřednostňuje silnou centrální vládu, kontrolu nad médii a politickou opozicí a omezování svobody slova. Iliberalismus se často spojuje s nacionalistickými a xenofobními tendencemi, které podporují tradiční kulturu a hodnoty a omezují přistěhovalectví a kulturní diverzitu. Krastev zdůrazňuje, že iliberalismus není totéž, co autoritářský režim, ale spíše představuje hybridní formu, která kombinuje prvky liberální demokracie a autoritářství.

Autoři knihy *Illiberalism: The Worldwide Crisis* (2020) Kaufmann a Richard zkoumají

vzestup iliberalismu po celém světě a studují faktory, které k tomuto vývoji vedly (2020, s. 14-25). Argumentují, že faktory jako rostoucí nerovnost, ekonomická globalizace a klimatické změny vytvořily ideální podmínky pro růst iliberálních hnutí. Analyzují politické vývoje v některých zemích (například v Maďarsku, Polsku, Spojených státech amerických) a ukazují, jak se v těchto zemích rozvíjí iliberalismus a jak se s tímto problémem mohou vypořádat demokratické síly. Zároveň autoři poukazují na nutnost přehodnotit politické strategie i reformy, aby se demokratické země mohly efektivně bránit vlivu iliberálních sil.

Kaufmann a Richard (2020, s. 14-25) dále uvádí, že iliberalismus může být považován za globální krizi, která ohrožuje demokracii a občanská práva na celém světě. Poukazují na to, že iliberalismus je často spojován s nacionalismem a xenofobií, což může vést k dělení společnosti a eskalaci konfliktů. V této souvislosti rovněž zdůrazňují, že je důležité rozlišovat mezi kritikou liberálních institucí a systému a ideologií iliberalismu, který se snaží nahradit demokracii a pluralismus autoritativní vládou. Dále autoři tvrdí, že řešení krize iliberalismu spočívá v posílení demokratických procesů a institucí, a navrhuje, aby se demokratické síly více zaměřily na potřeby obyčejných lidí a nabídly jim alternativní řešení jejich problémů. Tento přístup by měl vycházet z posílení sociální podpory občana státem, omezení korupce a zvýšení transparentnosti vlády. Dále autoři navrhuje využít digitální technologie a sociální média ke zlepšení zapojení občanů do politického rozhodování a vytvoření prostoru pro širší diskusi.

Zakaria (1997, s. 22-43) označuje fenomén iliberální demokracie jako „*nový typ politického režimu, jenž je charakteristický kombinací formálních demokratických prvků, omezením osobní svobody a právního státu.*“ Tvrdí, že iliberální demokracie je v mnoha zemích, zejména ve východní Evropě a Asii, stále více běžná a že její popularita roste v souvislosti s postupným úpadkem autoritářských režimů. Zakaria vidí hlavní problém iliberální demokracie v tom, že poskytuje pouze omezenou ochranu pro menšiny a opozici, což vede v praxi k diktatuře, a upozorňuje, že iliberální demokracie může být nebezpečná pro stabilitu země a pro demokratické instituce jako celek, tudíž bychom se měli snažit předcházet jejímu růstu.

2.3.1 Iliberalismus v rámci SPD

Politická strana SPD (Svoboda a přímá demokracie) v České republice bývá označována jako iliberální a nacionalistická strana. Její zakladatel Tomio Okamura se prezentuje jako

ochránce zájmů českého lidu a celkově kritizuje imigraci a Evropskou unii. SPD také negativně hodnotí tradiční politické strany za podporu globalizace a liberalizace trhu, média, která podle ní neinformují objektivně a korektně, a především současnou vládu a vládnoucí strany, jež prý nerespektují názory většiny obyvatelstva. Strana SPD kritizuje demokratické instituce a hodnoty, jako jsou lidská práva a rovnost, a navrhuje návrat ke klasickému nacionalistickému myšlení, které staví na ochraně zájmů národa a národní suverenity (Deník N, 2020). Navíc podporuje omezení přistěhovalců, tvrdý postoj vůči uprchlíkům a omezení práv menšin, např. Romů. SPD kritizuje EU a NATO, které podle ní omezují suverenitu České republiky, a požaduje „výrazný stát“, který by měl mít větší roli v ekonomice a měl by být schopen kontrolovat imigraci (Program SPD). Iliberalismus se v SPD také projevuje výrazným autoritářským stylem Tomia Okamury a jeho snahou o ovládnutí strany. Strana často používá xenofobní a nacionalistickou rétoriku (Aktuálně, 12.10.2021), což dokazuje například projev Tomia Okamury, lídra strany SPD, na demonstraci proti islámu, kde zaznívá: „*Islám není součástí naší kultury, islám není součástí naší civilizace, islám není součástí naší historie. Islám je náboženstvím, které přineslo pouze násilí, zabíjení a utrpení*“ (Okamura, 2015).

Je důležité poznamenat, že iliberalismus v rámci SPD není vždy jednoznačně identifikovatelný, jelikož jsou jeho projevy v různých oblastech politiky odlišné. Celkově lze říct, že SPD prosazuje tvrdý postoj vůči menšinám a uprchlíkům a kritizuje liberální a globální politické směry. Svoji prezentaci navenek jako „*ochránce zájmů národa a národní suverenity*“ (Program SPD), ovšem na úkor demokratických hodnot a institucí, splňuje znaky iliberální politiky.

2.4 Teorie nacionalismu

Nacionalismus je jedním z klíčových témat v oblasti sociologie a politických věd. Tento pojem označuje ideologii, která zdůrazňuje význam národní identity a prosazuje její zájmy (Appelbaum a Duneier, 2018). Národní identita je chápána jako soubor hodnot, tradic a zvyklostí, které jsou společné pro určitou skupinu lidí a odlišují ji od ostatních skupin. Nacionalisté se zaměřují na prosazování a ochranu této identity a hlásají, že je třeba chránit a podporovat zájmy svého národa (Brunkhorn a Freitag, 2017).

Sociologové se často zajímají o otázky, jak vzniká národní identita, jaké jsou faktory, které

ji formují, a jak ovlivňuje společnost. Podle některých sociologů je národní identita „výsledkem společné kultury, historie a jazyka, zatímco podle jiných je to výsledek společných politických a ekonomických zájmů“ (Smith, 2019, kapitola 3 a 4). Výzkumy také ukazují, že nacionalismus může mít jak pozitivní, tak negativní dopady na společnost. „Zatímco někteří lidé mohou považovat národní identitu za zdroj společného cítění a soudržnosti, jiní vidí nacionalismus jako zdroj konfliktů, nesnášenlivosti a diskriminace“ (Boix a Posner, 2018, s. 201-219).

Historické události, jako jsou války, okupace nebo kolonialismus, jsou často spojovány se vznikem nacionalismu v různých zemích a regionech světa (Breuilly, 2016). Současně je však nacionalismus také výsledkem současných politických, ekonomických a kulturních vývoje, jako je například globalizace, migrace a multikulturalismus (Mudde, 2017).

Nacionalismus je dle Boháče (2020) velmi složitý jev, který má mnoho různých podob a projevů. Zároveň je to významné téma v sociologickém výzkumu, neboť má vliv na politické, ekonomické, sociální a kulturní procesy v různých zemích světa.

2.5 Teorie populismu

Populismus je politický směr, který se prezentuje jako hlas lidu. „Vymezuje se proti politické elitě a tradičním stranám a prosazuje politické a společenské reformy, které jsou prezentovány jako odpověď na nespokojenost a frustraci široké veřejnosti s etablovanými politickými strukturami“ (Müller, 2016, s. 11-45). Populistické strany a politici často kritizují média, soudy a jiné instituce, které považují za součást establishmentu, a obviňují je z nezájmu o zájmy lidu. Důležitou součástí populismu je také emocionální apel na občany a používání silné rétoriky, která dokáže zapůsobit na jejich city a nálady. Charakterizuje ho důraz na populární témata, kritika tradičních stran a médií a snaha vystupovat jako hlas lidu. Populisté často zdůrazňují vlastenectví, tradiční hodnoty a potřebu ochrany národních zájmů, naopak často se vymezují proti establishmentu a institucím, jako jsou média, soudy a byrokracie, které považují za součást tohoto systému. Populisté obvykle kritizují tradiční politickou reprezentaci za neschopnost řešit problémy lidí a představují se jako jediní skuteční zástupci zájmů lidu (Mudde a Kaltwasser, 2017).

Populismus vzniká jako reakce na společenské a politické změny, které mohou vyvolávat nespokojenost a frustraci u určitých vrstev obyvatelstva. Ekonomická krize, rostoucí sociální

nerovnosti, migrace a globalizace jsou faktory, které mohou podpořit nástup populismu. V takových situacích populisté usilují o získání podpory od lidí, kteří se cítí opomíjeni tradičními stranami a politickou elitou, a nabízejí jim řešení, které prezentují jako odpověď na jejich obavy a problémy. Populistické strany a politici získávají podporu především u lidí s nízkou socioekonomickou pozicí, kteří se cítí opomíjeni tradičními stranami a politickou elitou, jež je „zlá a zkorumpovaná“ (Kubát, Kocian a Mejstřík, 2016, s. 14-15).

2.6 Teorie marketingu

Vztahy s veřejností, prvky tvorby veřejného mínění a soubor technik a aktivit vedoucích k ovlivňování veřejného mínění, které ve své práci popisuje Ftorek (2012), objasňuje teorie marketingu a především pak strategie pro politické účely. Tyto komponenty marketingu budu používat ve zkoumání politické komunikace (respektive v digitální komunikaci používané jako nový nástroj komunikace politické).

Marketing je dnes již běžně využívaným nástrojem politické komunikace. Jeho hlavní cíl je přesvědčit voliče o tom, že určitá politická strana nebo kandidát je právě tím správným řešením pro danou zemi, region nebo obec. Ve své knize *Political Marketing: Principles and Applications* (2009) Lees-Marshment popsala důležitost politického marketingu a komunikace pro úspěšné prosazování politických myšlenek a získávání volebních hlasů. Lees-Marshment zdůrazňuje, že politický marketing a komunikace se týkají všech politických stran a kandidátů, bez ohledu na velikost strany, její ideologii nebo zaměření. Zahrnují v sobě vše, od vytváření silného „brandu“ a poselství, přes cílení na specifické skupiny voličů, až po řízení volební kampaně.

Dle Lees-Marshment (2009) se proces politického marketingu skládá z několika kroků a využívá různých strategií. Prvním krokem v politickém marketingu je vytvoření silného brandu (tj. značky, celkového obrazu, identity). Politická strana nebo jedinec musí mít jasné a jedinečné poselství, které je bude odlišovat od ostatních. Je důležité, aby toto poselství bylo zřetelně vyjádřené a viditelné v různých formách, například na webových stránkách, sociálních sítích a v kampaních. Dalším krokem je cílit na specifické voliče. Přestože každá politická strana má obecné cíle, chce oslovit konkrétní skupinu voličů. Tou může být například mladší generace, starší občané, pracující matky nebo zemědělci. Politické strany se pokouší pochopit potřeby a zájmy těchto specifických skupin a následně na ně cílit v

kampaních.

Důležitým prvkem politického marketingu je také využívání různých kanálů pro komunikaci s voliči. Kromě tradičních způsobů, jako jsou billboardy, noviny a televize, politické strany často využívají sociální sítě a digitální reklamu. Tyto kanály umožňují politickým stranám cílit na specifické skupiny voličů s personalizovanými zprávami a získávat od nich zpětnou vazbu (Lees-Marshment, Conley a Cosgrove, 2014).

V politickém marketingu se také často využívá emocí, například strachu, naděje či radosti. Tento poznatek je důležitý, protože voliči se ne vždy rozhodují logicky. Politické strany se pokouší ovlivnit voliče i pomocí silných emocionálně zabarvených vizuálních a slovních zpráv, které zapůsobí na jejich city, a mohou tak ovlivnit jejich rozhodnutí (Schmitz, 2014). Zde je také patrné propojení politického marketingu se sociálními sítěmi, kde se tento afektivní obrat v politické komunikaci silně realizuje (Mareš, 2015).

Kromě toho se dle Lees-Marshment, Strömbäcka a Rudda (2021) v politickém marketingu využívá analýza dat, aby se zjistilo, jaké jsou preference a chování voličů. Tato data mohou být shromažďována z různých zdrojů, jako jsou ankety, průzkumy veřejného mínění, sociální sítě a další, a pomáhají politickým stranám lépe porozumět voličům a vytvořit kampaně, které jsou na ně zaměřené. Většina politických stran dnes využívá různé marketingové strategie a taktiky právě na sociálních sítích, které poskytují hodnotný zdroj informací. Politický marketing se stal důležitým nástrojem ve volebních kampaních a může tak mít významný vliv na výsledky voleb (Lees-Marshment, Strömbäck a Rudd, 2021)

3. Metodologie

Ve své práci budu provádět porovnání obsahů ze dvou internetových platforem. Bude se jednat o webovou stránku a sociální síť Facebook. Z těchto dvou platforem získám jak obsah textový, tak také obrazový – například fotografie. Očekávaný výsledek mé práce bude zjištění, jak se obsah na těchto dvou zkoumaných platformách liší a dále jaké strategie v oblasti marketingu, PR a veřejného mínění, případně prvky iliberalismu, nacionalismu a populismu, prezidentský kandidát použil. Očekávám, že v projevech tohoto prezidentského kandidáta tyto prvky, které se často pojí s politickou stranou SPD, za niž kandiduje, budou rozpoznatelné. Mojí hypotézou je, že obsah sdílený na webové stránce není stejný s obsahem ze stránky Facebook. Předpokládám totiž, že na sociální síti Facebook je sdíleno větší množství příspěvků, které jsou brány nejen z webové stránky, kam kandidát umísťuje články a fotografie, ale také odjinud (mám na mysli například útržky z rozhovorů, které kandidát provedl, nebo citace z jeho projevů). Facebook je jednou z největších sociálních sítí na světě s velkým počtem uživatelů a snadnou formou sdílení obsahu, což znamená, že má potenciál pro širší publikum a také větší dosah díky algoritmům, které zobrazují uživatelům obsah, jež si pravděpodobně budou chtít přečíst nebo přesdílet (Boyd a Ellison, 2008, s. 210-230). Dle Matei (02.10.2019) pro Facebook také platí, že nabízí uživatelům možnost interakce s obsahem a příspěvky svých přátel, což může způsobit větší emocionalitu než pouhé pasivní prohlížení webových stránek. Facebook využívá i algoritmy na zobrazování příspěvků, které by mohly vyvolat emoce uživatelů, a tak podporuje reakce, jako jsou sdílení, komentování nebo „*lajkování*“ příspěvků. To může vést k většímu zapojení uživatelů a k větší emocionalitě v diskusích a interakcích na této sociální síti (Matei, 02.10.2019).

Metodologie použitá pro mé téma vychází hned z několika zdrojů. Prvním z nich jsou *Metody výzkumu médií* (Trampota, Vojtěchovská, 2010, s. 100). Jak autoři zde říkají, „*média vybírají z velkého množství událostí, které se ve světě odehrávají. K některým tématům jsou všímavější a k některým naopak méně nebo dokonce vůbec*“ (2010, s. 100). Autoři používají pojem tematická agenda, jíž rozumí soustavu témat, která se do médií dostanou. Média využívají metodu „*agenda setting*“, která určuje, jaká témata jsou důležitá, a prezentují je ve svých sděleních. Tato metoda umožňuje propojit příjemce mediálního obsahu s danými tématy.

Na tomto základu popisu mediálního prostoru, ze kterého také čerpám data (Facebook), je

zřejmé, jak sdílení obsahu v médiích a prostoru sociálních sítí funguje. Tematickou agendu v rámci své práce budu opírat o obsahovou analýzu spojovanou především s americkým sociologem a sociálním psychologem Bernardem Berelsonem, který se zabýval zkoumáním právě mediálních obsahů (Merten, 1983). Berelson jako hlavní představitel behaviorálního přístupu v polovině 20. století se výrazně podílel na výzkumu masové komunikace a tvorbě veřejného mínění. „Často je také označován za „otce obsahové analýzy“, avšak označení není přesné, protože záznamy o této výzkumné metodě lze nalézt už v 19. století“ (Sedláková, 2014, s. 291). Jako první budu analyzovat samotný obsah na webové a facebookové stránce prezidentského kandidáta J. Bašty. Klasifikovat je budu z pohledu autorova zamýšleného záměru. Budu se soustředit na to, jaká témata chtěl autor ve článcích vyzdvihnout. Autorův záměr a sdělení lze rozklíčovat pomocí obsahové analýzy, kterou provedu, avšak je třeba vzít v potaz i fakt, že na to, jak se tento obsah zobrazuje ostatním uživatelům sítí, působí i algoritmy zobrazování.

Paleček (2021) tvrdí, že algoritmy sociálních sítí mají obrovský vliv na způsob zobrazení obsahu uživatelům, a to jak v organických výsledcích, tak v reklamních kampaních. Tyto algoritmy neustále mění své preference a prioritizují určitý obsah před jiným, což může vést k tomu, že některé příspěvky mohou mít mnohem větší dosah než jiné. V tomto smyslu jsou algoritmy sociálních sítí velmi mocným nástrojem pro propagaci určitých názorů a idejí. Je tedy důležité si uvědomit, že obsah na webových stránkách a sociálních sítích může být předem ovlivněn a manipulován pomocí algoritmů. Proto bychom měli být kritičtí a důkladně si ověřovat zdroje informací. V posledních letech se také objevují snahy o regulaci těchto algoritmů, aby byla zajištěna objektivita a spravedlnost při zobrazování obsahu na internetu (Paleček, 2021).

3.1 Tematická analýza

Tematická analýza je metoda výzkumu, která se zaměřuje na identifikaci a interpretaci vzorců témat nebo motivů v textových, vizuálních nebo jiných datových sadách. Braun a Clarke (2006) ve svém článku, který mi pomohl analýzu pochopit, popisují tematickou analýzu jako metodu výzkumu, která se zaměřuje na identifikaci, analýzu a interpretaci vzorců témat nebo motivů v textových, vizuálních nebo jiných datových sadách (Braun a Clarke, 2006).

Tematická analýza je metoda kvalitativního výzkumu, která se používá ke zkoumání obsahu textů s cílem odhalit hlavní témata a vzorce významů. Tato metoda se používá v různých oblastech, jako je sociologie, psychologie, antropologie, marketing a další (Boyd, 2017). Tuto metodu lze aplikovat na různé druhy textů, včetně rozhovorů, dotazníků, článků, blogů a jiných. Tematická analýza je vhodná pro výzkumy, které se zaměřují na výzkum postojů, hodnot a zkušeností lidí, a na zkoumání složitých a multidimenzionálních jevů. „*Metoda tematické analýzy se skládá z několika kroků, včetně sběru dat, přípravy dat, kódování dat, kategorizace kódů a interpretace a prezentace výsledků*“ (Moules, Norris, Nowell a White, 2017, s. 1-13).

Kroky tematické analýzy se liší na základě autorů, avšak dle Guest, MacQueen a Namey (2012), Boeije (2010) a Saldaňy (2015) se skládá z několika následujících kroků. Prvním krokem je sběr dat, který zahrnuje shromažďování textů, jež mají být analyzovány. Ty mohou být ve formě rozhovorů, dotazníků, článků nebo jakýchkoli jiných textových dat. Dalším krokem je příprava dat, která zahrnuje čtení textů a zaznamenávání poznámek a prvních dojmů. Poté následuje vytvoření kódovacího systému, což je soubor kódů používaných k popisu jednotlivých témat a významů v textu. Tento kódovací systém může být vytvořen buď předem na základě literatury a teoretických poznatků, nebo postupně během analýzy dat. Třetím krokem je samotná analýza, která zahrnuje kódování textu pomocí kódů z kódovacího systému. Kódování se provádí buď manuálně, kdy jsou kódy přiřazovány ručně, nebo pomocí softwaru umožňujícího automatizované kódování. Poté následuje kategorizace kódů do širších témat a vzorců významů, což umožňuje odhalit hlavní témata a trendy v textu. Tato témata a trendy se poté interpretují a analyzují a výsledky se prezentují v podobě výzkumné zprávy. Zpráva by měla obsahovat detailní popis kódovacího systému, vysvětlení významu jednotlivých kategorií a podkategorií a interpretaci hlavních témat a trendů v textu. Kromě toho by měla být zpráva doplněna citacemi a příklady významových jednotek z textu.

Naopak dle Boyatzise (1998) by se v tematické analýze mělo vycházelo z teorie a konceptuálních rámců, které jsou již předem stanoveny, a data by se měla zpracovávat postupně. Počátečním krokem je podle něj vytvoření prvních kategorií, které se odvozují od teoretických východisek a výzkumných otázek. Poté jsou data systematicky procházena a analyzována s cílem identifikovat další kategorie a významná témata. Nakonec jsou kategorie i témata porovnávány a konsolidovány, aby se získalo celkové porozumění datům.

Boyatzis (1998) zdůrazňuje, že tematická analýza je iterativní proces a v průběhu analýzy mohou být kategorie a témata předefinovány a upravovány na základě nově získaných dat a nových výzkumných otázek.

„Tematická analýza umožňuje získat hlubší a komplexnější porozumění fenoménu tématu zkoumaného v textu a odhalit implicitní významy, vzorce a vztahy mezi daty“ (Bondas, Turunen, Vaismoradi, 2013, s. 398-405). Tato metoda je velmi užitečná pro výzkumy, které se zaměřují na kvalitativní analýzu textu, jako jsou například studie postojů, hodnot a zkušeností lidí (Braun a Clarke, 2006).

3.2 Sémiotická analýza

S tematikou je úzce spjata sémiotická analýza, kterou využijí zejména u analýzy fotografií. Sémiotická analýza je totiž často používána k analýze fotografických obrazů. Fotografie jsou vizuálními texty, které obsahují různé znaky a symboly, a ty lze analyzovat pomocí sémiotických metod (Barnet, 2015). Podobně jako u jiných textů se sémiotická analýza fotografie skládá ze tří hlavních kroků: popisu, interpretace a kritické reflexe.

Dle Santoyoa (2017) popis fotografie zahrnuje identifikaci a kategorizaci jednotlivých znaků a symbolů v obraze, jako jsou například kompoziční prvky, barevné prvky, použití světla a stínu a další prvky celkové struktury obrazu. Interpretace se pak zaměřuje na odhalení významu těchto prvků a kontextu, ve kterém byla fotografie pořízena a použita. Kritická reflexe vede k ověření výsledků analýzy a k posouzení, jaký význam má fotografie v širším kontextu.

Při sémiotické analýze fotografie bývá užitečné využít teoretické koncepty, jako jsou například teorie de Saussureho o jazyku a znacích (1959), Barthesova teorie o ikonách, indexech a symbolu a další koncepty z oboru sémiotiky (1964).

3.3 Vymezení výzkumného vzorku

Daty, která budu analyzovat, jsou články z webové stránky prezidentského kandidáta a příspěvky z Facebookové stránky prezidentského kandidáta Jaroslava Bašty. Jedná se o 16 článků, 16 fotografií a 77 příspěvků. Příspěvků z Facebookové stránky kandidáta je velké množství zejména díky tomu, že kandidát na svém Facebookovém profilu sdílel i několik

příspěvků denně. Jedná se přitom o příspěvky zveřejněné ve stejném časovém období jako analyzované články. První mnou vybraný článek je z 11. 10. 2022 a stejně tak i Facebookový příspěvek je tedy z 11. 10. 2022, poslední pak z 31. 12. 2022.

Články jsou sdíleny formou textů s jedním úvodním obrázkem či fotografií. Fotografie jsou popsány buď konkrétním datem, nebo obdobím, ze kterého jsou pořízeny, a také krátkým popiskem. Ne všechny fotografie mají ale tyto časové a informační údaje. Příspěvky jsou sdíleny různou formou. Některé jsou ve formě krátké poznámky s odkazem na jinou stránku či video, jiné mají formu textu. Výjimkou nejsou ani fotografie, které prezidentský kandidát sdílí. Tyto fotografie jsou velice často zobrazením právě tohoto prezidentského kandidáta s jeho komentářem, pod kterým je i podepsaný. Mají tak formu textovou i obrazovou.

3.4 Vymezení časového období

Sbíraná data jsou články a fotografie z webové stránky prezidentského kandidáta Jaroslava Bašty a také příspěvky z jeho Facebookové stránky. Obsah je vybrán dle časové posloupnosti jeho kampaně. Období od října až prosince 2022 jsem si vybrala z důvodu kandidátova nejintenzivnějšího vedení kampaně díky blížícím se prezidentským volbám. První kolo prezidentských voleb proběhlo 13. a 14. ledna 2023 a druhé kolo poté 27. a 28. ledna 2023. V úvahu připadaly články a příspěvky i ze začátku ledna, avšak v té době kandidát sdílel jen několik článků a příspěvků, celkově již nebyl tak aktivní a spíše se účastnil prezidentských debat a rozhovorů.

Z mnoha dat na jeho webové stránce jsem vybrala 16 článků týkajících se různých politologických a ekonomických témat. První rozebíraný článek je zároveň prvním článkem na webové stránce, je ze začátku října – konkrétně z 9. 10. 2022. Druhý následoval během dvou dnů (11. 10. 2022), další za pět dní (16. 10. 2022), pak o několik týdnů později (6. 11. 2022) a další v následujících dnech. Není zde žádný vzorec na sdílení článků; některé vyšly ve stejný den, některé s odstupem několika dní, některé dokonce několika týdnů. Poslední článek, který jsem analyzovala, je z konce prosince 2022 (konkrétně 30. 12. 2022), a to kvůli časovému období přímo před volbami, do nichž zbývalo necelých 14 dní, tudíž prezidentský kandidát se více věnoval projevu mluvenému.

Facebookové příspěvky jsem se rozhodla zanalyzovat podle stejného časového vymezení jako webové články. Dle mého názoru dává vymezení těchto příspěvků smysl zejména při

uvážení faktu, že příspěvky často přesdílejí obsah z webové stránky. Celkem jsem tak analyzovala 77 Facebookových příspěvků ze stránky Jaroslava Bašty.

Co se týká fotografií z webové stránky, rozhodla jsem se zanalyzovat všechny fotografie uvedené na stránce z důvodu jejich malého množství a také kvůli jejich relevanci pro analýzu mé práce. Jedná se o 16 fotografií, které nemají žádný systém a jsou sdíleny bez časové posloupnosti. První fotografie jsou z 9. 11. 2022 a poslední z 1. 1. 2023.

3.5 Výzkumné otázky

Pro svou bakalářskou práci jsem si stanovila několik výzkumných otázek, které mi pomohou ujasnit si problematiku a následně stanovit okruh dat potřebných pro získání odpovědí.

- Jaké příspěvky a témata prezidentský kandidát sdílí?
 - Jaký je typ/obsah sdíleného příspěvku? Jedná se pouze o příspěvky textové, či obsahující obrázky nebo fotografie? Jaká je jejich podoba?
- Sdílí prezidentský kandidát stejný obsah na sociální síti Facebook jako na webové stránce? Dává tak stejný důraz na obě platformy?
- Objevují se v kandidátově rétorice prvky populismu či nacionalismu?
- Jakou formou/jakým jazykem mluví kandidát k lidem na sociální síti? Je zde patrná emocionalita?

V příspěvcích sdílených kandidátem budu hledat prvky populismu a nacionalismu. Předpokládám díky samotné podstatě politické strany SPD, že se v příspěvcích budou objevovat. V neposlední řadě pak budu analyzovat, jak se prezidentský kandidát vyjadřuje, a to v rámci rétoriky i v písemném projevu.

3.6 Metoda sběru dat

- Dokumenty
 - Veřejné dokumenty, příspěvky ze sítí a webu

Umožňují analyzovat jazyk a slova, jsou dosažitelné bez ohledu na dobu (příspěvky na

sociálních sítích zůstávají uchovány dlouhodobě), informace jsou snadno veřejně dostupné (oficiální webová stránka).

- Články z webové stránky prezidentského kandidáta „Jaroslav Bašta prezident“
- Fotografie z webové stránky prezidentského kandidáta „Jaroslav Bašta prezident“
- Příspěvky ze sociální sítě Facebook ze stránky „Jaroslav Bašta – SPD“

3.7 Analýzy dat

- Kvalitativní obsahová analýza – tematická analýza textu (analýza témat)
- Sémiotická analýza – analýza znaků a symbolů

Ve své práci použiji kvalitativní metodologii. V první části se budu zabývat textem i obrazy, na které použiji kvalitativní analýzu témat, jež mi pomůže rozčlenit články a fotografie z webové stránky do tematických rámců, a tyto pak budu dále analyzovat.

Ve druhé části se zaměřím na příspěvky na sociální síti Facebook, kde provedu také analýzu témat, jež mi pomůže popsat, jaká témata převažují. Tyto analýzy mi tak pomohou pochopit, jakým způsobem kandidát komunikuje se svými potencionálními voliči a jaký obsah sdílí.

3.8 Etické a morální zásady

Každá akademická práce musí být v souladu s etickými a morálními zásadami. Nikdy nesmí dojít k rozporu s obecnou etikou nebo morálními hodnotami jak účastníků výzkumu, tak tazatelem. Ve své bakalářské práci však nebudu pracovat s osobními daty, která by podléhaly GDPR. Budu se zabývat pouze daty, jež jsou již daná a veřejně dostupná. Daty, která budu analyzovat, jsou příspěvky z webové stránky určené pro propagaci prezidentského kandidáta, u nichž je zřejmé, že musí být z hlediska kampaně a etiky v pořádku. Nejedná se tak o data, která by musela být ověřena kvůli pravdivosti či porušení hodnot společnosti. Mými daty budou také příspěvky ze sociální sítě Facebook, která sama má své určité zásady a podmínky pro vlastní fungování. Tato data jsou opět veřejně dostupná a kontrolována z hlediska obsahu. Účastníkem výzkumu je pouze prezidentský kandidát Jaroslav Bašta, jehož souhlas nebudu potřebovat díky veřejným datům, která dobrovolně sdílí. Jediným etickým

úskalím je nepředsudečná interpretace dat, u kterých lze očekávat silnou míru nedemokratického smýšlení vůči některým skupinám občanů.

Analytická část

4. Analýzy

4.1 Analýza článků z webové stránky

Analyzuji 16 článků z webové stránky prezidentského kandidáta Jaroslava Bašty. Ty jsem si nejprve zkopírovala do wordového dokumentu, poté vytiskla a vyznačovala si společná témata, která se v jednotlivých článcích vyskytovala, formou kódů. Ke každému článku jsem si poté zpracovala krátké shrnutí, jaká témata se v něm nejvíce vyskytovala, případně na co bych ještě ráda upozornila. Z tohoto rozdělení obsahu článků do témat jsem zjistila, která témata se mi nejvíce opakují.

4.1.1 Shrnutí obsahu článků

V první části této analýzy jsem provedla tematickou analýzu každého článku, kterou jsem popsala několika následujícími větami.

- Viz Příloha č. 1 Obrat od barevné revoluce ke „vzoru morálky“

Článek se zaměřuje na nedávný neformální summit států EU a možné scénáře budoucnosti EU, včetně další integrace a expanze, zdůrazňuje důležitost vztahů s Ázerbájdžánem a jeho dodávek ropy.

- Viz Příloha č. 2 Jeden povolený názor

Text kritizuje současný stav politiky a společnosti v ČR z pohledu bývalého disidenta a varuje před nálepkováním odlišných názorů i metodami StB.

- Viz Příloha č. 3 Cíle vlády Petra Fialy

Článek hodnotí cíle současné vlády v ČR jako nejednoznačné a navzájem si odporující a polemizuje o vlivu Washingtonu, Bruselu a Berlína na rozhodování v ČR a jejich

požadavcích.

- Viz Příloha č. 4 Prokletí břidlicového plynu

Text se zaměřuje na současnou energetickou krizi a dopad ozbrojeného konfliktu na Ukrajině na dodávky energií do EU.

- Viz Příloha č. 5 Kandidát Bašta nehodlá jako prezident mlčet

V rozhovoru pro Parlamentní listy popisuje Jaroslav Bašta situaci v Bělorusku po volbách a kritizuje porušování lidských práv a svobod v této zemi.

- Viz Příloha č. 6 Zase o krok blíže velké válce

Tématem textu je kritika přístupu EU k migraci a kritika národních vlád, které neplní své závazky v této oblasti.

- Viz Příloha č. 7 Snažit se Rusko respektovat

Článek představuje interview ČT24 s prezidentským kandidátem a zaměřuje se na vztah mezi EU a Ruskem; diskutuje se o dopadu sankcí na ekonomiky obou stran.

- Viz Příloha č. 8 Český rozhlas: Den s kandidátem

Rozhovor Českého rozhlasu s kandidátem na prezidenta Jaroslavem Baštou pojednává o vlivu technologií na pracovní trh a budoucnosti zaměstnanosti, včetně otázek zisku a ztráty pracovních míst a potřeby připravit se na budoucí technologické změny.

- Viz Příloha č. 9 Válku na Ukrajině jsem předpověděl již před skoro osmi lety, říká Bašta

V přepisu důležitých částí svého rozhovoru s Prvními zprávami se Jaroslav Bašta věnuje svým politickým zkušenostem a schopnostem předvídat politické události a své schopnosti pomáhat lidem v krizových situacích. Upozorňuje na klíčové faktory, které vedly k válce na Ukrajině, a zdůrazňuje důležitost sledování politických událostí.

- Viz Příloha č. 10 Půlnoční rozhovor: Bašta srovnal Rakušana s Josefem Urválkem

Jaroslav Bašta se v rozhovoru pro Parlamentní listy vyjadřuje k porovnání výroků ministra

vnitru Víta Rakušana s těmi, které pronášeli komunisté před rokem 1989. Komentuje aktuální situaci v zemi a vyslovuje se k otázkám svobody projevu, diskuse a nálepkování, které podle něj nejsou v souladu s demokratickými hodnotami.

- Viz Příloha č. 11 Jediný z kandidátů, který upozorňuje na hrozbu války

V rozhovoru pro První zprávy varuje autor článku před hrozbou války a zdůrazňuje, že je jediným kandidátem, který chce vyjednávat o míru mezi Ruskou federací a Ukrajinou. Zdůrazňuje nebezpečí rétorického cvičení některých politiků a poukazuje na premiéra Fialu, který podle něj mohl téměř vyhlásit válku Rusku.

- Viz Příloha č. 12 Trestní stíhání na základě nálepek je jedním z varovných znamení

Rozhovor s Jaroslavem Baštou pro Parlamentní listy se zaměřuje na jeho politické zkušenosti a aktivitu v době komunistického režimu. Bašta zdůrazňuje význam svobody a demokratických hodnot a kritizuje nálepkování.

- Viz Příloha č. 13 Sjednotili se na podporu Jaroslava Bašty

V rozhovoru pro Parlamentní listy se Jaroslav Bašta vyjadřuje ke kandidatuře na prezidenta a zdůrazňuje význam svých zkušeností a odbornosti. Kritizuje populistické kampaně a upozorňuje na důležitost zahraniční politiky a vztahů mezi ČR a EU.

- Viz Příloha č. 14 Fialova vláda obranu zájmů ČR a našich občanů v popisu práce nemá

Ve článku se autor věnuje tématům jako bezpečnost, vztahy s EU a podnikání. Zdůrazňuje význam bezpečnosti a obrany, kritizuje nálepkování a prosazuje rozvoj podnikání a zemědělství.

- Viz Příloha č. 15 Havel a jeho „garda“

Jaroslav Bašta připomíná své působení v politice, hodnotí vládu V. Havla a zdůrazňuje význam svobody a demokracie. Kritizuje politiky, kteří na sebe strhávají pozornost, a upozorňuje na důležitost odbornosti a zkušeností.

- Viz Příloha č. 16 Když Babiš odstoupí ve prospěch Bašty

V tomto článku se Jaroslav Bašta zaměřuje na své názory na různá politická témata, jako jsou vztahy s EU, zahraniční politika a bezpečnost. Bašta zdůrazňuje důležitost spolupráce s evropskými partnery a zahraničních vztahů pro rozvoj České republiky. Také poukazuje na potřebu bezpečnosti v oblasti kybernetického prostoru a boj proti terorismu.

4.1.2 Výsledek analýzy článků

Společná témata, která se často objevovala ve člancích, jsou:

- Budoucnost Evropské unie a možné scénáře jejího vývoje
- Kritika politických praktik současné vlády (konec korupce), vládních opatření a jejich podobnosti s bývalým režimem (důležitost nynějšího pečlivého sledování politických událostí a svobody projevu, nátlak na omezování svobody a názorů)
- Hodnocení cílů současné vlády a obavy z dopadu jejího rozhodnutí na průmysl, zemědělství a potravinovou soběstačnost země
- Současná energetická krize a její příčiny, často v souvislosti s ozbrojeným konfliktem na Ukrajině
- Názory a předpovědi Jaroslava Bašty ohledně situace na Ukrajině
- Představitelé politiky ucházející se o funkci prezidenta

Autor Jaroslav Bašta se v člancích zaměřuje na politiku a její vliv na společnost a ekonomiku. Prezentovanými názory dokládá, že dle svého názoru porozuměl tomu, jak politická rozhodnutí ovlivňují životy lidí a jaké dopady mají na ekonomiku a společnost jako celek.

Lze usuzovat, že Jaroslav Bašta je autorem článků, které se zabývají politikou a jejím vlivem na společnost a ekonomiku. Každý článek se zaměřuje na jiné aspekty politiky, jako jsou cíle vlády, integrace v Evropské unii, kritika současného stavu politiky a energetická krize. Tyto články mají za cíl ukázat, že Jaroslav Bašta má hluboké znalosti, zájem o politiku a demonstrují jeho zapojení do fungování státního systému. Na jeho hluboké znalosti mohou ukazovat používané odborné termíny a sama informovanost o tématech. Zároveň se snaží ukázat znalosti z politiky a marketingu, protože si vybírá témata, která mohou být emotivní

(například dřívější režim nebo válka), a popisuje, že dnes se situace může opakovat, čímž apeluje na lid, aby podpořili jeho rozhodnutí, protože on se těmto špatným událostem pokouší zabránit. Na druhé straně Bašta se soustředí také na ekonomická témata (například dovoz plynu), přestože není ekonom a nemá ekonomické vzdělání. Pokouší se tak působit jako odborník na téma, které má potenciál ovlivnit společnost, avšak jeho snaha o možný vliv v rámci ekonomie není podložena jeho zkušenostmi, přestože se tak snaží působit.

Dále lze usoudit, že autor se prezentuje schopností analyzovat vládní politická rozhodnutí a odhalovat jejich dopady na společnost a ekonomiku, zejména díky jeho předchozím zkušenostem jak z minulého režimu, pak také současného jako člena poslanecké sněmovny. To potvrzuje, že Jaroslav Bašta má kritický postoj ke stavu politiky. Prezentuje se tak, že se snaží najít řešení, kdy a jak politické rozhodnutí může být prospěšné pro společnost a ekonomiku jako celek.

Zároveň, protože autor se zaměřuje na různé aspekty politiky, lze vyvodit, že má široké znalosti v této oblasti i schopnost vybírat klíčové aspekty, které mají významný dopad. Bašta se tedy prezentuje jako odborník v uvedených tématech, přestože ne vždy jeho zkušenosti a vzdělání jsou věrohodným podkladem jeho rozhodnutí a projevů. Jedním z hlavních témat článků je budoucnost Evropské unie, kterou Bašta nevidí jako příznivou pro naši zem ani její občany. Tento názor se také shoduje s postoji, které prezentuje politická strana SPD, již je členem.

Tematická analýza ukázala, že autor se v analyzovaných článcích zaměřuje na různé aspekty politiky a snaží se hledat řešení různých problémů politického rozhodování, která mohou mít dopad na společnost a ekonomiku. Články budu hodnotit dle v nich obsažené emocionality, klíčových myšlenek a též podle toho, zda se v nich objevují prvky nacionalismu a populismu.

Vzhledem k tomu, že se témata článků vzájemně prolínají a kombinují, není možné udělat procentuální graf na jejich zastoupení. Proto v tomto případě použiji pouze bodový výčet témat.

1. Emocionalita

Emocionalita je ve článcích patrná u témat, která mohou být kontroverzní z pohledu

společnosti nebo jedince. Jedná se tak zejména o názory a předpovědi Jaroslava Bašty ohledně situace na Ukrajině, Ruska, Evropské unie (EU) a naší budoucnosti v ní, nebo kritizuje současné představitele vlády, jejich rozhodnutí a podobnosti s bývalým režimem. Všechny emoce, které lze ve článcích najít, mají za úkol zaujmout, získat pozornost čtenářů a přesvědčit je, aby podpořili Baštovy názory, jeho samotného i jeho volební program.

Emocionální důraz je patrný i v názvu jeho knihy „*Stát jsme my!*“, kterou často zmiňuje. V některých částech článků jsou znatelné silné emoce, jako je například obava z nebezpečí, které hrozí naší zemi a občanům, nebo naděje na lepší budoucnost v rámci vlastní vlády, a ne cestou EU („*Prohlubování integrace (tedy budování nadstátu) je cestou k velmi rychlému (a katastrofickému) rozpadu Unie.*“ Příloha č. 1) nebo hodnocení zelené politiky EU („*Především kvůli prosazování zelené politiky, která vede k likvidaci unijního průmyslu a zemědělství.*“ Příloha č. 1). Emocionalitu lze snadno nalézt i v tématech spojených s Fialovou vládou, kde Bašta kritizuje její kroky v rámci vývoje v EU („*Fialova vláda samozřejmě nezapomíná ani na české zemědělství. Jeho fungování chce omezit změnou dotačních sazeb, aby tak zlikvidovala zbytky naší potravinové soběstačnosti.*“ Příloha č. 3).

Články zabývající se válkou na Ukrajině jsou také protkány narážkami, které se snaží vyvolat emoce ohledně České republiky a její nepřipravenosti k boji („*Vojenské možnosti České republiky a Estonska jsou spíše teoretické.*“ Příloha č. 6) nebo poukázání na historické souvislosti vyvolávající strach i důvěru v jiné mocnosti („*Evropský kontinent před výbuchem rozsáhlého konfliktu, který by se snadno mohl změnit v III. světovou válku, zachránila opatrnost a zdrženlivost Spojených států Joe Bidena.*“ Příloha č. 6). Rovněž motto, které často opakuje („*Špatný mír je lepší než válka.*“ Příloha č. 8), má za úkol vyvolat ve voličích řadu emocí. Bašta také často kritizuje minulý komunistický režim, avšak sám neodsuzuje Rusko, které je v dnešní době kontroverzním tématem a s minulostí ČR je často spojováno („*Rusko se chová v poslední době ve válce tak, že by si zasloužilo různá označení, ale teroristický stát to není. Říkat to o nějakém státu, navíc o jaderné velmoci, je trochu nadnesené.*“ Příloha č. 6)

2. Zdůraznění klíčových myšlenek

Na stránce se objevují opakující se fráze a hesla, které mají za úkol zvýraznit klíčové body Baštova programu, například výraz „*konec korupce*“. Jedná se o jedno z klíčových témat, kterým se Bašta zabývá v rámci své kampaně. Tímto způsobem upozorňuje na to, že chce

bojovat proti korupci v politice. Další časté heslo „*změna*“ objevující se na webové stránce a ve článcích Bašta používá k tomu, aby zdůraznil, že chce přinést novou éru do české politiky. Změna se také vztahuje k některým konkrétním tématům, jako je například environmentální politika nebo sociální spravedlnost. Spojení „*pro lidi, ne pro politiky*“ jako by bylo dalším způsobem, kterým Bašta demonstruje, že chce být politikem, jenž bude sloužit lidem, nikoli jen své vlastní politické kariéře, a že má zájem o blaho všech občanů. Opakujícím se pojmem je i „*rozvoj*“, kterým Bašta chce ujistit sledující publikum, že má zájem o rozvoj české ekonomiky, vzdělávání, zdravotnictví a dalších oblastí. V podstatě těmito opakujícími se vyjádřeními Bašta prezentuje klíčové body svého programu. Ve článcích je též často zmiňováno, že Bašta má zkušenosti v oblasti domácí a zahraniční politiky, což má posilovat jeho autoritu a důvěryhodnost.

3. Iliberalismus, nacionalismus a populismus

Témata, která Bašta prezentuje, jsou shodná s některými body, které charakterizují iliberalismus. Jasným příkladem je kritika politických praktik současné vlády, vládních opatření a snaha o nalezení podobností s minulým režimem. Toto téma je velmi časté v analyzovaných článcích, které Bašta prezentuje. Iliberalismus se také zabývá kritikou demokratického režimu, na což se Bašta pokouší upozornit v rámci „*nedostatečné demokratičnosti současné vlády a nátlaku na omezování svobody a názorů.*“

Analyzované články nezmiňují přímo názor Jaroslava Bašty na nacionalismus, který jsem ve spojitosti s tímto tématem očekávala. Nicméně z některých jeho prohlášení a programových bodů lze vyvodit, že se prezentuje jako politik se zájmem o dobro všech občanů bez ohledu na jejich původ či národnost. Témata, která zmiňuje ve článcích, se netýkají přímo nacionalismu, avšak poukazují na historické události naší země, což může působit vlastenecky a nacionalisticky. Na základě článků z webové stránky tedy lze vyvodit, že Bašta většinově nesdílí a neprezentuje nacionalistické ideje.

Baštovy články z webové stránky obsahují některé výrazy, které mohou být vnímány jako populistické. Například používané heslo „*Pro lidi, ne pro politiky*“ může být interpretováno jako snaha oslovit obyčejné lidi a podpořit myšlenku, že politici by měli pracovat pro lidi, ne pro sebe. Dalším prvkem, který se objevuje ve článcích, je důraz na změnu. Tento výraz používaný v různých souvislostech zdůrazňuje potřebu změny v politice a ve společnosti. Zároveň může být vnímán jako snaha oslovit širší veřejnost a voliče, kteří jsou nespokojeni

s existujícími politickými stranami a hledají nové alternativy. Na druhou stranu, vzhledem k tomu, že populismus často spočívá v tom, že politik slibuje jednoduchá řešení komplexních problémů a používá emocionální rétoriku k oslovování voličů, je obtížné zjistit, zda se Bašta touto politickou strategií řídí. Je důležité si uvědomit, že Bašta v žádném ze článků neslibuje změny či zlepšení, pouze upozorňuje na jejich potřebu.

4.2 Analýza fotografií z webové stránky

V této části se budu zabývat fotografiemi z webové stránky prezidentského kandidáta Jaroslava Bašty, které jsem si uložila do wordového dokumentu kvůli lepšímu přístupu a práci s nimi. Nejprve použiji tematickou analýzu, která fotografie rozdělí do několika kategorií. Ty následně zanalyzuji dle sémiotické analýzy neboli analýzy znaků. Fotografie zobrazují několik různých scénérií, které jsem rozčlenila do 4 kategorií.

4.2.1 Kategorie

1. První kategorií jsem nazvala „fotografie v médiích“. Jedná se o fotografie, které zobrazují prezidentského kandidáta v různých médiích. Často se jedná o rozhovory konané přímo v televizi či rádiu nebo před nimi, kdy už byl kandidát usazen a hovořil s další osobou.

Příloha č. 27

2. Druhou kategorií představují „fotografie v průběhu jednání“. Do této skupiny jsem začlenila fotografie, na kterých prezidentský kandidát s někým telefonuje nebo je v autě na cestě. V případě našeho kandidáta se jedná o cesty především pracovní, například cestu, kdy se měl zúčastnit jednání a jel na předvolební kampaň do Ostravy nebo Pardubic.

Příloha č. 17

3. Třetí kategorií jsem pojmenovala „setkávání s občany“. Na těchto snímcích se kandidát fotí zejména s dalšími lidmi. Jedná se o fotografie například ze křtu jeho knihy nebo také konference SPD v Karlových Varech, již se zúčastnil 13. 11. 2022.

Příloha č. 21

4. Poslední čtvrtou kategorií je „Jaroslav Bašta jako osoba“. Představují soubor vytvořený z fotografií Bašty, kde je zobrazen sám. Z těchto fotografií není vždy zcela jasné, kde se kandidát nachází, protože pozadí snímku bývají odlišná a jen některé fotografie jsou popsány. Často je ale zobrazován v přírodě, kde vidíme pouze různé stromy, nebo ve městě, kde stojí nebo jde kolem budov.

Příloha č. 30

4.2.2 Sémiotická analýza

Na první fotografii v levé části záběru vidíme prezidentského kandidáta Jaroslava Baštu, který sedí v rádiovém studiu. Kandidát vypadá neutrálně a soustředěně, což odpovídá nadcházející situaci vysílání v rádiu. Je oblečen do černého obleku, který má působit elegantním dojmem, s červenou kravatou, která vzhledem k době, ze které fotografie

pochází, má připomínat nedávné Vánoce. Má brýle a před sebou drží ve svých rukách papír se svým novoročním projevem, z něhož bude číst do mikrofonu, který se nachází na stole před ním. Kvůli tomu má také na hlavě sluchátka. Na stole se též nachází sklenice s vodou.

Barevně je fotografie spíše tmavá. Celá dolní polovina je v černé barvě a není moc zřetelné, co vše se v místnosti nachází. Za kandidátem ale vidíme žlutooranžové pozadí, tvořené panely. Pozadí za kandidátem má působit útulným a neformálním dojmem, což zaručuje použité teplé světlo. To má za úkol vyvolat ve sledujících pocit důvěry. Celkově má fotografie na pozorovatele působit oficiálním dojmem, kdy se kandidát plně věnuje své práci a soustředí se na to, co ho čeká. Zároveň se na projev teprve připravuje, fotka je jakýmsi zákulisím jeho práce, což ho přibližuje běžnému člověku.

Druhá fotografie zobrazuje prezidentského kandidáta situovaného doprostřed záběru, jak sedí ve vlaku u okna a telefonuje. Tato fotografie je udělaná v černobílé úpravě, která má zřejmě působit důležitým a vážným dojmem. Má na sobě opět brýle, tmavý oblek a pruhovanou kravatu (kvůli vynechání barev nevidíme jejich barvu),

což má působit formálně. Kandidát se nevypadá ani šťastně, ale ani nešťastně. Má neutrální soustředěný výraz, který odpovídá situaci s telefonním hovorem. Fotografie je oříznutá, takže není vidět, zda vedle něj někdo sedí, či kdo s ním v kupé je, avšak vidíme kousek vedlejšího sedadla, na kterém je zřejmě položena nějaká taška. Fotografie má opět působit dojmem, že kandidát je lidem blízký, cestuje vlakem jako jiní lidé. Snímek je jakýmsi vhledem do jeho života. Zároveň kandidát působí jako pracovitý člověk, protože vyřizuje práci i při přepravě z místa na místo.

Na třetí fotografii vidíme opět prezidentského kandidáta, tentokrát za stolem. Avšak nyní jsou s ním zobrazeni další lidé a kandidáta vidíme z boku. Bašta je umístěn na židli v pravé části fotografie, zatímco další lidé stojí v pozadí. Akce, při které se to koná, je křest Baštovy knihy. Atmosféra v místnosti vypadá uvolněně a příjemně, lidé se usmívají. Všechny osoby

na fotografii jsou formálně oblečeny, mají saka a košile. Bašta má před sebou knihu, kterou bude zřejmě podepisovat, mikrofon a vedle něj jsou sklenky vína připravené pro slavnostní přípitek. Fotografie má za cíl přiblížit publiku další oblast Baštova života. Kniha, kterou vydal, je pro něj velkým dílem, které rád sdílí, oslavuje a budoucí voliči z něj mohou mít pocit skromného a vděčného člověka.

Na poslední fotografii je prezidentský kandidát ve středu záběru. Za ním se nachází příroda. Pozadí je lehce rozostřené, ale lze poznat trávu, stromy a dřevěný plot nebo ohradu. Kandidát má na sobě černý kabát, bílou košili se zlatou kravatou a na hlavě černý baret. Má také brýle, které jsou kvůli světlu zatmavené. Vypadá, že se chystá něco říct, protože má

pootvřená ústa a v obličeji má soustředěný výraz. Fotografie má zřejmě působit domáckým a neoficiálním dojmem kvůli jeho baretu, prostředí, které není nikterak pracovní, avšak na druhé straně působí dojmem oficiálním, slavnostním kvůli zlaté kravatě jeho formálního oděvu a může vést i k zamyšlení vzhledem k popisku fotografie, který uvádí „1. 1. 2023 V pražském Břevnově“.

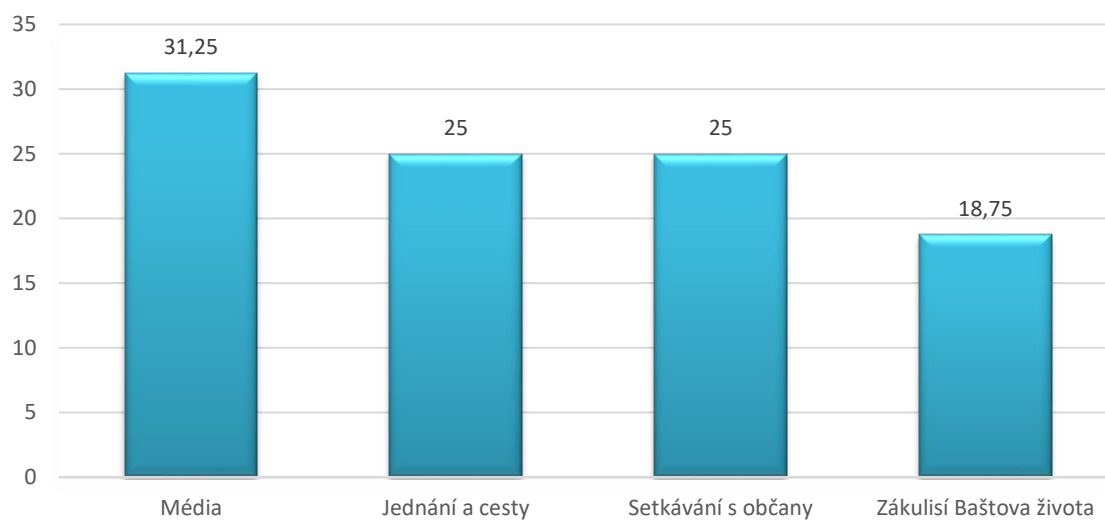
4.3.3 Výsledek analýzy fotografií

Hlavními tématy fotografií z tematické analýzy jsou:

- Média
- Jednání a cesty
- Setkávání s občany
- Zákulisí Baštova života

Výsledky shrnuje následující procentuální grafické vyjádření:

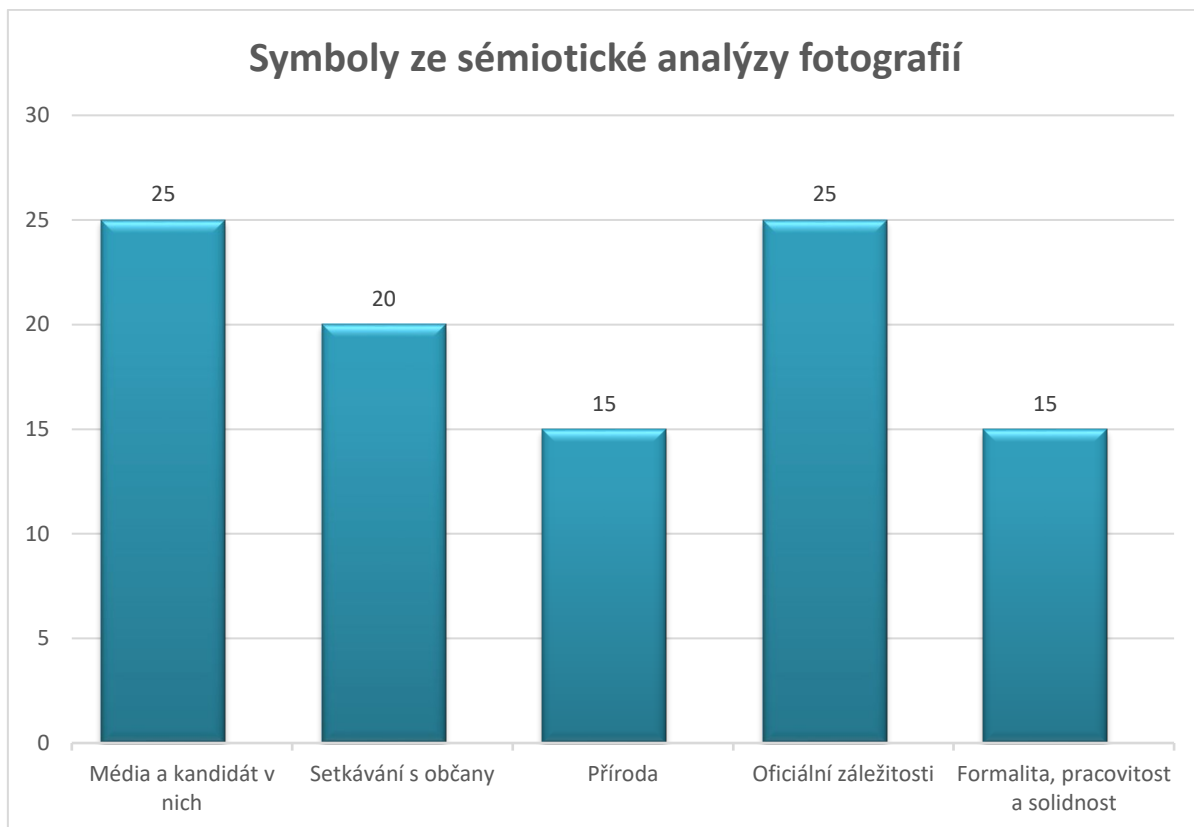
Kategorie fotografií dle zobrazovaných témat v procentech

Hlavními symboly fotografií ze sémiotické analýzy jsou:

- Média a kandidát v nich
- Setkávání s občany
- Příroda
- Oficiální záležitosti (podpisy, telefonáty)
- Formalita, pracovitost a solidnost

Vzhledem k tomu, že se jednotlivá témata opět dají prolnout a souvisejí spolu, procentuální značení je pouze orientační. Lze najít znaky formality, pracovitosti a solidnosti ve více fotografiích.

Během tematické analýzy jsem rozčlenila 16 fotografií do 4 kategorií. První kategorií byla „*fotografie v médiích*“, která se zabývala prezidentským kandidátem v různých mediální prostředcích. Účelem tak nejspíše byla prezentace kandidáta veřejnosti, jeho účast na oficiálních jednáních a snaha podílet se na tvorbě obsahu pro veřejnost. Druhou kategorií byly „*fotografie v průběhu jednání*“, které zobrazovaly prezidentského kandidáta v různých dopravních prostředcích (auto, vlak), kde často telefonoval. Prezentoval tak to, že i na cestách se stále věnuje práci a řešení záležitostí je možné i přes telefon. Snažil se tak vyjádřit svou pracovitost a oddanost věci. Třetí kategorií jsem pojmenovala „*setkávání s občany*“. Tyto fotografie zobrazovaly prezidentského kandidáta na oficiálních i neoficiálních setkáních s občany. Jednalo se například o křest jeho knihy. Zde je patrné úsilí o prezentaci kandidáta jako „*lidumila*“, který se věnuje svým fanouškům. Čtvrtá a poslední kategorie „*Bašta jako osoba*“ je z těchto kategorií nejvíce obecná, protože nemáme potřebné informace ke správnému určení polohy, nebo činnosti, kterou kandidát dělá. Jde o fotografie zobrazující ho v přírodě nebo městě. Z mého pohledu je to pokus o uvolnění atmosféry a přiblížení kandidáta lidem v rámci běžného života.

Během sémiotické analýzy jsem zjistila často se opakující symboly na fotografiích kandidáta. Jednalo se o opakované zobrazování saka, obleku a kravaty na kandidátovi, což

mělo působit oficiálním, formálním a solidním dojmem. Dále také vážný nebo soustředěný výraz na kandidátově tváři, který ho měl zřejmě popisovat jako vážného člověka zapáleného pro svou věc. Posledním hlavním znakem všech fotografií bylo prostředí, ve kterém se nacházel. Přestože téměř každá fotografie byla vyfocena jinde, společným znakem byl úmysl přiblížit kandidáta lidem „zákulisím“ jeho života. Z toho důvodu byly fotografie pořízeny před natáčením debaty, zachycovaly jeho pracovní cesty nebo jen procházky přírodou.

4.4 Analýza příspěvků z Facebookové stránky

Daty, která budu analyzovat v této části práce, budou příspěvky z Facebookové stránky prezidentského kandidáta Jaroslava Bašty. Na této stránce je velké množství příspěvků zejména díky tomu, že kandidát na svůj Facebookový profil sdílel i několik příspěvků denně. Ve své práci se však zaměřím pouze na 77 příspěvků, které jsou výběrem ze stejného časového období jako byly analyzované články. První mnou vybraný facebookový příspěvek je tedy z 11. 10. 2022 a poslední z 31. 12. 2022.

Příspěvky jsou sdíleny v různé formě, některé jsou ve formě krátké poznámky s odkazem na jinou stránku či video, jiné mají formu textu. Výjimkou nejsou ani fotografie, které prezidentský kandidát sdílí. Tyto fotografie jsou velice často zobrazením právě tohoto prezidentského kandidáta, obsahují jeho citaci, pod kterou je i podepsaný. Mají tak formu textovou i obrazovou.

Příspěvky na dané stránce sociální sítě se týkají různých témat, ale mají společného jmenovatele, a to současnou politickou situaci v České republice a ve světě. Mezi tématy, která jsou v příspěvcích zahrnuta, se objevují politické komentáře, výzkum veřejného mínění, historické otázky a situace na Ukrajině. Témata příspěvků zahrnují také svobodu projevu a sledování chování a jednání vládních zaměstnanců.

4.4.1 Kategorie

Z tematické analýzy příspěvků jsem zjistila, že se stále opakuje 6 tematických celků, které se navzájem prolínají.

1. Politická (současná politika a historie)

Jedná se o příspěvky, které mají většinou textovou podobu. V těchto příspěvcích Bašta popisuje nějakou politickou situaci, ke které se vyjadřuje. Často se jedná například o situaci na Ukrajině, Fialovu vládu a její „omezení projevu“, rozhodnutí Evropské unie ohledně Ruska nebo souvislosti současných událostí v kontextu těch z naší historie a historických osobností především České republiky nebo dřívějšího Československa.

2. Volby (připomínky a výzvy, podpora kandidáta)

Příspěvky, které spadají do této kategorie, mají podobu textovou s občasnými fotografiemi. Jsou to připomínky blížících se prezidentských voleb. Kandidát často uvádí, proč sám vlastně kandiduje. Také sdílí jména a fotografie politiků nebo jiných odborníků, kteří se ho rozhodli podpořit. V několika příspěvcích vyzývá lid k zapojení do rozhodování pro zlepšení situace v zemi.

3. Názor kandidáta s fotografií (fotografie s jeho citátem)

Tato kategorie je založená na příspěvcích s fotografiemi, které zobrazují Baštu s jeho výroky. Většinou má příspěvek úvodní text, ve kterém se kandidát ptá na názor čtenářů ohledně svého výroku.

4. Rozhovory (debaty a rozhovory pro média)

Příspěvky mají jednoduchou až strohou podobu jedné věty a odkazu. Jsou to uvedení do rozhovorů, na které následně odkazuje. Často jsou jimi prezidentské debaty v televizi nebo v online médiích.

5. Setkání (autogramiáda, setkání s voliči)

a. Fotografie z nich

V tomto případě jde o fotografie z událostí, kterých se Bašta zúčastnil jakožto prezidentský kandidát nebo autor knihy. Jsou to příspěvky, ve kterých je opět popis, o jakou událost se jedná, a fotografie z ní.

b. Pozvánky

Příspěvky mají podobu plakátů jakožto pozvánek na nadcházející události. Jsou to většinou prezidentské debaty nebo setkání v rámci propagace politické strany SPD. Často také sdílí odkazy na online události nebo právě probíhající debaty.

6. Sdělení kandidáta občanům

Tato kategorie se týká pouze období Vánoc, kdy kandidát promlouvá ke svým potenciálním voličům. Oslovuje je „Vážení spoluobčané“ a děkuje jim za podporu. Následně je také odkazuje na další média, na kterých je aktivní a sdílí odkazy na videa.

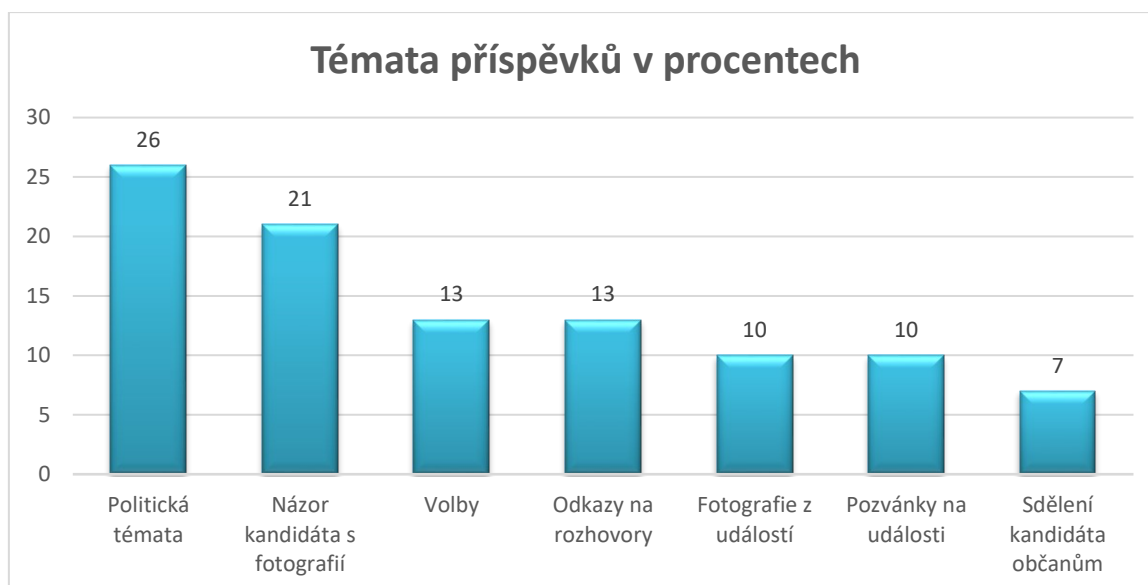
4.4.2 Výsledek analýzy příspěvků

Společná témata, která se často objevovala v příspěvcích, jsou:

- Politická témata
 - Domácí politika a Evropská unie
 - Zahraniční politika a situace na Ukrajině
 - Informace o osobnostech a připomínky z historie (podpora nacionalismu)
- Volby (prezidentská kampaň, výzvy k volbám pro lepší budoucnost)
- Názory, výroky a postoje Jaroslava Bašty (zobrazovány s fotografií)
- Fotografie z událostí
- Pozvánky na události a informace o nich
- Srdečná sdělení

Politická témata (26 %) a názor kandidáta s fotografií (21 %) jsou v příspěvcích nejvíce zastoupeny. Dalšími kategoriemi jsou příspěvky týkající se voleb a odkazů na rozhovory, kde každá z nich má 13 %. Kategorie setkání, do které jsem zařadila jak fotografie, z již uskutečněných událostí, tak i pozvánky na události nadcházející tvoří každá 10 % příspěvků. Sdělení kandidáta občanům pak tvoří nejméně početnou kategorii, a to 7 %.

Výsledky shrnuje následující procentuální grafické vyjádření:

Lze říct, že prezidentský kandidát se prezentuje jako osoba s jasnými politickými názory a postoji, na které se snaží upozornit. Také se vyjadřuje k důležitým tématům v rámci své volební kampaně a aktuálních událostí v České republice a na Ukrajině. V příspěvcích na jeho Facebookové stránce se věnuje několika hlavním tématům, která propojuje. Jaroslav Bašta se opět pokouší působit jako vzdělaný odborník na danou problematiku, kterou prezentuje ve svých příspěvcích. Ty se zabývají různými tématy, které se však většinou týkají politiky nebo voleb, které jsou zřejmě jeho hlavním zájmem. Neprezentuje zde témata, která by o něm mohla říct něco více kromě toho, že je politik „*pro lidi*“ usilující o změnu. Je zde opět patrný apel na změnu, podkreslení aktuální situace svými vlastními zkušenostmi a kritika současné vlády. Autor příspěvků využívá krátkých sdělení, které jsou důrazné a podněcující k reakcím. Příspěvky lze opět hodnotit z hlediska zobrazování a kladení důrazu na emoce a klíčové myšlenky, pak také zda se zde objevuje iliberalismus, nacionalismus a populismus.

1. Rétorika a emocionalita

Emocionalita je zde opět patrná u většiny příspěvků. Bašta používá přátelské oslovení „*přítel*“ a „*spoluobčan*“, což může mít za cíl vytvořit vztah důvěry a přátelství s potenciálními voliči a zároveň jim ho přiblížit. Autor často používá interpunkci (vykřičníky), u mnoho příspěvků používá otázky, aby vzbudil zvědavost u čtenářů a snahu se dozvědět odpovědi („*A co si myslíte Vy?*“ Příloha č. 40 nebo „*A jaký je Váš názor?*“ Příloha č. 39).

Dále používá emotikony (především usměvavé a mrkací, dále palce nahoru nebo dolů a české vlajky), které mají vyjádřit lépe jeho emoce. Také je v příspěvcích mnoho vět neúplných, větných ekvivalentů či vět zvolacích, kterými chce zdůraznit to, co řekl ve větě předchozí („*Budu hájit zájmy České republiky. Třeba proti všem!*” Příloha č. 100). Často se pasuje do role odborníka na současnou situaci díky svým zkušenostem z předchozího režimu („*K současnému válečnému konfliktu, který tam teď probíhá, tedy mám výhodu znalosti situace v obou z těchto států. I tím mohu přispět k jeho urovnání z pozice případného prezidenta České republiky, nebo aspoň se snažit o to, aby se ten konflikt nerozrostl a těžce nedopadal na naše občany.*” Příloha č. 52). Zároveň se snaží působit skromně („*Beseda Československého ústavu zahraničního s prezidentským kandidátem, poslancem Jaroslavem Baštou – tedy s mou maličkostí.* 😊” Příloha č. 42). O tématech historických nebo i současných, které se týkají předchozího režimu, se vyjadřuje poměrně expresivně („*Jako člověk se zkušenostmi z totality a vězněný jsem alergický na takovéto útoky proti demokracii současné pětikoalice.*” Příloha č. 46) nebo také o tématech, které se týkají současné vlády („*Jen mimořádně tupý politolog může tyto dva pojmy dávat do protikladu. Náš problém tkví v tom, že Petr Fiala je ještě horší předseda vlády než politolog.*” Příloha č. 59). Používá také často věty strohé, kdy celý příspěvek tvoří pouze jedna věta, je bez emotikonů a emocí celkově, kdy jen oznamuje nebo uvádí odkaz („*Můj rozhovor pro Svobodné rádio.*” Příloha č. 48). V potenciálních voličích chce vzbudit soucit a podporu, také když komentuje své budoucí vstupy jako obtížné („*Dnes vystoupím v Interview ČT v cca 18:30. To je náročná disciplína. Držte mi palce 👍 a podívejte se.* 😊” Příloha č. 54) Příspěvky tohoto typu také můžou být považovány za snahu propagovat pořad (kanál) a nabídnout veřejnosti možnost získat informace z oblasti politiky.

Autor také často zmiňuje různá setkání s voliči na místech, jako jsou hospody (Tankovka v Jindřichově Hradci, Restaurace & Bowling Nový svět v Lounech), což může být narážkou na to, že Jaroslav Bašta má blízko k lidem a chce se s nimi setkat v neformálním prostředí, nebo naopak formální místa (Filozofická fakulta UK, Univerzita Hradec Králové), kterými chce zdůraznit své kontakty na vyšší úrovni. Také sdílí fotografie ze setkání s politickou stranou SPD, za kterou kandiduje, které popisuje („*Milé setkání s velmi aktivní poslankyní za Karlovy Vary, Karlou Maříkovou, i s dalšími zajímavými lidmi z Karlovarska.*” Příloha č. 50) a vyjadřuje tím podporu a propagaci této straně. Několik příspěvků se týkalo Vánoc, kdy Jaroslav Bašta vysílá dojmy ohledně času, který je vnímán jako svátky klidu a míru.

Tyto příspěvky vyzývají k tomu, aby se lidé spojili a společně věřili v to, že se jejich přání splní. Takové příspěvky mohou být považovány za snahu vyjádřit se o Vánocích o jiném tématu než přímo o volbách a současně si udržet kontakt s potenciálními voliči i přes svátky.

2. Zdůraznění klíčových myšlenek

V příspěvcích se často opakují fráze, které mají za cíl zdůraznit klíčové body Baštova programu. Často se zde objevují výrazy jako je „*vlastní názor*“, čímž chce apelovat na to, aby si lidé vytvořili vlastní mínění na politickou situaci, kterou také popisuje slovy „*proti všem*“, kterými slibuje, že zajistí „*konec vlády*“. Také se v příspěvcích opakuje heslo „*Česká republika na 1. místě*“, jímž chce říct, že naše vláda ohrožuje demokracii. Velmi významnou frází, kterou zmiňuje v příspěvcích, je „*mír a ne válku*“, která odkazuje na válku na Ukrajině a situaci s Ruskem.

3. Iliberalismus, nacionalismus a populismus

Témata, která Bašta prezentuje ve svých příspěvcích, jsou opět shodná s některými body iliberalismu. Dává zde důraz na potřebnou změnu vládní situace, která podle něj omezuje svobodu a názory. Iliberalismus bývá popisován velmi zjednodušeně jako napětí v politice ohledně svobodných rozhodnutí a nenaplnění demokracie. Ačkoliv neoznačuje českou vládu přímo slovem iliberalistická, autor příspěvků se domnívá, že toto nyní probíhá díky „*Fialově vládě*.“ Bašta se tak snaží upozornit na nedostatky současné vlády a heslovité příspěvky mu mají pomoci daný názor zdůraznit.

Analyzované příspěvky nesdílejí přímo nacionalistické ideje, které bych od Jaroslava Bašty očekávala. Přestože se mnoho článků věnuje politickým tématům s odkazy na historické události a osobnosti, neprojevují se zde typické znaky nacionalismu. Bašta se veřejně neprezentuje jako nacionalista, avšak vlastenectví je v jeho projevu patrné především kvůli častým připomínkám toho, že zažil minulý režim (komunismus) v Československu a není ochoten nechat historii se opakovat.

Populismus je patrný zejména kvůli Baštovým častým otázkám na názory ostatních v příspěvcích, v nichž se snaží prezentovat jako politik, kterého zajímají názory občanů, on je vyslyší a zahájí o nich diskusi. Zároveň zde opět zaznívá jeho motto „*pro lidi, ne pro politiky*“, které opět ukazuje jeho „lidumilství“ a snahu zprostředkovat politiku a rozhodnutí

v ní občanům. Bašta zde často slibuje změnu a dodržení volebních slibů, čímž by se dalo říct, že ukazuje populismus „*v akci*”.

5. Komparace

Na základě provedených analýz ve třech souborech dat lze nalézt několik společných témat. Je zde však patrný rozdíl mezi textovými a obrazovými soubory. Je velice těžké porovnat články a příspěvky s pouhými fotografiemi, které nejsou nijak popsány kromě data případně krátké poznámky. Většina podobností tedy vychází z dat získaných ze článků a z příspěvků.

5.1 Porovnání množství obsahu

Články na webových stránkách, fotografie z webových stránek a příspěvky na sociální síti měly každý jinou frekvenci sdílení. Kandidát nesynchronizoval obsah, který sdílel. V případě článků bylo sdílení bez jakéhokoli vzoru v časovém období od října 2022 až do ledna 2023, což sice odpovídá vrcholné předvolební kampani, avšak článek někdy nasdílel několikrát týdně a někdy s několikátýdenní pauzou. Fotografie byly sdíleny ve stejné době jako články, což také odpovídá času nejintenzivnější předvolební kampaně, přesto je jich znatelně méně nežli článků a příspěvků. Některé fotografie jsou si velmi podobné, a to proto, že se jedná o zobrazení stejné události jen z jiného úhlu (prostorově, ne tematicky). Příspěvky z Facebooku však sdílel téměř každý den, někdy i několikrát za den. Kandidát nejspíše zjistil, že Facebooková síť má nejvíce uživatelů, a tím i čtenářů, proto jí zjevně věnoval největší pozornost.

5.2 Politické události

Prvním společným tématem článků a příspěvků jsou politické události, jako je kritika politických praktik současné vlády, názory na budoucnost Evropské unie, hodnocení cílů současné vlády a obavy z dopadu rozhodnutí vlády na průmysl, zemědělství a potravinovou soběstačnost země. Rétorické figury, které se opakují ve člancích i příspěvcích, jsou hlavně emocionální obraty, zdůraznění pomocí jiného stylu jazyka, familiární oslovení voličů („přátelé“) a expresivní výrazy pro označení současné české vlády.

Články jsou formální texty, ve kterých autor vyjadřuje svůj názor na daná témata. Ve člancích se neobjevují žádné emotikony nebo nedokončené věty, které by mohly vzbudit u čtenářů nejasnosti. Texty jsou koncipovány tak, jak by je kandidát mohl prezentovat velké skupině lidí a téma bylo stále pochopitelné. Často se jedná o přepisy rozhovorů, kde se na případné nejasnosti moderátor doptává, a tak není prostor pro další diskusi čtenářů. Autor ve

článcích není objektivní a nehodnotí situaci z pohledu nezávislého pozorovatele, ale je naopak zaujatý proti některým stranám a čtenářům naznačuje, co si mají myslet. Ve článcích nepřislubuje žádné změny, které chce provést, avšak upozorňuje na jejich potřebu a vyzývá, aby lidé o změnu také usilovali.

V příspěvcích na Facebooku je naopak větší volnost v možnostech projevu, kterou Bašta využívá. Sociální síť nemusejí být formálním prostředkem v komunikaci, tudíž kandidát nemusí psát vždy spisovným jazykem ani celými větami. Bašta často používá věty neúplné, které zakončuje pouze třemi tečkami a emotikonem, kdy si má čtenář domyslet, co se snaží říct, nebo jak má příspěvek okomentovat. Kandidát také používá přátelská oslovení a otázky k zapojení potenciálních voličů do diskusí. Emotikony využívá k vyjádření emocí, nedokončené či zvolací věty pro zdůraznění myšlenek nebo pro apel na publikum a v příspěvcích jsou i časté odkazy na Baštovy odborné znalosti a zkušenosti, přičemž sám chce působit pokorně a sympaticky. Kandidát sdílí zmínky o veřejných vystoupeních a setkáních s voliči. Ve článcích zde uváděných Bašta slibuje změny, které chce provést, a vyzývá voliče, aby ho v jeho konání podpořili.

5.3 Prezidentské volby

Druhým tématem společným pro články, příspěvky i fotografie jsou prezidentské volby. Na fotografiích je zobrazen Bašta především ve společnosti nebo na cestě, v případě článků a příspěvků lze vidět fotografie a texty v souvislosti s prezentací kandidáta veřejnosti a médiím.

Na fotografiích není Bašta zobrazen s žádnými dalšími prezidentskými kandidáty, pouze na cestách za voliči nebo na debaty do různých měst. Fotografie vyfocené zřejmě v mediálním prostředí, kde se kandidát chystá na debaty nebo rozhovory, jsem zařadila až do následujícího tematického celku. Zde jsou však také fotografie ze setkání s voliči pořízené například na srazu politické strany SPD se svými příznivci. Na všech těchto fotografiích působí Bašta jako vytížený, ale zapálený kandidát, který věnuje všechn svůj čas a práci lidem.

Články na toto téma se pak soustředí především na možné odstupy další prezidentských kandidátů z voleb ve prospěch Bašty nebo zmiňují jmenovitě jeho podporovatele v kandidatuře a vyzdvihují ho jako nejlepší možnou volbu. Bašta v nich chce zřejmě působit

jako oblíbený politik, o kterém všichni tvrdí, že ví, co dělá.

V příspěvcích se téma objevuje především v podobě fotografií, které zobrazují Baštu s jeho výroky ohledně voleb. Mluví o tom, z jakého důvodu by voliči měli zvolit právě jeho, a ptá se na jejich názor.

Každý z těchto prostředků tak zobrazuje stejné téma trochu jiným způsobem. Ve všech však má kandidát vypadat jako politik, který má mnoho podporovatelů a je mediálně oblíbený díky důkazům, které tyto platformy poskytly.

5.4 Rozhovory

Analyzované články, fotografie i příspěvky zobrazují téma rozhovorů. Některé ze článků jsou celým přepisem rozhovoru například pro Parlamentní listy nebo První zprávy. Tyto rozhovory byly polostrukturované a kandidát se vždy rozpovídal na dané téma. Zároveň jsem analyzovala fotografie pořízené zřejmě v mediálním prostředí, kde se kandidát chystá na debaty nebo rozhovory. Jednalo se o fotografie z natáčení Superdebaty nebo živého vysílání pořadu 360°. Příspěvky na Facebookové stránce většinou obsahovaly pouze strohý popis vyjádřený jednou či dvěma větami a odkaz na příslušný rozhovor. Často se však jednalo také o pozvání na nadcházející rozhovor včetně uvedení času, v němž bude probíhat.

5.5 Shrnutí

Témata, která jsem získala analýzou textu, se zaměřují především na politické otázky a problémy. Konkrétně se jedná o budoucnost Evropské unie a jejího vývoje, kritiku politických praktik současné vlády, hodnocení jejich cílů a obavy z dopadu jejich rozhodnutí na průmysl, zemědělství a potravinovou soběstačnost země, současnou energetickou krizi a názory a předpovědi Jaroslava Bašty ohledně situace na Ukrajině.

Analýza, kterou jsem provedla na fotografiích, byla zaměřena zejména na symboly. V této analýze jsou fotografie rozděleny do čtyř kategorií, které je tematicky vystihují. Dále se zaměřuje na opakující se symboly, jako je oficiální oblečení kandidáta, soustředěný výraz na jeho tváři a prostředí, ve kterém se nachází.

Lze vyvodit, že se jedná o rozmanitá témata. Mají ale společné to, že se týkají prezidentského kandidáta Jaroslava Bašty, politické situace, aktuálních problémů a otázek, které ovlivňují

naši společnost. To by se však dalo říct o mnoha dalších kandidátech. To, co je z těchto témat významné pro mou práci, je propojení Bašty a jeho projevu s iliberalismem. Iliberalismus se vyznačuje několika hlavními znaky, a ne všechny Bašta naplňuje. Bašta označuje společnost za „*mlčící většinu*“ například v otázkách budoucnosti členství a vývoje České republiky v Evropské unii a rozhodnutích, která její představitelé dělají. Kandidát se snaží ve svých článcích a příspěvcích nabourat občanskou důvěru v integritu Evropské unie zejména kvůli jejímu „*omezování státní suverenity a tradičních hodnot*“. Stejně jako politická strana SPD i její představitel Bašta kritizuje současnou vládu České republiky („*Fialovu vládu*“) za její rozhodnutí. Nesouhlasí s její podporou globalizace a liberalizace trhu a tvrdí, že stát by měl hrát větší roli v hospodářství zejména v rámci dovozu potravin z jiných zemí. Tyto projevy jsou právě těmi prvky iliberalismu, které jsem hledala a našla ve článcích a příspěvcích Jaroslava Bašty.

Na druhou stranu se v jeho projevech, které jsem analyzovala, nepotvrdila podpora všech ideálů strany SPD, konkrétně omezení nelegálního přistěhovalectví, tvrdého postoje vůči uprchlíkům nebo omezení práv menšin. Stejně jako politická strana SPD není vždy jednoznačně označována za iliberální, přestože má mnoho iliberálních prvků, ani Jaroslav Bašta není obvykle takto kategorizován. Moje analýza však dokazuje, že se o představitele iliberalismu opravdu jedná.

V projevech prezidentského kandidáta Jaroslava Bašty jsem také hledala znaky nacionalismu a populismu. Ty se našla pouze u článků a příspěvků. Ve fotografiích nebyly žádné známky nacionalismu nebo populismu. Ze článků a příspěvků lze vyvodit, že se v nich objevují určité prvky nacionalismu, ale nejsou přímo sdíleny nebo prezentovány. Zatímco články na webové stránce Jaroslava Bašty se přímo nacionalismu nedotýkají, lze soudit, že Bašta se věnuje tématům, která mohou být vlastenecká nebo nacionalistická. Na druhé straně příspěvky neobsahují typické znaky nacionalismu, i když vlastenectví je v Baštových projevech patrné i kvůli jeho připomínání minulého režimu v Československu. Celkově lze tedy říci, že v obou případech je možné najít prvky nacionalismu, ale nejsou prezentovány přímo a jsou spíše nepřímými důsledky témat, kterými se Bašta zabývá.

V projevech Jaroslava Bašty jsem objevila určité prvky populismu. Bašta používá výrazy jako „*Pro lidi, ne pro politiky*“ a zdůrazňuje potřebu změny v politice a ve společnosti, což může být interpretováno jako snaha oslovit obyčejné lidi, kteří hledají nové alternativy.

Z příspěvků vyplývá, že Bašta se snaží prezentovat jako politik, který se zajímá o názory občanů a snaží se zprostředkovat politiku občanům. Navíc často slibuje změnu a dodržení volebních slibů, což může být vnímáno jako snaha oslovit voliče, kteří jsou nespokojeni se současnou politikou a hledají nové alternativy. Prvky populismu jsou tedy v politickém projevu Jaroslava Bašty patrné, zejména jeho důraz kladený na nutnou změnu, snaha oslovit obyčejné lidi jako budoucí voliče a slibování změny a dodržení volebních slibů. Nicméně vzhledem k tomu, že Bašta se v žádném z analyzovaných dat nezmiňuje přímo o jednoduchých řešeních složitých problémů, je obtížné určit, zda se řídí typickou populistickou politickou strategií, která slibuje jednoduchá řešení a používá emocionální rétoriku.

6. Závěr

Téma politických voleb již bylo prozkoumáno z mnoha sociálně vědních perspektiv. V minulosti, především před parlamentními volbami, ale také před minulými prezidentskými volbami (2018) vzniklo několik bakalářských a diplomových prací zabývajících se tématy politické komunikace nebo marketingové strategie používané pro získání voličů.

V lednu 2023 proběhla přímá volba prezidenta České republiky, jíž předcházela téměř půlroční volební kampaň. Média přinášela volební modely, jaké má který z kandidátů šance uspět. Tyto modely se v průběhu času měnily a na potenciální voliče cílila kampaň. Jednotliví kandidáti se se svým programem prezentovali ve veřejném prostoru.

Téma bakalářské práce „*Porovnání webové stránky prezidentského kandidáta s jeho prezentací na Facebooku*“ tak z pohledu výzkumníka nabízelo hledání, zjišťování a porovnání, jaké body ze svého volebního programu vlastně prezidentský kandidát předkládá a zda při jejich prezentaci klade na všechny stejný důraz.

Politická strana nesoucí název Svoboda a přímá demokracie je známá především tím, že její název nekoresponduje s jejími komunikačními praktikami. Vzhledem k tomu, že v České republice je politická strana SPD vnímána jako hlavní představitel iliberalní politiky, v práci jsem vysvětlila, co iliberalismus je a jak se projevuje v současné společnosti.

Jaroslav Bašta jakožto prezidentský kandidát za SPD si pro lepší komunikaci s lidmi a snazší sdílení obsahu svého politického smýšlení založil webovou stránku, která nese název „*Jaroslav Bašta prezident*“. Tato stránka je také oficiálně považována za hlavní platformu v komunikaci kandidáta se svými příznivci a potenciálními voliči. Tento kandidát také používá platformu Facebook, na které má též stránku, a to „*Jaroslav Bašta – SPD*“, kde kromě předání některého z obsahů ze své webové stránky sdílí i věci další.

Cílem této práce bylo porovnat příspěvky na jeho webové stránce v tom, jak kandidát komunikuje volební program, témata a svoji osobu na sociální síti Facebook. Zkoumala jsem, jaká témata sdílí a zda je obsah z webové stránky totožný s Facebookovou stránkou, v čem se liší a proč, případně jak ten obsah působí na různých platformách pro prezentaci politického obsahu. V druhé řadě jsem též zjistila, jestli jeho názory korespondují s názory politické strany SPD, za kterou kandiduje.

Jako nejvhodnější se mi jevila metoda tematické analýzy textu a obrazu a rétorických a obrazových prostředků, jež jsem použila. Provedená analýza a rozbor marketingových a politických strategií užívaných pro zvolení kandidáta na post prezidenta potvrdily mé hypotézy ohledně užitých prvků na obou platformách – objevila jsem zřejmé prvky iliberalismu, populismu i nacionalismu, které se objevovaly v různých článcích a příspěvcích.

Tematická analýza mi tak pomohla najít konkrétní příklady iliberalismu ve všech analyzovaných datech, v případě článků a příspěvků také nacionalismu a populismu, a také zjistit hlavní zaměření prezidentského kandidáta v rámci jeho volební kampaně. Kandidát se soustředí především na politická témata a problémy, jako je budoucnost Evropské unie, kritika politických praktik vlády, hodnocení jejích cílů a obavy ohledně dopadu na průmysl, zemědělství a potravinovou soběstačnost země. Dále se zabývá současnou energetickou krizí a sdílí konkrétní názory a predikce ohledně situace na Ukrajině.

Analýza fotografií, kterou jsem také provedla, byla zaměřena především na symboly. Tyto fotografie jsou rozděleny do čtyř kategorií, které je tematicky charakterizují. Zvláštní pozornost věnuji opakujícím se symbolům, jako je oficiální oděv kandidáta, jeho soustředěný výraz na tváři a prostředí, v němž se nachází.

Projevy prezidentského kandidáta, které byly zkoumány, nevykazovaly plnou podporu všech ideálů politické strany SPD, jako jsou omezení nelegálního přistěhovalectví, tvrdý postoj vůči uprchlíkům nebo omezení práv menšin. I když politická strana SPD je obecně považována za iliberální, protože obsahuje mnoho iliberálních prvků, Jaroslav Bašta se obvykle nepovažuje za iliberálního. Nicméně mé analýzy ukazují, že Bašta je skutečně zástupcem iliberálních ideologií, přestože se prezentuje jako politik, který sám dbá na názory občanů a snaží se jim politiku zprostředkovat a udělat „lidskou“.

Vzhledem k množství materiálů, které byly zkoumány, součástí práce je rozsáhlý přílohový katalog čítající přes stovku položek. Těmito položkami jsou právě články, fotografie a příspěvky J. Bašty na jeho webové stránce a Facebooku, které jsem v práci analyzovala.

Sociologickou relevantnost tématu lze posuzovat z mnoha úhlů pohledu. Z pohledu sociologie se jedná o digitální komunikaci, která je v dnešní době mnohem rozšířenější nežli komunikace jiné. Digitální komunikace se stává klíčovým nástrojem pro marketingové účely

zejména proto, že je v dnešní době spojována s propagací produktů a komunikací firem se zákazníky. Její tržní využití je patrné, ale pro politické účely se vlastně jedná o nový nástroj politické komunikace. Ta s sebou nese komponenty utváření veřejného mínění a PR, což se týká správy celé společnosti, ale též prvky propagace a možné podpory iliberální politiky.

Studie na téma digitální komunikace jsou rozsáhlé a pravidelná aktualizace dat je vždy potřebná. Přínos mé práce spočívá v aktuálnosti zkoumané digitální komunikace. Ta byla vynucena se rozvinout velice rychle zejména kvůli pandemii nemoci Covid-19, která zasáhla naši společnost na více než dva roky. Byli jsme nuceni pro vlastní bezpečnost a zdraví zůstat delší dobu doma, fyzicky se izolovat od pospolitosti lidí a vzájemného osobního „živého“ kontaktu. Digitální technologie, především sociální sítě, pak byly jedinou možností pro komunikaci na dálku.

Aktuálnost také potvrzuje fakt, že mnou rozebírané lednové prezidentské volby 2023 jsou první velkou politickou událostí po pandemii Covid-19. Moje práce tedy je inovativní i díky tomu, že vznikala v průběhu voleb a nebyla limitována nebo ovlivněna výsledky voleb.

Přínos své práce vidím i ve zprostředkování a rozšíření informací o tématu volebních strategií běžnému, neakademicky vzdělanému člověku. Moje práce podala nejen základní definice používaných pojmů a jejich vzájemných relací, například vztah mezi digitální komunikací a komunikací politickou či rozbor projevů iliberalismu ve společnosti. Zároveň přinesla analýzu konkrétních článků, fotografií, kandidátem vybraných a sdílených příspěvků na obou platformách, ale i detailní rozbor informací o samotném kandidátovi a zasazení sdíleného obsahu do kontextu společenského pozadí.

V průběhu výzkumu mne napadaly i další otázky související s tématem, jimiž by bylo zajímavé se dále zabývat nad stanovený rámec mé bakalářské práce. Například v sémantické rovině – jak korespondují názvy jednotlivých politických stran s jejich nabízeným volebním programem, jestli se krajně pravicové/levicové strany liší v užívaných „brandech“ či jak velké je zastoupení emocionálních složek v digitální komunikaci politických stran na jednotlivých jimi používaných platformách. Rovněž další výzkum například spojitosti předvolebních průzkumů uveřejňovaných v médiích a ovlivňování ještě nerozhodnutých voličů či zpětných reakcí veřejnosti na sdílené příspěvky dalších kandidátů na sociálních sítích během volebních kampaní by mohl přinést zajímavé výsledky, které by mohly být užitečné v dalších přípravách kandidatur.

7. Summary

The bachelor's thesis focuses on the Czech political party Svoboda a přímá demokracie (SPD, Freedom and Direct Democracy). It will compare the content of the party's website and Facebook page, where a supporting and promotional page for Jaroslav Bašta, who is running for the position of President of the Czech Republic in 2023, was created. The thesis analyses the posts on his website, how he communicates his election program, topics, and himself on the social media platform Facebook. However, the SPD's election program is not directly shared or analysed on either of the platforms through which the SPD candidate communicates with potential voters. The outcome of the thesis is to determine how the content differs on these two examined platforms as well as what marketing, public relations, and public opinion strategies, or elements of illiberalism, the presidential candidate used in the pre-election campaign.

The thesis should, therefore, not only provide basic data from the presidential candidacy, such as analysing articles, shared posts, photos, and information about the candidate but also place them in the context of the social background. However, the core is the analysis and comparison of marketing and political strategies used to elect SPD candidate Jaroslav Bašta to the position of President.

The theoretical part introduced digital communication as a new tool of political communication, and define key concepts and theories related to digital and political communication and marketing. The theory is based on the work of political scientist Chytilék, who has long been involved in political marketing (e.g., Chytilék, 2012 or Chytilék, 2019), and the work of Matušková, a current expert on political and electoral marketing, who deals with global politics and their forms (e.g., Matušková, 2006). When mapping the use of populism for political purposes, especially in the pre-election period, in questions of fake news or strategies of populist rhetoric on Facebook, it relies on the work of Šabatka (2014), Singer (2019), and Kharisová (2022), and due to the expansion of the view of the backstage of the political party SPD, new forms applied to persuade voters, and apparent populism used in its communication, the thesis also examines the SPD's election program (SPD Program). Therefore, the practical part of the thesis used the method of analysing rhetorical and visual means.

The bachelor's thesis was created during the presidential election in the Czech Republic (January 2023). Its conclusions are not limited or influenced by the election results.

8. Použitá literatura

APPELBAUM, R., & DUNEIER, M., 2018. *Sociology*. New York, NY: W. W. Norton & Company.

BARNET, S., 2015. *A Short Guide to Writing about Art*. Pearson

BARTHES, R., 1964. *Elements of Semiology*. Hill and Wang.

BATORY, A., 2019. *Illiberal Democracy in Hungary: Authoritarianism under Construction*. London: Routledge.

BENNET, W. L., IYENGAR, S., 2008. „A new era of minimal effects? The changing foundations of political communication.“ *Journal of Communication*. 58 (4): 707–731.

BENZIE, R., May 3, 2007. „Facebook banned for Ontario staffers.“ *The Star*. Retrieved July 21, 2007, from <http://www.thestar.com/News/article/210014>

BOEIJE, H., 2010. *In qualitative research*. Sage Publications Ltd.

BOHÁČ, I., 2018. *Politická komunikace v teorii a praxi*. Grada Publishing.

BOHÁČ, J., 2020. „Nacionalismus v sociologickém bádání.“ *Sociologický časopis / Czech Sociological Review*, 56(1), 55-78.

BOHUSLAVOVÁ, M., 2018. *Mediální komunikace v politické kampani*. Grada Publishing.

BOIX, C. & POSNER, D., 2018. „The Positive and Negative Effects of Nationalism.“ *Annual Review of Political Science*, 21, 201-219.

BONDAS, T., TURUNEN, H. & VAISMORADI, M., 2013. „Content analysis and thematic analysis: Implications for conducting a qualitative descriptive study.“ *Nursing & Health Sciences*. 15(3), 398-405.

BOYATZIS, R. E., 1998. *Transforming qualitative information: Thematic analysis and code development*. Sage.

BOYD, D., 2017. „Why relevance matters in qualitative research.“ *Social Media + Society*, 3(1), 1-3.

BOYD, D., & ELLISON, N. B., 2008. „Social network sites: Definition, history, and scholarship.“ *Journal of computer-mediated communication*. 13(1), s. 210-230.

BRAUN, V., & CLARKE, V., 2006. *Using thematic analysis in psychology*. Qualitative research in psychology. 3(2), 77-101.

- BREIULLY, J., 2016. *Nationalismus: dějiny, teorie, příklady*. Praha: Filosofia.
- BRUNKHORN, H., FREITAG, M., 2017. *Nacionalismus: Historie, teorie, kritika*. Praha: Filosofia.
- CASTELLS, M., 2001. *The Internet Galaxy: Reflections on the Internet, business, and Society*. Oxford University Press.
- CICHOSZ, M., MATUŠKOVÁ, A., 2008. *Polsko: Negativní reklama na vzestupu*. In BRADOVÁ, Eva. *Negativní kampaně a volební reklama ve volbách*. Olomouc: Periplum. s. 58-85, 27 s. Edice Studie a analýzy, svazek 8. ISBN 978-80-86624-44-0.
- COHEN, Z. & STARR, B., 29.12.2019. „TikTok je nyní zakázán pro vojáky Spojených států kvůli obavám o bezpečnost.“ *CNN*. Dostupné z: <https://edition.cnn.com/2019/12/30/politics/tiktok-ban-military/index.html>
- CONLEY, B., COSGROVE, K. & LEES-MARSHMENT, J., 2014. *Political Marketing in the United States*. Routledge.
- CVVM., 2023. „Důvěra vrcholným politikům na přelomu let 2022 a 2023.“ *Centrum pro výzkum veřejného mínění*. [online]. Copyright ©. Dostupné z: <https://cvvm.soc.cas.cz/tiskove-zpravy/politicke/institute-a-politici/5639-duvera-vrcholnym-politikum-na-prelomu-let-2022-a-2023>
- ČERNOVSKÝ, T., 2023. „TOP 10 sociální sítě v roce 2023“. *Specialista na sociální sítě, PPC kampaně | Tomáš Černovský* [online]. Copyright ©. Dostupné z: <https://www.cernovsky.cz/marketing/top-10-socialni-site/>
- ČTK., 2021. „Instagram používá v Česku už 2,9 milionu lidí.“ *Novinky.cz* [online]. Copyright © 2003. Dostupné z: <https://www.novinky.cz/clanek/internet-a-pc-instagram-pouziva-v-cesku-uz-29-milionu-lidi-40374123>
- Deník N., 2020. „Společnost se dál polarizuje a narůstá agresivita. Nejvlivnější podněcovač xenofobie je SPD, píše vnitro.“ *Deník N – Nezávislý český deník* [online]. Copyright © N media a.s. Dostupné z: <https://denikn.cz/393018/spolecnost-se-dal-polarizuje-a-narusta-agresivita-nejvlivnejsi-podnecovac-xenofobie-je-spd-pise-vnitro/>
- E15., 2023. „Prezidentské volby 2023 v ČR: Termín, čas, systém, kandidáti.“ *e15.cz - Byznys, politika, ekonomika, finance, události* [online]. Dostupné z: <https://www.e15.cz/prezidentske-volby-kandidati-pruzkumy-termin-komise-system#kandidati>
- EIBL, O., CHYTILEK, R., a MATUŠKOVÁ A., 2012. *Teorie a metody politického marketingu*. Brno: Centrum pro studium demokracie a kultury. 341 s. ISBN 978-80-7325-281-6.
- FORET, M., 2003. *Marketingová komunikace*, vyd.1. Brno: Computer Press. ISBN 80-

7226-811-2, s.217

FROSCHE, D., May 15, 2007. „Pentagon blocks 13 websites from military computers.“ *New York Times*. Retrieved July 21, 2007, from <http://www.nytimes.com/2007/05/15/washington/15block.html>

FTOREK, J., 2012. *Public relations jako ovlivňování mínění*. Praha: Grada. 224 s. ISBN 978-80-247-7638-5.

GUEST, G., MACQUEEN, K. M. a NAMEY, E. E. *Applied thematic analysis*. 2012. Sage.

GULIA, M. & WELLMAN, B., 1999. Net surfers don't ride alone: Virtual communities as communities. *Networks in the global village*. s. 331-366.

H. R. 5319., May 9, 2006. „Deleting Online Predators Act of 2006.“ *H.R. 5319, 109th Congress*. Retrieved July 21, 2007 from <http://www.govtrack.us/congress/billtext.xpd?bill=h109-5319>

HANCOCK, J.T., TOMA, C.L. 2011. „The Benefits of Facebook “Friends:” Social Capital and College Students’ Use of Online Social Network Sites.“ *Cyberpsychology, Behavior, and Social Networking*.

HARVARD BUSINESS REVIEW. 2019. *How Social Media Is Changing Politics*. [online] Dostupné z: <https://hbr.org/2019/05/how-social-media-is-changing-politics>.

HAWKINS, I., & HIAESHUTTER-RICE, D., May 10, 2022. *The Language of Extremism on Social Media: An Examination of Posts, Comments, and Themes on Reddit* [online]. Dostupné z: <https://doi.org/10.3389/fpos.2022.805008>.

HORYNOVÁ, K., 2021. *Fake news, informace a média pohledem sympatizantů SPD*. Plzeň. Bakalářská práce. Fakulta filozofická, Západočeská univerzita v Plzni. Vedoucí práce Mgr. Gabriela Fatková PhD.

HOWARD, P. & WOOLLEY, S., 2016. *Computational Propaganda in the United States of America: Manufacturing Consensus*. Online. Oxford: Oxford Internet Institute.

CHYTILEK, R., 2019. *Social Media Marketing in Political Communication: The Case of the Czech Republic*. In *Handbook of Research on Political Marketing*. Edward Elgar Publishing.

iDNES.cz., 26.03.2021. „Okamura se soudí s Babišem i Chalupou. Ve hře jsou miliony.“ *iDNES.cz* [online]. Dostupné z: https://www.idnes.cz/zpravy/domaci/okamura-soud-babis-chalupa-ortel-narodni-spojenectvi.A210326_183345_domaci_ert

IGLESIAS TURRIÓN, P., 2019. *Contra el fascismo*. Madrid: Ediciones Akal.

Illiberalism, 2021. „Whats is illiberalism? Definition of illiberalism.“ *Institute for European, Russian, and Eurasian Studies (The George Washington University)* illiberalism.org. illiberalism.org - Debating the future of illiberalism [online]. Copyright © 2023 illiberalism.org. Powered by narva.io. Dostupné z: <https://www.illiberalism.org/definition->

of-illiberalism/

JANUSZEWSKI, M., 2016. *Politická komunikace a public relations v teorii a praxi*. Grada Publishing.

JENKINS, H., 2006. *Convergence Culture: Where Old and New Media Collide*. New York: New York University Press.

Journal of Social and Personal Relationships. 2017. „The association between social media use and relationship quality: A meta-analysis.“ *Journal of Social and Personal Relationships*.

KALTWASSER, R., C. & MUDDE, C., 2017. *Populism: A very short introduction*. Oxford University Press.

KAUFMANN, E. P., & RICHARD, M., 2020. *Illiberalism: The Worldwide Crisis*. *Foreign Affairs*. 99(6), s. 14-25.

KHARISOVÁ, K., 2022. *Populismus jako politická komunikace*. Praha. Diplomová práce. Fakulta sociálních věd, Univerzita Karlova. Vedoucí práce Mgr. Anna Shavit, PhD.

KOCIAN, J., KUBÁT, M. a MEJSTRÍK, M., eds., 2016. *Populismus v časech krize*. Praha: Univerzita Karlova, nakladatelství Karolinum, s. 14-15. ISBN 978-80-246-3439-5.

KRASTEV, I., 2018. *After Europe*. University of Pennsylvania Press.

KŘEČEK, J., 2013. *Politická komunikace*. Od res publica po public relations. Praha: Grada.

KUBIZŇÁK, P. Mgr., 2020. „Komplexní data o CZ/SK influencerech na Instagramu.“ *Sintera.cz*. Dostupné z: <https://sintera.cz/cz/detail-novinky/komplexni-data-o-cz-sk-influencerech-na-instagramu---kveten-2020>

LEES-MARSHMENT, J., 2009. *Political Marketing: Principles and Applications*. New York: Routledge

LEES-MARSHMENT, J. STRÖMBÄCK, J. & RUDD, C., 2021. *Political Marketing: Principles and Applications*. Routledge.

MACEK, J., 2018. *Sociální média v komunikaci*. Praha: Grada Publishing. s. 56.

MACKOVÁ, A., 2016. *Nová média v politické komunikaci: Politici, občané a online sociální síť*. Brno. Dizertační práce. Fakulta sociálních studií, Masarykova univerzita. Školitel doc. PhDr. Lubomír Kopeček, Ph.D.

MAREŠ, M., 2015. *Marketing politický*. 1. vydání. Praha: Grada. ISBN 978-80-247-5382-2.

MATEI, A., 02.10.2019. „The emotional toll of social media“. *The Guardian*. Retrieved from <https://www.theguardian.com/technology/2019/oct/02/the-emotional-toll-of-social-media>

MATUŠKOVÁ, A. - Anna Shavit (Matušková)., 2015. „Marketing, který mění českou politiku – Lidé z praxe.“ In: *Youtube* [online]. Dostupné z: <https://www.youtube.com/watch?v=DKrsiKGL-YA&t=3848s>

MATUŠKOVÁ, A., 2006. *Politický marketing a české politické strany*. In DANČÁK, Břetislav a Vít HLOUŠEK. *Parlamentní volby 2006 a česká politika*. 1. vyd. Brno: Masarykova univerzita, IIPS. s. 203-212, 13 s. Ediční řada Sborníky. ISBN 80-210-4161-7.

MATUŠKOVÁ, A., 2007. *Poland. The Victory of "Social Oriented" over "Liberal Oriented" Poland*. In ŠARADÍN, Pavel a Eva BRADOVÁ. *Visegrad votes. Parliamentary Elections 2005–2006*. 1. vyd. Olomouc: Palacký University, s. 59-88, 29 s. verze 1. ISBN 978-80-244-1625-0.

MERTEN, K., 1983. *Inhaltsanalyse: Einführung in Theorie, Methode und Praxis*. 2., verb. Aufl. Opladen: Westdeutscher Verlag. ISBN 3531114425.

MUDDE, C., 2017. *The populist radical right: A reader*. Routledge.

MÜLLER, J. W., 2016. *Co je to populismus?*. Praha: Academia. s. 11-45.

MOULES, N. J., NORRIS, J. M., NOWELL L. S., & WHITE, D. E. 2017. „Thematic analysis: Striving to meet the trustworthiness criteria.“ *International Journal of Qualitative Methods*. 16(1), 1-13.

OKAMURA, T., 2015. „Projev na demonstraci proti islámu.“ In: *YouTube* [online]. [Citace z 2. května 2023]. Dostupné z: <https://www.youtube.com/watch?v=sJZvxxwS5a5w>

OKAMURA, T. „Vlastenectví, pravicový nacionalismus, neofašismus – SPD – Svoboda a přímá demokracie.“ *SPD – Svoboda a přímá demokracie – oficiální web strany SPD* [online]. Dostupné z: <https://www.spd.cz/tomio-okamura-vlastenectvi-pravicovy-nacionalismus-neofasismus/>

PALEČEK, B. Ph.D., 2021. *Mediální výchova a komunikace*. Vydavatelství Grada Publishing, a.s., str. 115-116.

PARISER, E., 2011. *The filter bubble: what the Internet is hiding from you*. New York: Penguin Press. ISBN 1594203008.

PATHAK, N. 2019. „How Political Parties Use Artificial Intelligence and Machine Learning.“ *The Digital Economist*.

POSPÍŠILOVÁ, M., 2016. *Facebooková (ne)závislost: identita, interakce a uživatelská kariéra na Facebooku*. Praha: Univerzita Karlova, nakladatelství Karolinum. s. 16-23. ISBN 978-80-246-3306-0.

Program SPD – Svoboda a přímá demokracie. *SPD – Svoboda a přímá demokracie – oficiální web strany SPD* [online]. Dostupné z: <https://www.spd.cz/program-vypis/>

PŘIBYL, J., 2016. *Vliv nových médií na politickou komunikaci*. Média & komunikace, roč. 9, č. 3, s. 16-25. ISSN 1801-1068.

RHEINGOLD, H., 1993. *The virtual community: Homesteading on the electronic frontier*. MIT press.

SANTOYO, J. C., 2017. „Semiotic Analysis of Images.“ *Journal of Communication Research*, vol. 7, no. 1, pp. 25-34.

SANZ MORENO, J. A., 2020. „Social Media Platforms and Political Communication: When digital realities make and unmake our res publica.“ *Minsait* [online]. Dostupné z: <https://www.minsait.com/ideasfordemocracy/en/social-media-platforms-political-communication-full>

SEDLÁKOVÁ, R., 2014. *Výzkum médií: nejužívanější metody a techniky*. Praha: Grada.

SAUSSURE, F. de., 1959. *"Course in General Linguistics."* Translated by Wade Baskin. New York: Philosophical Library.

SCHMITZ, D. G., ed., 2014. *The Political Psychology of Campaign Advertising*. Oxford University Press.

SINGER, J., 2019. *Analýza komunikační strategie politických aktérů na Facebooku se zaměřením na populistickou rétoriku*. Brno. Diplomová práce. Fakulta sociálních věd, Masarykova univerzita. Vedoucí práce Mgr. et Mgr. Michal Tkaczyk PhD.

SMITH, A. D., 2019. *Nationalism: Theory, ideology, history*. Chapter 3 and 4. Cambridge, UK: Polity Press

SPD. „Jaroslav Bašta je jediný vlastenecký kandidát na prezidenta České republiky“ *SPD – Svoboda a přímá demokracie*. *SPD – Svoboda a přímá demokracie – oficiální web strany SPD* [online]. Dostupné z: <https://www.spd.cz/jaroslav-basta-je-jediny-vlastenecky-kandidat-na-prezidenta-ceske-republiky/>

SUROWIEC, P. a ŠTĚTKA V., 2019. „Introduction: media and illiberal democracy in Central and Eastern Europe.“ In: *Taylor & Francis online* [online]. Dostupné z: <https://doi.org/10.1080/21599165.2019.1692822>

ŠABATKA, M., 2014. *Úsvit přímé demokracie a teorie populismu*. Brno. Bakalářská práce. Fakulta sociálních věd, Masarykova univerzita v Brně. Vedoucí práce doc. PhDr. Lubomír Kopeček, PhD.

ŠVELCH, J., 2015. *Nová média a politická komunikace: Teorie, analýzy, příklady*. Karolinum Press.

TRAMPOTA, T.; VOJTĚCHOVSKÁ, M., 2010. *Metody výzkumu médií*. Praha: Portál, s. 100. Dostupné z: https://books.google.cz/books?id=cwTUDwAAQBAJ&pg=PA99&hl=cs&source=gbs_sele

cted_pages&cad=2#v=onepage&q&f=false

TŘEŠŇÁK, F., 2021. „Dezinformace jako výzva pro politickou komunikaci v digitální době.“ *Politologický časopis*, 28(1), 50-63.

WELLMAN B., 1988. *Structural analysis: From method and metaphor to theory and substance*. In B. Wellman & S. D. Berkowitz (Eds.), *Social Structures: A Network Approach* (pp. 19–61). Cambridge, UK: Cambridge University Press.

ZAKARIA, F. R., 1997. *The Rise of Illiberal Democracy*. *Foreign Affairs*, 76(6), 22-43.

9. Teze bakalářské práce

Ve své bakalářské práci se zaměřím na politickou stranu s názvem „SPD“, což je zkratka pro „Svobodu a přímou demokracii“. K této politické straně se také hlásí současný člen poslanecké sněmovny a letošní prezidentský kandidát Jaroslav Bašta. Jakožto prezidentský kandidát si pro lepší komunikaci s lidmi a snazší sdílení svého obsahu založil webovou stránku, která nese název Jaroslav Bašta prezident. Tato stránka je také oficiálně považována za hlavní platformu pro komunikaci kandidáta se svými voliči. Tento kandidát však také používá platformu Facebook, na které má též stránku, a to Jaroslav Bašta – SPD. Mým cílem je porovnat jeho příspěvky na webových stránkách s tím, jak komunikuje svůj volební program, témata a svoji osobu na sociální síti Facebook. Chtěla bych se tak zabývat tím, jaké příspěvky tam sdílí a zda je obsah z webových stránek totožný s Facebookovou stránkou, v čem se liší a proč, případně jak působí různé platformy pro prezentaci politického obsahu. Také je zde předpoklad, že budou snadno poznatelné prvky populismu či nacionalismu, a to jak na webových stránkách, tak i na té Facebookové.

Sociologickou relevanci tématu lze posoudit z mnoha hledisek. V první řadě bych ráda nabídla pohled z pozice voliče a občana České republiky. Studie na téma digitální komunikaci jsou poměrně rozšířené, pravidelná aktualizace dat je však vždy potřebná. Ovšem také z pohledu sociologa/socioložky si lze uvědomit, že se jedná o digitální komunikaci, která je v dnešní době velice rozšířená. Tato komunikace obsahuje téměř vždy prvky marketingu. Jedná se tak zejména o nový nástroj politické komunikace (Chytilík, Eibl a Matušková, 2012), dále také o přímý typ komunikace s podpůrci či naopak odpůrci. Zde je možné také nalézt prvky tvorby veřejného mínění a public relations (Ftorek, 2012). V neposlední řadě je rovněž podstatné zmínit, že se v tomto případě jedná o námět, který se zabývá jak propagací a populismem, tak podporou iliberalní politiky a správy společnosti.

Vzhledem k tomu, že České republice je politická strana SPD hlavním představitelem iliberalní politiky, práce vysvětlí, co iliberalismus je, a jak funguje v současné společnosti. Tato politická strana nesoucí název Svoboda a přímá demokracie je mezi lidmi známá především tím, že její jméno je neodpovídající jejím praktikám. V dnešní moderní době jsou iliberalismus a jeho principy velmi časté, přesto však se jedná o poměrně neznámý termín pro běžného člověka. Iliberalismus je termín z konce 90. let 20. století použitý americkým politologem Zakariou pro popsání režimů, které předstírají, že jsou demokratické, ale

svoboda občanů a demokracie tam naplněna není (Syróvátka, 2022). Iliberalismus definujeme jako napětí politické kultury, soubor institucionálních reforem a širší procesy, které se v posledních dvou desetiletích objevily v reakci na liberalismus. Lze tedy říct, že iliberalismus je pak velmi zjednodušeně opak liberalismu nebo také jeho nedostatek. Jako jeden z hlavních zdrojů informací o iliberalismu a publikacích spojenými s jeho projevy využiji práci mediálního analytika Václava Štětky (Surowiec, Štětka, 2019). Iliberální hnutí jsou teď také velmi významným tématem v Maďarsku, kde V. Orbán si vybudování iliberalního státu vzal za svůj cíl (Syróvátka, 2022), či Polsku, o čemž svědčí i práce dalších analytiků (Matušková, 2007).

Téma politických voleb již bylo prozkoumáno z mnoha perspektiv. Nejsm tedy první, koho problematika zaujala natolik, aby o něm zpracoval akademickou práci. V minulosti, především před parlamentními volbami, ale také před minulými prezidentskými, vzniklo několik bakalářských a diplomových prací. Přínos mé práce spočívá v aktuálnosti zkoumané digitální komunikace díky nadcházejícím prezidentským volbám.

Jako první bych ráda zmínila práce od Chytilka, který se dlouhodobě věnuje politickému marketingu (např. Chytilík, 2012). Další významným zdrojem jsou práce Matuškové, současné expertky na politický a volební marketing, která se zabývá světovými politikami a jejich formami (např. Matušková, 2006). Mezi další práce, ze kterých čerpám inspiraci, bych zmínila bakalářskou práci nabízející pohled na zákulisí politické strany SPD, nové formy, které využily v přesvědčování voličů a patrný populismus používaný v jejich komunikaci (Šabatka, 2014). Další velice povedenou prací, ze které bych chtěla čerpat, je diplomová práce se zaměřením na strategie používané politickými aktéry směrem k populistické rétorice na Facebooku (Singer, 2019). Zmíněná práce se nezabývá pouze jednou politickou stranou či jejím aktérem, zaměřuje se konkrétně na osoby Andreje Babiše, Tomia Okamury, dále na Karla Schwarzenberga a Václava Klause mladšího, což nám dává konkrétní příklady lidí, kteří využívají principy populismu ve svůj prospěch. Třetí práce, která mě inspiruje, je se zaměřením na fake news a další informace hodnocené pohledem sympatizantů strany SPD (Horynová, 2021). V neposlední řadě bych také ráda zmínila bakalářskou práci, jejíž hlavní námět je populismus jakožto politická komunikace (Kharisová, 2022). V této práci nacházím důkaz o velmi rozšířeném používání populismu pro politické účely především v předvolebním období, které je přesné i pro mou práci. Přestože jsou všechny tyto práce velmi obsáhlé, pro tu mou je vzhledem k tématu prezidentského kandidáta za hnutí SPD důležitá zejména

kombinace prvků populismu rovněž s nacionalismem a následnou analýzou rétorických prostředků.

V první řadě se tedy budu zabývat webovou stránkou současného politika za hnutí SPD, který kandiduje v rámci prezidentských voleb 2023 na post prezidenta. Články a fotografie z jeho webové stránky budu tedy analyzovat a rozčleňovat do předem určených kategorií. Do těchto kategorií se pokusím začlenit i příspěvky z facebookové stránky a aplikovat zde poznatky z teoretické části.

Ve své práci použiji jak kvalitativní, tak i kvantitativní metodologii. V první části se budu zabývat textem i obrazy, na které použiji kvalitativní analýzu rámcování (frame analysis), která mi pomůže rozčlenit příspěvky a fotografie z webové stránky do rámců, které pak mohu dále analyzovat. Budu se zabývat tím, do jakých rámců sám kandidát zařazuje jednotlivá témata, která sdílí.

Ve druhé části se zaměřím na příspěvky na sociální síti Facebook, kde provedu také analýzu rámcování, která mi pomůže pochopit, co převažuje za téma. Dále pak použiji na oba zdroje příspěvků kvantitativní obsahovou analýzu. Tou zhodnotím, jak vypadají příspěvky po vizuální a textové stránce. Obsahová analýza mi tak pomůže pochopit, jakým způsobem kandidát komunikuje.

V bakalářské práci nebudu provádět rozhovory ani sbírat data formou dotazníků. Budu se zabývat pouze daty, která jsou již vytvořená a jsou veřejně dostupná. Data, která budu analyzovat, jsou příspěvky z webové stránky určené pro propagaci prezidentského kandidáta, u kterých je zřejmé, že musí být z hlediska kampaně a etiky v pořádku. Má data budou dále také příspěvky ze sociální sítě, které jsou opět veřejně dostupné a cenzurované, proto se nemusím zabývat stránkou etiky a potýkat se s informovanými souhlasy či jinými žádostmi.

Orientační seznam literatury

1. FTOREK, Jozef, 2012. *Public relations jako ovlivňování mínění*. Praha: Grada. 224 s. ISBN 978-80-247-7638-5.

2. CHYTILEK, Roman, Otto EIBL a Anna MATUŠKOVÁ. *Teorie a metody politického marketingu*. Brno: Centrum pro studium demokracie a kultury, 2012, 341 s. ISBN 978-80-7325-281-6.

3. MATUŠKOVÁ, Anna, 2015. Anna Shavit (Matušková) – *Marketing, který mění českou politiku – Lidé z praxe*. In: *Youtube* [online]. 5. 12. 2015. Dostupné z: <https://www.youtube.com/watch?v=DKrsiKGL-YA&t=3848s>
4. MATUŠKOVÁ, Anna. *Politický marketing a české politické strany*. In DANČÁK, Břetislav a Vít HLOUŠEK. *Parlamentní volby 2006 a česká politika*. 1. vyd. Brno: Masarykova univerzita, IIPS, 2006. s. 203-212, 13 s. Ediční řada Sborníky. ISBN 80-210-4161-7.
5. MATUŠKOVÁ, Anna. Poland. *The Victory of "Social Oriented" over "Liberal Oriented" Poland*. In ŠARADÍN, Pavel a Eva BRADOVÁ. *Visegrad votes. Parliamentary Elections 2005–2006*. 1. vyd. Olomouc: Palacký University, 2007. s. 59-88, 29 s. verze 1. ISBN 978-80-244-1625-0.
6. ŠABATKA, Marek. *Úsvit přímé demokracie a teorie populismu*. Brno, 2014. Bakalářská práce. Fakulta sociálních věd, Masarykova univerzita v Brně. Vedoucí práce Doc. PhDr. Lubomír Kopeček, PhD.
7. SINGER, Jan. *Analýza komunikační strategie politických aktérů na Facebooku se zaměřením na populistickou rétoriku*. Brno, 2019. Diplomová práce. Fakulta sociálních věd, Masarykova univerzita. Vedoucí práce Mgr. et Mgr. Michal Tkaczyk PhD.
8. HORYNOVÁ, Kateřina. *Fake news, informace a média pohledem sympatizantů SPD*. Plzeň, 2021. Bakalářská práce. Fakulta filozofická, Západočeská univerzita v Plzni. Vedoucí práce Mgr. Gabriela Fatková PhD.
9. KHARISOVÁ, Kamila. *Populismus jako politická komunikace*. Praha, 2022. Diplomová práce. Fakulta sociálních věd, Univerzita Karlova. Vedoucí práce Mgr. Anna Shavit, PhD.
10. SUROWIEC, Pawel a Václav ŠTĚTKA. *Introduction: media and illiberal democracy in Central and Eastern Europe*. Taylor & Francis online [online]. 2019. Dostupné z: <https://doi.org/10.1080/21599165.2019.1692822>
11. MATUŠKOVÁ, Anna a Marzena CICHOSZ. *Polsko: Negativní reklama na vzestupu*. In BRADOVÁ, Eva. *Negativní kampaně a volební reklama ve volbách*. Olomouc: Periplum, 2008. s. 58-85, 27 s. Edice Studie a analýzy, svazek 8. ISBN 978-80-86624-44-0.
12. SANZ MORENO, José A. *Social Media Platforms and Political Communication: When digital realities make and unmake our res publica*. Minsait [online]. 12 May, 2020. Dostupné z: <https://www.minsait.com/ideasfordemocracy/en/social-media-platforms-political-communication-full>
13. HIAESHUTTER-RICE, Dan a Ian HAWKINS. *The Language of Extremism on Social Media: An Examination of Posts, Comments, and Themes on Reddit* [online]. 10 May, 2022. Dostupné z: <https://doi.org/10.3389/fpos.2022.805008>
14. SYROVÁTKA, Jonáš. *Iliberalismus: ideový rámeček alternativních webů* [online]. 10.2.2022. Dostupné z: <https://blog.aktualne.cz/blogy/jonas-syrovatka.php?itemid=41945>

10. Seznam příloh

10.1 Články z webové stránky

Příloha č. 1:

Obrat od barevné revoluce ke „vzoru morálky“

[Články 11/10/2022](#)

Turecký prezident Erdogan má podle Jaroslava Bašty heslo „sebehorší mír je lepší než válka“. A když už se minulý týden na Hradčanech klaněla celá EU, mohla by si prý od něj toto heslo vzít.

Prezidentský kandidát SPD poukázal také na pokrytectví ve vztahu k Ázerbájdžánu a Arménii, která nemá ropu a není muslimská, takže se Evropa raději při agresi souseda na jejím území dívá jinam.

Evropská unie si při českém předsednictví poprvé vyzkoušela formát, kdy neformálnímu summitu členských států předcházelo setkání širší platformy s nečlenskými státy. Lze už říci, jak se tento pokus o širší mítink osvědčil?

Občas mám tendenci věci domýšlet až do konce, takže považuji nápad francouzského prezidenta Emmanuela Macrona za vážně míněný pokus zachránit Evropskou unii před rozpadem. Jeho plán totiž znamená vážně míněnou snahu o zachování Evropské unie v nové, minimalistické podobě. Jsem si vědom toho, že s mou interpretací událostí nemusí každý souhlasit. Nicméně v diskusích o budoucnosti EU vykrytalizovaly dva základní scénáře. První, ke kterému směřuje současné obsazení Evropské komise, znamená prohlubování integrace („Více EU!“). Druhým je pak její další rozšiřování.

Nejen francouzskému prezidentovi bylo jasné, že prohlubování integrace (tedy budování nadstátu) je cestou k velmi rychlému (a katastrofickému) rozpadu Unie. Především kvůli prosazování zelené politiky, která vede k likvidaci unijního průmyslu a zemědělství. Naopak přeformátování společenství na staronový formát, v němž hlavní roli znovu budou hrát národní státy, může zachovat alespoň formálně to pozitivní, co EU za dobu své existence přinesla. Ochota, se kterou státníci přiletěli do Prahy, i naplánování dalších pěti

„nezávazných diskusních setkání“ svědčí o tom, že snahu Emmanuela Macrona pochopili a přijali za svou.

Co říkáte na výběr sedmnácti hlav států či vlád mimo EU? A koho jiného byste si případně dokázal za jednacím stolem představit?

Šlo vesměs o hlavy států, které alespoň částečně geograficky do Evropy patří. Zcela určitě tam chybí Ruská federace a Bělorusko, což je v dané geopolitické situaci logický krok. Nicméně nepochybuji o tom, že v budoucnu se jednání také zúčastní.

Účastníkem pražského setkání byl i ázerbajdžánský prezident Alijev, kontroverzní postava světové politiky, která je ale nyní pro Evropu mimořádně důležitá kvůli dodávkám ropy, když jsme se rozhodli odstříhnout od Ruska. Jak číst současný vztah Evropy k této zemi?

Není to tak dávno, kdy neziskovky typu Člověka v tísní chystaly v Ázerbájdžánu barevnou revoluci a prezident Ilham Alijev měl v unijní lidskoprávní propagandě vystřídat Alexandra Lukašenka v roli hlavního postsovětského totalitního padoucha (po Putinovi, samozřejmě). Výpadek ruské ropy a plynu z Alijeva náhle udělal téměř etalon dobrého vládnutí a demokrata. Nevím, jak tento posun slušně komentovat.

Ázerbájdžán současně zahájil další fázi války se sousední Arménií. Jak se k tomuto konfliktu má stavět Evropa?

Nepochybně bychom měli podporovat Arménii, dodávat tam zbraně a odsoudit ázerbájdžánskou agresi. Jenže Arméni nemají ani ropu ani plyn, navíc nejsou muslimové, ale křesťané, takže EU se dívá jinak a nespravedlivou válku ignoruje.

Arménie, to je další smutný příběh. Země na hranici civilizačních okruhů, která proti silným a bohatým muslimským sousedům volila jako obrannou strategii patronát Ruska (byť třeba po nástupu premiéra Pašinjana proběhly určité pokusy o emancipaci). Tento patronát nyní s izolací Ruska asi padá. Jak by se k zemi, která je jednou z kolébek evropské křesťanské civilizace, měla postavit Evropa?

Obávám se, že Arménie má smůlu. Z výše uvedených důvodů ji EU určitě nepodpoří. Navíc konflikt na jižních hranicích Ruské federace by mohl odlehčit ruský tlak na Ukrajinu a oslabit tak ruskou armádu, která je v podobě mírotvorců v Arménii přítomná. Spíše než

pomoc Arménům očekávám zopakování scénáře války v Gruzii z roku 2008.

Ruský prezident Vladimír Putin v minulém týdnu pronesl projev, interpretovaný jako totální odstřižení od komunikace se Západem. Co to znamená pro západní vztah k postsovětskému prostoru, který byl doposud vlivovou zónou Ruska, kde probíhala více či méně standardní diplomacie? A co by celkově znamenalo ruské „spálení mostů“ na Západ?

Ruské spálení mostů na Západ hodnotím jako přípravu na velkou válku. Vladimír Putin si nemůže dovolit prohru na Ukrajině, protože by to znamenalo jeho pád. To se v ruských dějinách stávalo vždy po vojenských porážkách. Proto bude klidně riskovat konflikt s celým kolektivním Západem pod heslem, že jadernou velmoc porazit nejde.

Jak může tyto změny ovlivnit současná mimořádně výhodná pozice Turecka? Prezident Erdogan byl na pražském summitu přijímán jako velmi důležitý regionální hráč, ať už jako zprostředkovatel mezi Ruskem a Ukrajinou, nebo kvůli migrační krizi.

Prezident Erdogan si je hrozby velké války dobře vědom. Proto se v Praze stylizoval do role anděla míru v malém (zprostředkoval rozhovory Arménů a Azerů) i ve velkém (nabídka mírových rozhovorů mezi Ruskou federací a Ukrajinou). Migrační krizi nepochybně bere jako bonus.

Jaká by při této zásadní proměně vztahu Západu k postsovětskému civilizačnímu okruhu měla být role České republiky?

Diametrálně odlišná od té dnešní. V našem vlastním zájmu bychom měli vzít za své heslo tureckého prezidenta Erdogana – sebesthorší mír je lepší než válka.

Jako prezident, na kterého jste byl SPD nominován, byste měl za úlohu „zastupovat republiku navenek“. O obsah tohoto pojmu se třicet let vedou spory, co vlastně znamená. Jaká je tedy role prezidenta republiky v zahraniční politice podle vašich představ?

Prezident republiky svým postavením patří ke spoluvůrcům české zahraniční politiky. Vahou své funkce by se měl snažit o to, aby byla jednotná, a eliminovat dosavadní snahy její degradace až na komunální úroveň.

Příloha č. 2:

Jeden povolený názor

[Články 16/10/2022](#)

Disident minulého režimu, signatář Charty 77 a bývalý velvyslanec Jaroslav Bašta současně snahy státu o monitoring radikalizace státních zaměstnanců už prý zažil – od StB. Dočkáme se prý provokatérů, kteří vymění hospody za sociální síť.

Nižší účast na demonstracích proti vládě – oproti té první na Václavském náměstí přikládá Bašta spíše načasování než nezájmu veřejnosti. „Načasování demonstrací bylo nešťastné, protože první velká demonstrace byla 3. září – hned po prázdninách, kdy lidé už byli kvůli zdražování, inflaci a energiím naštvaní. Přišla spousta lidí, ale bylo to tři neděle před volbami. Vypovídali se, vyslechli si řečníky, zaprotestovali si a vláda měla tři neděle klidu na práci až do voleb,“ vysvětlil s tím, že volby dopadly vůči vládě relativně dobře a teprve potom následovala další demonstrace s o něco nižší účastí.

Protestovat se má u voleb hlasováním, nebo chvíli před volbami, aby to probudilo i ty, koho složenky ještě nezvedly ze židle. Podotkl však, že pokud bude vše pokračovat jako doposud – 18procentní inflace, neschopnost vlády, která má zajistit energie a další problémy, nálada se už nebude kanonizovat podobnými relativně neškodnými demonstracemi, ale může dojít k ještě tvrdším protestům – podobným Žlutým vestám ve Francii.

Reakce premiéra Petra Fialy (ODS) a mainstreamových médií směrem k organizátorům i účastníkům demonstrací Jaroslava Baštu nepřekvapily: „Uvažují jenom v určitých kategoriích a pro ně je svět velmi jednoduchý. Všechno, co dělají oni, je báječné, jen jim to kazí dva lidi: Babiš a Putin. Ti, kdo chodí demonstrovat, skočili na lep jednomu nebo druhému, případně oběma najednou. Nemá cenu se tím, co vláda říká, zabývat, protože oni nejsou schopni chápat realitu. Poznají to, až jim budou vytloukat okna vládního úřadu,“ shrnul.

Nálepkování a ostrakizace nositelů odlišných názorů se podle něj ukazuje stále více. „Dnes už máme jen jeden povolený názor a všichni ostatní, kdo říkají něco jiného a neopakují ta moudra, která jim svými signály posílá třeba premiér, jsou agenty zlého Putina nebo Babiše,“ poznamenal. S tím souvisí i dokument ministerstva vnitra, který získaly Seznam Zprávy, o

radikalizaci státních zaměstnanců, jejichž postoje je třeba monitorovat.

„To není nic nového, to měla už Státní bezpečnost dokonale propracované, když soudruhům posílala na ústřední výbor každý týden zprávy o náladách. Takže se dočkáme, že nějací agenti – nevím, zda z BIS nebo z vnitra – budou chodit do hospod, provokovat debaty a budou rozesílat různé provokativní emaily státním zaměstnancům. A pak budou hlásit, že probíhá radikalizace a je třeba přijmout opatření. Tohle už tu bylo, jdou po cestě, na kterou komunisté potřebovali 41 let, ale oni to zvládnou do roka a do dne,“ tvrdí disident minulého režimu.

Redakci připomněl paralelu z doby „za císaře pána“ popsanou ve slavném Švejkovi, kdy byli provokatéři mezi veřejností běžní. „Tehdy pokládali otázky jednoduché a primitivní, teď budou spíše provokovat na sociálních sítích než na živo. Kdyby to totiž dnes dělali na živo, mohli by dostat přes ústa,“ řekl Bašta.

Současné snahy státu, probíhají v rámci takzvaného boje proti dezinformacím, opomíjí, jak rozpoznat, co je dezinformace a co odlišný názor oponenta. „Pro vládu je to totéž, protože my máme jen jeden povolený názor a zdůvodní to tím, že jsme ve válce. Takže já nevím, který z ministrů naší vlády, nebo jestli se vláda jako celek ujme role Emanuela Moravce a bude vysvětlovat, co si máme myslet a jak se máme bránit barbarům z východu. Když poslouchám projevy nebo si čtu na internetu reakce politiků, vzpomínám na protektorát, tehdejší vyjadřování, které existovalo ve vztahu k Západu i Východu. Jenom není tak úplně jasné, za jakou říši naši Emanuelové Moravcové budou bojovat,“ zdůraznil.

Častým argumentem vládních politiků v tažení proti dezinformacím bývá, že odlišný názor je v pořádku, ale nesmí se jednat o lež. „To je docela zajímavé. Já bych si to přeložil tak, že odlišný názor je v pořádku, když o něm ten člověk nemluví, jen si ho myslí,“ uvedl poslanec SPD. Vyjádřil se i ke složitosti rozlišování informací a dezinformací. Jako příklad může posloužit koronavirus. Dohady a zmínky o tom, že vzniknou covidové pasy nebo budou potřeba další a další dávky očkování, byly označovány za konspirační teorie a dezinformace. Časem se však staly realitou. „Jedna z informací a dezinformací je to, že jsou informace, které přišly dříve, než se to vládě hodí. Karel Havlíček Borovský napsal: Za pravdu je různá sazba – jednou pomník, jindy vazba. Kdo ji řekne dřív než včas, tomu pravda zlomí vaz. – A to je definice dezinformací, je to pravda, kterou někdo řekne dříve, než se to smí. Ale jaká pravda je, to se říkat nesmí,“ vysvětlil Jaroslav Bašta.

Kdo řekne, co si myslí, dostane nálepku

Redakce se proto zeptala, zda podle Bašty „zlomí pravda české vládě vaz“? Ačkoliv verše prý mluví o tom, že vláda zlomí vaz tomu, kdo ji řekne dříve než včas, nakonec se pravda vždy obrátila proti tomu, kdo ji zatajoval. „Dříve či později zlomila vaz jemu. Takže naše vláda to bude mít před touto zimou asi hodně napjaté, protože se ukáže, jestli nám celou dobu říkali pravdu, nebo ne.“

Navíc se domnívá, že dochází k nahrazování jakékoli veřejné diskuse nálepkováním. Ukázkou jsou titulky médií o některých úspěšných kandidátech. Nezávislé čerstvé senátorky a zkušené advokátky Jana Zwyrtek Hamplová a Daniela Kovářová se dočkaly titulků, že do Senátu míří ženy napojené na dezinformace, dezinformátorky v době covidu a podobně.

„V tomto případě nahrazuje nálepkování jakoukoliv veřejnou diskusi. Ono jí zabraňuje, protože nálepkování je určeno především k zastrašování lidí, aby neříkali, co si myslí. Pokud řeknou, co si myslí, dostanou nálepku. A pak je zde princip pružiny, kterou někdo tak dlouho stlačuje, až se vymrští zpátky. Vše se otočí a nálepky začnou léta na nálepkovače. Myslím, že bychom se někdy měli podívat třeba na fotky, jak to vypadlo v roce 1945 v Praze, když šly revoluční gardy do redakcí kolaborantských novin,“ varoval Bašta s tím, že nálepkování obou senátorek uvedeným způsobem bylo mimo jakoukoliv úroveň.

Pravda jako první oběť války

Bývalý velvyslanec vyjadřuje nejen pro ParlamentníListy.cz dlouhodobě obavy o svobodu slova. Tvrdí, že v poslední době se ohrožení ještě vyostřilo. „Jako vždy, když je krize – ekonomická, politická a když je válka – je první obětí svoboda slova a pravda. Samozřejmě, že ve válce nejsme, ale pan premiér dělá vše proto, aby – kdyby se náhodou Vladimir Putin rozhodl, že bude potřebovat ještě někoho označit za toho, s kým je třeba válčit – se Česká republika stala jedním z prvních míst. Když jsem se díval na vyjádření premiéra z hlediska mezinárodního práva, tak bylo na hraně, zda Rusku vyhlásil válku, nebo ne,“ sdělil.

„Na to, jak malou máme armádu, se jedná o dost odvážná slova. Mám vždy silnou nedůvěru v politiky, kteří hovoří o tom, že Kartágo musí být zničeno – někdy to může dopadnout opačně. Je lepší být ve vyjadřování zdrženlivý a v politice domácí i mezinárodní platí to biblické, na co všichni zapomínají: slovo tělem učiněno jest. A pak se z toho dá těžko

vymluvit,“ uvedl.

Nakonec zdůraznil, že bez svobody slova nemůže být demokracie. „A jestliže je prvním úkolem demokracie především hlídat svobodu slova, myšlení a názorů a někdo se tomu zpronevěří, posouvá se někam do autoritářské společnosti. Většinou to pak končí nějakým konfliktem vnějším nebo vnitřním, a to je nesmírně nebezpečný postup. V okamžiku, kdy začne jak Evropská unie, tak naše vláda omezovat svobodu vyjadřování a svobodu myšlení, máme nakročeno někam, kde jsme byli před těmi 33 lety,“ dodal Jaroslav Bašta.

Příloha č. 3:

Cíle vlády Petra Fialy

[Články 06/11/2022](#)

Od voleb do Poslanecké sněmovny uběhl více než rok, takže je možné hodnotit nejen (ne)úspěchy Pětikoalice, ale hlavně skutečné cíle současné české vlády.

Od prvního pohledu je jasné, že se vyznačují podivnou nejednoznačností a občas si vzájemně odporují. Kupodivu to není dáno jen seskupením pěti politických subjektů s velmi rozdílnými programy, ale snahou vyhovět třem různým centrům rozhodování, které tuto vládu fakticky řídí. Jde o Washington, Brusel a Berlín.

Když to hodně zjednoduším, základní požadavky Spojených států jsou dva – učinit z České republiky výhradního dovozce zkapalnělého břidlicového plynu z USA, který nahradí dosavadní dodávky ruského zemního plynu. Dále pak udržení naší pozice státu, který podporuje Ukrajinu až na samou hranu konfliktu s Ruskem. Tuto roli ve větší míře již hraje Polsko, se kterým vytváříme jakousi jestřábí letku. Dá se předpokládat, že svou roli v budoucnu má sehrát náš zbrojní průmysl.

Pokud jde o Brusel a Berlín, ti mají jeden společný požadavek, kterým je pokračování politiky Zeleného údělu, tedy Grýndýlu. Jedním z jeho základních cílů, který bez ohledu na energetickou krizi a válku na Ukrajině prosazují, je deindustrializace Evropy, tedy zničení průmyslu. Česká republika jako nejprůmyslovější země Unie se evidentně stává jednou z prvních obětí této sebevražedné zelené politiky.

Naše vláda tím pověřila ministra Síkelu. Likvidace českého průmyslu bude mít dvě základní podoby. Všechny menší energeticky náročné podniky skončí kvůli vysokým cenám energií. Ty důležitější a atraktivnější se přestěhují do zemí s dostatkem energie. Obávám se, že většinou až poté, co si je levně pořídí noví majitelé. Tento proces již běží, dokonce i někteří představitelé Evropské unie se pohoršují nad tím, jak Spojené státy lákají všechny důležité evropské firmy, aby se přesunuly do USA kvůli dostupným a levným energiím.

Fialova vláda samozřejmě nezapomíná ani na české zemědělství. Jeho fungování chce omezit změnou dotačních sazeb, aby tak zlikvidovala zbytky naší potravinové soběstačnosti.

České země mají v budoucnu pouze pěstovat obiloviny a vše ostatní budeme dovážet.

Když jsem se podíval na priority současné vlády, které se nejvíce odhalily při jednáních o energetické bezpečnosti, pochopil jsem, že blaho České republiky a jejích občanů je skutečně to poslední, na čem jí záleží. Tento postoj ignoruje skutečnost, že v Čechách sice dochází k bouřím a revolucím nepříliš často, ale pak jsou drsné a důsledné.

Příloha č. 4:

Prokletí břidlicového plynu

[Články 13/11/2022](#)

K tomu, aby člověk pochopil příčiny současné energetické krize doprovázené největším ozbrojeným konfliktem od roku 1945, se musí vrátit zpět jen o jedno desetiletí.

Kolem roku 2010 začalo nabývat na síle zelené hnutí, které boj proti globálnímu oteplování postavilo na první místo. Výše než budoucnost lidstva jako takového. Protože šlo (a jde) o ideologii, která má výrazně náboženský charakter, její protagonisté rychle dospěli k závěru, že počátek dnešní klimatické krize musíme hledat již v 18. století, kdy v Evropě začala průmyslová revoluce, onen prvotní hřích.

Jejich způsob uvažování je vedl k radikálnímu řešení – je třeba zavrhnout celou evropskou civilizaci jako utlačovatelskou, kolonialistickou a rasistickou, a hlavně skoncovat s průmyslem. Nejkratší cesta k tomu vedla přes energetiku, kdy prokletá fosilní paliva a nebezpečnou jadernou energii musí nahradit čisté obnovitelné zdroje – vítr a slunce. Proto již v roce 2012 Německo přijalo svou Energiewende naplánovanou na příštích deset let. To zahrnovalo odstavení uhelných a jaderných elektráren a jejich dočasné nahrazení ruským levným zemním plynem. Proto ve stejném roce rozhodlo, že Nord Stream 1 doplní Nord Stream 2.

V Moskvě se v té době museli radovat, že vytrvalá a tichá podpora radikálních bojovníků proti klimatu nese ovoce. Ruské vedení však nedocenilo fakt, že stejné organizace byly financovány i z druhé strany Atlantiku za stejným účelem. Spojené státy od samého počátku kritizovaly výstavbu ruských plynovodů, protože je považovaly za ohrožení svých zájmů. Považovaly totiž Evropskou unii za ideální odbytiště svého břidlicového plynu.

Boom jeho těžby totiž zcela změnil charakter americké ekonomiky. Předtím v důsledku globalizace v USA došlo k velmi silné deindustrializaci, zcela převládl sektor služeb. Postavení světové velmoci táhl hlavně dolar jako rezervní světová měna opírající se více o vojenskou sílu armády Spojených států než o jejich ekonomiku. Břidlicová ropa a plyn však zařadily světovou velmoc do jiné kategorie – mezi státy, které mají sektor nerostných surovin větší než průmyslovou výrobu, se všemi negativními důsledky, které to přináší.

Někteří teoretici hovoří o prokletí přírodních zdrojů, což je dodnes problémem Ruské federace. Specializace ekonomiky na export primárních komodit totiž může zastavit a zničit rozvoj výrobního sektoru.

V tomto případě je třeba konstatovat, že USA našly z této pasti východisko, které jim ponechá výhody postavení exportéra nerostných surovin a zároveň je využijí k velmi rychlému obnovení svého upadajícího průmyslu. Probíhá to však na úkor Evropské unie, včetně České republiky.

Válka na Ukrajině a ekonomické sankce vůči Ruské federaci prohlubují energetickou krizi zahájenou před deseti lety zeleným šílenstvím, dnes zvaným Green Deal. Zastavení dodávek ruských energetických surovin činí EU jednostranně závislou na importu amerického zkapalněného břidlicového plynu, což za stávající situace povede k rychlému energetickému vyhladovění Evropy a její deindustrializaci. Proto Spojené státy nabízejí všem velkým firmám v EU, které ke svému fungování potřebují velké množství energie, přestěhování na své území.

Vypadá to jako nabídka, která se nedá odmítnout. Proto prokletí břidlicového plynu dopadne také na nás.

Příloha č. 5:

Kandidát Bašta nehodlá jako prezident mlčet

[Články 21/11/2022](#)

Přímo volený prezident by se měl stát mluvčím těch utlačovaných, zbídačených a ponižovaných, myslí si Jaroslav Bašta. A takovou roli by kandidát SPD skutečně chtěl hrát. Určitě by se také postavil proti matení pojmů a propagandě, která se na nás valí.

Co z odkazu 17. listopadu 1989 bychom si právě v letošním roce měli připomínat nejvíce?

Boj za svobodu. Tenkrát jsme vedle svobody slova, názorů, vyznání a shromažďování chtěli také cestovat, podnikat, bavit se. Dnes pozorujeme, že se nás vláda znovu snaží připravit o svobodu slova a názorů. Stejně jako tehdy nám vnucují jediný povolený názor a místo zpravodajství se na nás z veřejnoprávních médií hrne propaganda.

Tenkrát útočili proti štvavým západním vysílačkám (Svobodné Evropě, Hlasu Ameriky), dnes kritizují „dezinformační“ weby. Těmi jsou vlastně všechna média poslušně neopakující vládní propagandu. Pojem „dezinformace“ dnes zahrnuje také pravdivé zpravodajství o událostech.

Pamětníci předlistopadových časů jsou i v nejvyšších funkcích pomalu nahrazováni generací, která už pojmy jako „totalita“ nebo „cenzura“ zná jenom z vyprávění. Nevede to k tomu, že jsou tyto pojmy a vnímání jejich nebezpečí trochu zkresleny?

Po 33 letech došlo ke zmatení pojmů. Když třeba Viktor Orbán hovoří o demokracii bez přívlastků, naše média ho označují za autoritáře. Jediný správný termín je pro ně liberální demokracie. Za mého mládí se ze stejných důvodů hovořilo o demokracii lidové (lidodémo, jak jsme to zlomyslně zkracovali). Vztahoval se k tomu vtip: „Jaký je rozdíl mezi demokracií a lidovou demokracií? Asi jako mezi kazajkou a svěřací kazajkou!“

Liberální demokracie (libodémo) v pojetí pětikoalice patří do stejné kategorie. Její součástí je také cenzura. Dnes se jí říká boj proti dezinformacím.

Ministr vnitra Vít Rakušan komentoval uměleckou performanci s mrtvým Putinem na zdi svého úřadu tak, že „demokracie musí občas sundat rukavičky“. Nespočívá ale demokracie

právě v tom, že zůstaneme v rukavičkách a nebudeme se mlátit?

Umělecká performance s mrtvým Putinem ministra Víta Rakušana nebyla pouze projevem silně pokleslého pubertálního vkusu, ale nejspíš naplňovala skutkovou podstatu hanobení hned dvou státních symbolů – české a ukrajinské vlajky. T. G. Masaryk říkal, že demokracie je diskuse. Určitě neměl na mysli pěstní souboje bez rukaviček.

Pojem „demokracie“ je často spojován s pojmem „Západ“. Je podle vás správné hledat demokracii v kopírování vzorů z jiného společenského prostředí?

A že těch vzorů v poslední době máme – politickou korektnost, hnutí Woke, kritickou rasovou teorii. Za kombinaci jejich „blahodárných“ účinků by se nestyděli ani rudí gardisté z dob Maovy kulturní revoluce. Klimatická stávka studentů právě 17. listopadu je varovnou předzvěstí toho, co přebírání podobných vzorů přináší.

Z úst premiéra Fialy i dalších představitelů vládní koalice v poslední době zaznívá, že opakem demokracie, proti kterému se musí bojovat, je populismus. Slyšíme to stále, podporujeme demokratické kandidáty proti populistickým... Co říkáte na takto formulovaný protiklad?

Populus je lid, v latině. Demokracie znamená „vláda lidu“ v řečtině. Jen mimořádně tupý politolog může tyto dva pojmy dávat do protikladu. Náš problém tkví v tom, že Petr Fiala je ještě horší předseda vlády než politolog.

Současné napětí ve společnosti mnozí označují za největší od roku 1989, překonávající vše, co jsme zažili za minulých krizí. Jako pamětník celých těch třiatřiceti let, souhlasil byste?

Takové napětí ve společnosti jsem ve svém životě předtím zažil pouze jednou – v létě 1969 před prvním výročím okupace Československa. Tehdy jsme se dostali na samu hranu občanské války. Tenkrát však chyběl prvek pádu do bídy zatím „jen“ 25 % českých občanů, kteří dnes mají prostředky jen na nákup nejlacinějších potravin.

Obávám se, že jde jen o první etapu likvidace střední třídy. Podobné zhoubné procesy většinou dříve či později vyústí v rozsáhlý vnitřní konflikt.

Jakou roli by v takovýchto společenských krizích měl mít prezident republiky?

S ohledem na to, že byl zvolen v přímé volbě, měl by se stát mluvčím těch utlačovaných, zbídačených a ponižovaných. Vahou své autority by měl upozorňovat na nebezpečí, která v současné době hrozí rozvrátit český stát a společnost. Vždy se musí vyslovovat ve prospěch nenásilných řešení. A v dnešní době cenzury otevřeně hovořit o všech problémech, o nichž současná vláda a jí podřízená média mlčí. Ostatně, to jako prezidentský kandidát hodlám dělat již v průběhu předvolební kampaně.

Vaše hnutí nese název Svoboda a přímá demokracie, a prezidenta od roku 2013 volíme právě přímou volbou. Jak to, podle vás, změnilo pojetí a vnímání prezidentského úřadu?

Význam a prestiž prezidentského úřadu významně stoupla, o čemž svědčila volební účast v obou předchozích volbách. Přišel čas zvýšit pravomoci přímo zvolené hlavy státu. Třeba zvednutí kvora, které potřebuje Poslanecká sněmovna pro přehlasování prezidentského veta.

Zdroj: [Parlamentní listy](#)

Příloha č. 6:

Zase o krok blíže velké válce

[Články 21/11/2022](#)

V tomto týdnu jsme vzpomínali již po třicáté třetí na události, které se odehrály 17. listopadu 1989. Snad to bylo dáno tím počtem let tak důležitých pro křesťanství, že v předvečer významného dne se náhle hovořilo o smrti a válce.

Ve středu od nočních hodin přilétaly na celé území Ukrajiny ruské rakety zaměřené na likvidaci dosud fungující energetické soustavy. Večer náhle přišla zpráva, že jedna střela zasáhla polské území a zabila dva lidi pracující v sušičce obilí.

Následovala velmi bouřlivá mediální reakce, která ve svých důsledcích ukázala, jak silné pozice zastávají stoupenci velké války s Ruskou federací. Pominu, že většinou šlo o představitele států, jejichž vojenské možnosti jsou spíše teoretické (Česká republika, Estonsko). Jsou však členy Aliance a jejich volání po aktivizaci článků 4 a 5 Severoatlantické smlouvy zaznělo velmi hlasitě. A to ještě předtím než se zjistilo, o jakou raketu šlo, a kdo ji vystřelil.

Evropský kontinent před výbuchem rozsáhlého konfliktu, který by se snadno mohl změnit v III. světovou válku zachránila opatrnost a zdrženlivost prezidenta Spojených států Joe Bidena. Na ní navázal polský prezident A. Duda a Generální tajemník NATO Jens Stoltenberg. Po jejich vyjádření se z provokativního útoku na členský stát NATO, na nějž se musí odpovědět tvrdou obranou každého centimetru aliančního území, stala politováníhodná nehoda. Samozřejmě za ní sice primárně může Ruská federace, ale její raketa do Polska nedopadla.

Průběh a vyústění celého incidentu přináší spoustu otázek a možná i některé zajímavé odpovědi. Začnu těmi nejvíce nápadnými. Rychlost a radikálnost mediální reakce evropské strany války svědčí o tom, že na něco podobného již dlouho čekala. Na bojišti má Ukrajina momentální převahu, ústupem z Chersonu utrpěla prestiž vedení Ruské federace citelnou ránu, takže přímé zapojení jednotek NATO do války by vedlo k ruské porážce. Reakce USA na incident však svědčí o tom, že si to Pentagon nemyslí a dává přednost dosavadní proxy válce.

Sledují-li některé diplomatické aktivity, nevyklučují, že se s počátkem zimy obnoví rusko – ukrajinské jednání o příměří. Ruské útoky na ukrajinskou kritickou infrastrukturu možná sledují tento cíl. Alternativou k tomu naopak může být rozšíření a vyostření konfliktu. Má-li někdo v úmyslu toto vyprovokovat, určitě se poučil z Przewoduwského incidentu. Vlastně jde jen o to udeřit v pravý čas na správném místě správným způsobem. Světové dějiny skýtají v tomto ohledu spoustu inspirace.

Příloha č. 7:

Snažit se Rusko respektovat

[Články 23/11/2022](#)

V prvním díle série pořadů Interview ČT24 s kandidáty na prezidenta byl prvním hostem kandidát hnutí SPD Jaroslav Bašta, bývalý velvyslanec v Rusku a na Ukrajině. Hovořil o tom, že chce být prezidentem pro všechny a otevírat témata, o nichž se mlčí. Moderátorka Barbora Kroužková chtěla znát především jeho názory na ruský režim a recept, jak zastavit válku na Ukrajině.

„Nemyslím si, že bych jako prezident patřil k těm, kteří by byli jenom pro určitý druh voličů. Už v předvolební kampani budu hovořit o věcech, které se dotýkají většiny našich občanů,“ odpověděl Bašta na úvodní otázku, zda chce být prezidentem všech, jako chtěl Miloš Zeman. Na prezidentský post kandiduje s podporou dvaceti poslanců SPD.

Prozradil, k čemu plánuje využít svou prezidentskou kampaň: „Kampaň chci využít k tomu, abych říkal věci, o kterých se většinou mlčí a nemluví,“ pokračoval Bašta, který zdůraznil i svou životní všestrannost, kterou v boji o Hrad vnímá jako svou výhodu: „Jde se podívat na to, čím jsem za ta léta vším prošel, co vše jsem dělal. Myslím si, že je to asi víc než u ostatních kandidátů. Chci přesvědčit potenciální voliče, že jsem jeden z mála kandidátů, který má zkušenosti s tím, jaké to je, když jste svým způsobem na okraji společnosti jako bývalý disident. Nebo jaké to je, když se musíte proti své vůli živit prací svých rukou,“ pokračuje kandidát na prezidenta.

Jaroslav Bašta je někdejší signatář Charty 77 a politický vězeň. V minulosti zastával funkci náměstka ředitele federální rozvědky. Je bývalým diplomatem v Rusku a na Ukrajině. Byl také šéfem lustrační komise v letech 1991–1993. V letech 1998–2000 působil jako ministr ve vládě Miloše Zemana. V současnosti je poslancem SPD a členem sněmovního zahraničního výboru.

„Myslím, že to vše je má devíza, nikoli hendikep. Člověk, který má zastávat funkci prezidenta republiky, by měl mít zkušenosti se vším, s čím se prezident potká. Vezměte si, jaké má současný prezident problémy s tajnou službou. To jsou všechno věci, které znám,“

doplnil Bašta.

S tím, co se dnes v naší zemi děje, je Bašta podle svých slov už delší dobu „hrubě nespokojen“. „Už osm let pravidelně píši komentáře o politice, myslím si, že ty mluví voličům SPD a dalším potenciálním voličům z duše,“ uvedl na základě reakcí od svých čtenářů.

Moderátorka Barbora Kroužková následně položila otázku naznačující Baštovo proruské směřování: „Jak se z disidenta a bývalého politického vězně stane člověk, který má na Facebooku příspěvky lidí, kteří adorují, obdivují Putina a používají rétoriku minulého režimu a termín ‚váleční štváči‘? Změnil jste se ve vnímání toho?“ zajímala se. „Vyjádření na Facebooku nejsou vyjádření, která by dělala dobrou reklamu, co je teď, v čem žijeme. Ti lidé jsou hluboce zklamáni tím, co se děje. Beru tu rétoriku lidí jako výraz nespokojenosti a protestu a hledání alternativy. Měla byste rozlišovat mezi voliči SPD a mezi lidmi, kteří se u nás vyjadřují,“ odpověděl Bašta.

Je Rusko teroristický stát, jak jej označil nejen český Parlament, zněla následující otázka pro Baštu. „Rusko se chová v poslední době ve válce tak, že by si zasloužilo různá označení, ale teroristický stát to není. Říkat to o nějakém státu, navíc o jaderné velmoci, je trochu nadnesené. Je nepochybné, že je to agresor,“ vyslovil Bašta svůj názor.

Na dotaz, zda se máme Ruska bát a mít z něj respekt, kandidát na prezidenta odvětil: „Rusko má přes šest tisíc jaderných hlavic. Tím si sami vymezují teritorium a respekt. Nemůžeme ho obehnat Velkou čínskou zdí a odeslat z Evropy někam do Asie. Musíme s Ruskem jednat jako s něčím, s čím budeme muset žít i v budoucnu. Máme primárně usilovat o dobré sousedství. Když se někoho bojíte, tak to k tomu nevede. Takže bychom se měli snažit Rusko spíše respektovat a chovat se tak, abychom se ho nemuseli bát.“

Válku na Ukrajině je podle Bašty nutné ukončit dřív, než se z ní stane válka celoevropská. „Minulý týden to vypadalo, že celoevropská válka vypukne, že se frontovými státy stanou všichni sousedi Ruské federace. Válka se musí ukončit jednáním a nejdřív vyhlášením příměří, tedy zastavit boje při statu quo,“ zdůraznil hradní aspirant Jaroslav Bašta s tím, že historie nás učí, že se dá zastavit každá válka.

V rámci dotazů ohledně pravomocí prezidenta prozradil, zda by jako prezident jmenoval

premiérem trestně stíhanou osobu. „Záleželo by na tom, jakého charakteru by trestní stíhání bylo. Já mám o stíhání bývalého premiéra své vážné pochybnosti,“ uvedl Bašta.

Zdroj: [Parlamentní listy](#)

Příloha č. 8:

Český rozhlas: Den s kandidátem

[Články 05/12/2022](#)

Za dezinformace se u nás označují názory, které odporují vládní propagandě, říká Bašta.

Jaroslav Bašta je ve svých 74 letech nejstarší ze všech kandidátů, kteří se budou v lednu ucházet o funkci prezidenta republiky. Byl politický vězeň, dělník a po listopadu 1989 také ministr i diplomat. Dvacet podpisů, které potřeboval ke kandidatuře, mu zajistili všichni poslanci hnutí SPD a poslední chybějící si přidal on sám. Na otázky týkající se jeho kandidatury odpovídal pro Radiožurnál.

Když jste působil jako český velvyslanec v Moskvě, pokoušel jste se zprostředkovat návštěvu Vladimira Putina v Česku?

Návštěvu Putina v Česku ne, tenkrát jsem ale zařizoval návštěvu premiéra Miloše Zemana v Moskvě v roce 2002. Bylo to těsně před tím, než Zeman skončil ve funkci.

Kdybyste měl, pokud možno nediplomaticky, říct, co vám blesklo hlavou, když jste se v únoru letošního roku dozvěděl, že ruská armáda podnikla agresi vůči Ukrajině?

Vzpomněl jsem si na rok 1968 a na nápisy, které volaly: „Lenine probud' se, Brežněv se zbláznil“ Do poslední chvíle jsem doufal, že k tomuto kroku nedojde. Bylo to ale dáno tím, že jsem měl málo informací.

Nevěděl jsem, že když Vladimir Putin začal během covidové izolace psát historickou práci, ve které dokazoval, že Ukrajina byl omyl Vladimíra Lenina a že Ukrajinci jsou Malorusové, nikoliv samostatný národ, dostal tento výtisk každý příslušník ozbrojených sil. To nám nikdo neřekl, protože kdyby to oznámili, všichni by věděli, že začne válka.

Řekl jste slovo válka. Vaším mottem v prezidentské kampani je „Ne válce“. Kterou válku máte na mysli?

V tomto případě mám opravdu na mysli válku, která teď probíhá na Ukrajině. Před 14 dny jsme zažili situaci, kdy stačilo málo a konflikt mohl přerůst ve velkou evropskou válku,

kteřá by měla opravdu velmi neblahé důsledky. Mimo jiné také proto, že na to nejsme připraveni.

Nejsme na to připraveni technicky, takticky, z hlediska ochrany a podobně.

Není na to připravená ani naše armáda. Koneckonců náčelník generálního štábu to nedávno řekl velmi natvrdo a vysvětloval, co všechno se má do té doby dít.

„Špatný mír je lepší než válka“

Říkáte „Ne válce“, podporujete tedy vyzbrojování Ukrajiny a snahy států, zejména Severoatlantické aliance v čele s USA, vyzbrojovat i nadále ukrajinskou armádu a pomáhat jí v boji s nepřítelem?

V tomto případě ne, protože by měli nastoupit diplomaté a mělo by se začít jednat o míru. Jedno z těch hesel, které používám, zní: „Špatný mír je lepší než válka.“

Špatný mír, to znamená v něčem ustoupit, třeba územním nárokům Ruska?

Špatný mír byl třeba ten v Koreji, který vlastně ve své konečné fázi ani mírem nebyl. Je to příměří, které ale trvá 70 let a bylo uzavřeno za situace, kdy hrozilo to, že válka přeroste v jaderný konflikt. A nyní jsme v podobné situaci.

Když někdo napadne svobodný demokratický stát, který nikoho vojensky neohrožuje, daný stát má nejspíš nárok se bránit.

To je naprosto v pořádku. Je jenom třeba dodat, že tam osm let předtím probíhala občanská válka.

Jak by hypoteticky skončila druhá světová válka, kdyby se všichni drželi principu nepomáhat zbraněmi napadeným?

Nepřirovnával bych to ke druhé světové válce, ale spíš ke španělské občanské válce. Tam byl mimo jiné problém, že nacistické Německo a fašistická Itálie pomáhali Francovi, zatímco demokratické státy nepomáhali republikánskému Španělsku. Teď je to konflikt,

který je de facto zástupnou válkou Západu proti Ruské federaci ukrajinskýma rukama, což trochu připomíná právě to Španělsko.

Zástupnou válkou Západu, kterou ale vyvolal agrese Ruska?

Ano. I když na druhou stranu, vydával jsem teď knihu svých komentářů a jeden z nich, který je z roku 2015, hovoří o tom, jak to bude pokračovat. Tenkrát to opravdu byla jenom občanská válka a Rusko do toho nevstupovalo. Mimo jiné jsem tam předvídal, že jednou dojde k oficiálnímu zapojení Ruska do konfliktu.

Před chvílí jste použil další sousloví, a to občanská válka. Říkáte, že Česko je na hraně občanské války. Rozumím tomu dobře?

Co pamatuji, bylo Česko na hraně občanské války naposledy v srpnu 1969.

Když rok po okupaci československé ozbrojené složky stály proti československým občanům.

Zažil jsem to, když barikády jely rozbíjet tanky, které přijely do Prahy. Byly to československé tanky a byly tam Lidové milice. Dnes jsme ale v situaci, kdy je společnost rozdělená a na náměstích probíhaly demonstrace. Je úplně jedno, jestli ten počet stoupá nebo klesá, atmosféra je v tomto vyhrocená.

Nejhorší na tom je, že podle statistiky jsme na tom nejhůř ze všech okolních zemí z ekonomického hlediska, z hlediska cen energií, potravin a dalšího. Potenciál k tomu, aby sociální problémy živily ty politické, je příliš velký. Je třeba, aby se všichni zarazili a uvědomili si, že to může poměrně rychle skončit něčím, co nikdo nechce.

Uklidňovat a vysvětlovat

Jakou roli byste v tom mohl sehrát jako prezident republiky?

Uklidňovat a snažit se vysvětlovat oběma stranám, že násilí není řešení. Naopak je zapotřebí jednat a snažit se stejně jako v každém konfliktu.

Na druhou stranu nejsme zatím svědky žádných násilných excesů na demonstracích. Je to

součástí demokratického života a svobodné výměny názorů, která se může odehrávat různými způsoby na sociálních sítích, v médiích, ale i na náměstí.

Ano, i na náměstích. Je jenom dobře, že to probíhá takto. Mám zkušenost z Ukrajiny. Oranžová revoluce v roce 2004 vypadala podobně jako Sametová revoluce. Nedošlo k žádnému násilí.

Ukrajina se oproti všem postsovětským státům vyznačovala tím, že se tak maximálně zfackovali v parlamentu. Nikdy se tam nestřílelo. Nebylo to něco výjimečného. Stačilo pár let k tomu, aby vypukla nesmírně krvavá občanská válka. Když se budeme bavit o té fázi občanské války, tak tam bylo na obou stranách 14 tisíc mrtvých.

Jak by mohl tu smířovací roli sehrát prezident, který je nominován jenom jednou politickou stranou? Máte 20 poslanců SPD a 20 poslanců včetně vás, kdo podepsali vaši nominaci. Jak byste to chtěl udělat, abyste byl prezidentem všech?

To je poměrně jednoduchá otázka. V prvním kole se snažím oslovovat jednak všechny voliče a sympatizanty SPD a pak lidi, kteří jsou v opozici proti této vládě. Je otázka, kolik jich je, protože statistiky se v tomto liší. Může jich být 50 nebo 60 procent a možná i víc. V takovém případě je při postupu do druhého kola naprosto jasné, že bych byl prezidentem všech.

Ted' tomu nerozumím. Oslovoval byte část veřejnosti, která není nakloněna nynější vládě?

Ano, vládě, ale v druhém kole by program měl být takový, aby z toho bylo jasné, že jsem člověk, který není konfliktní, ale konsensuální.

Prezident všech?

První kolo by znamenalo, a ted' to nemyslím nějak hanlivě, obrácení Jaroslava Bašty?

Obrácení? Nevím, co tím myslíte.

Před prvním kolem byste sbíral hlasy nespokojených, protivládních voličů a před druhým kolem...

V druhém kole bych se opřel o tyto hlasy a dával bych najevo, že budu prezidentem, který společnost se bude snažit spojit, nikoliv rozdělovat.

Před druhým kolem byste chtěl oslovit i druhý tábor, který je proti tomu prvnímu?

Ano a vysvětlit jim, že pokud půjdou proti sobě, tak se z krize nevyhrabeme.

Jestliže míříte na voliče, kteří jsou v opozici proti nynější vládě, tak jsou to třeba i voliči hnutí ANO, které také postavilo svého kandidáta Andreje Babiše?

Otázkou bude, kdo je přesvědčí. V tom případě bych se opíral o to, co se málo říká. Z těch devíti kandidátů jsem podle definice vlastenecký kandidát.

Z čeho to usuzujete?

Z programu našeho politického hnutí a z toho, o čem se mluví na sociálních sítích.

Takže program SPD měl být programem pro celou Českou republiku?

Nejenom program SPD, ale i to, že Česká republika je na prvním místě.

To vám asi řekne kterýkoliv váš oponent v kandidátském pelotonu.

Neřekne, protože většina...

Pavel Fischer to říká.

Pavel Fischer zároveň vysvětluje, že má číslo na kdekoho v Evropské unii anebo ve Spojených státech, čímž devalvuje Českou republiku na prvním místě.

Mít na někoho telefon neznamena, že ten člověk nemůže mít rád Českou republiku. Andrej Babiš má také telefon na leckoho.

On také vysvětluje to, že by cokoliv bylo, že ano. Povídání o tom, komu by zavola, považuji za to, že má pocit, že do toho má vstupovat někdo zvenku. To si nemyslím.

Nikomu byste nevolal?

Volal bych až po zvolení, ale ne někomu, kdo by tady měl něco pro nás zařizovat.

Nezávislost na hnutí

Jakým způsobem, pokud vůbec, byste se v případě zvolení prezidentem emancipoval vůči straně nebo hnutí, které vás navrhuje?

Prezidentská funkce nepřipouští to, aby se tam prosazovaly stranické zájmy. Vyplývá to docela jednoznačně z Ústavy.

Ví předseda hnutí Tomio Okamura, že by tam potom neměl svého člověka?

Nemyslím si, že by měl pocit, že by tam měl být člověk, který bude chodit s odznakem SPD na klopě. Prezident je nadstranický.

Ale byl by to ve vaší osobě prezident, který by mluvil o tom, že by bylo dobré vystoupit z NATO nebo Evropské unie?

Pokud jde o NATO, tak bych vždy trval na tom, abychom se řídil jediným závazným článkem Severoatlantické smlouvy, což je článek jedna. Nikoliv, jak sdělují média, článek pět.

Je tam mimo jiné článek čtyři.

To je o konzultacích, ale závazný, první a naprosto jasný je článek jedna, který hovoří o tom, že se všechny problémy mají řešit mírovou cestou, že je třeba vyhnout se násilí a dokonce i hrozbě násilí a dodržovat Chartu OSN.

To je Severoatlantická smlouva. Abychom se vrátili k tomu, co se týká Ukrajiny, v podobném duchu se hovoří o takzvaných budapeštských dohodách. Ty se podle toho, co vidíme, také příliš nedodržují.

Tam bude spor, když se bude mimo jiné hovořit o tom, že budapešťské dohody předpokládaly vněblokový statut Ukrajiny. To v nich je.

Ale signatáři se zavázali mimo jiné respektovat ukrajinskou nezávislost, suverenitu v rozmezí tehdy platných státních hranic, zdržet se hrozby silou nebo použití síly proti Ukrajině, zdržet se použití ekonomického nátlaku na Ukrajinu a podobně.

Ano. Ruská federace to porušila. To nepopírám.

Dezinformace a vládní propaganda

Je podle vás Rusko svobodná země?

Záleží na tom, s kterou jinou zemí ji budete srovnávat. Ale míra svobody, která tam je, je o něco vyšší, než se tady traduje.

Když se podíváme ještě na některé vaše výroky, které souvisejí i s vaší kandidaturou, tak říkáte, že by bylo dobré přímo voleného prezidenta posílit širšími pravomocemi.

Ano.

Jakými například?

Na základě posledních zkušeností ze Sněmovny mě napadá ta první, a to je zvýšit to kvorum, které je nutné na přehlasování veta prezidenta. Nemělo by to být 101, ale 121 hlasů.

Takže necelá ústavní většina. Kromě jiného říkáte, že u nás nastupuje cenzura a omezuje se svoboda slova, myšlení a vyjadřování. Na čem byste to chtěl doložit?

Například na 20 zablokovaných webech a na tom, že se hovoří o boji proti dezinformaci, aniž by existovala jakákoliv právní definice dezinformace. Za dezinformaci se označuje každý názor, který neodpovídá vládní propagandě.

Neodpovídá vládní propagandě, nebo je to každý názor, který není postavený na pravdivém základě?

Když někdo hovoří o tom, že něco je dezinformací, tak si většinou nedává práci s tím, aby dokázal, že to není propaganda. Když si vzpomenete na záležitosti, které se týkaly covidu – když někdo na konci roku 2020 řekl, že neočkování budou diskriminováni a bude jim zakázán přístup, tak to byla dezinformace a ti lidé byli málem odsouzeni. Pak se ukázalo, že je to pravda. Občas říkám, že dezinformace je pravda, kterou někdo řekl dřív než včas.

Nemusí to nutně znamenat, že jde o dezinformaci, která se vztahuje k vládnoucímu kabinetu. Když vám někdo řekne, že země je placatá, tak vám to řekne, ať už je u vlády kdokoliv.

Problém je v tom, že za dezinformace se označují informace nebo výroky, které odporují tomu, co říká vláda. Když se podíváte na poslední incident v Polsku, tak vysvětlování bylo takové, že o tom Jarek Nohavica musel napsat báječný popěvek.

Líbí se vám ten popěvek?

Má něco do sebe.

Zdroj: [Český rozhlas](#)

Příloha č. 9:

Válku na Ukrajině jsem předpověděl již před skoro osmi lety, říká Bašta

[Články 06/12/2022](#)

„Válku na Ukrajině jsem předvídal před skoro osmi lety. Pokud voliči chtějí mít prezidenta, který přinejmenším tuší, jak se věci budou vyvíjet, tak by mě měli volit,“ říká Jaroslav Bašta.

„Především tím prvním impulsem bylo to, že mě oslovilo vedení SPD a zeptalo se mě na to jestli bych byl ochoten kandidovat a protože se zabývám politikou už někdy od roku 1967, tak jsem pochopil, že tato funkce dává jednu z největších možností jak v krizové situaci kterou teď Česká republika prochází, našim občanům pomoci.“

První moment byl, že když přede mě někdo postaví podobnou výzvu, tak neuhnu. To jsem nikdy v životě nedělal, že bych se vyhýbal nějakým výzvám a nebo něčemu podobnému,“ odpovídá v úvodu Jaroslav Bašta v rozhovoru pro Prvnizpravy.cz.

Nedávno jste vydal knihu Stát jsme my!...

Kniha Stát jsme my! je vzkaz, který je dán tím názvem pro mé čtenáře, pro voliče, a je to taky vzkaz do prezidentských voleb v lednu, protože je to právě možnost jak tím hlasováním toto heslo dokázat.

Je to kniha mých komentářů, které jsem psal pro První zprávy od podzimu 2014 až do letošního roku a uspořádala ji Lenka Procházková, která k tomu napsala místo předmluvy rozhovor, kde já jí odpovídám na její otázky. Asi nejdůležitější, podle toho, jak to uspořádala, byl komentář, který je z února 2015, který vyšel na vašem webu Prvnizpravy.cz a který se jmenuje: „Co přijde dřív – jaro nebo válka?“ A tady jsem vlastně poměrně přesně předpověděl to, co se sice nedělo v tom roce 2015, ale stalo se to dneska.

Píšu tam, že „případný neúspěch současné vlády v Kyjevě by byl neúspěchem Spojených států. Z jejich vyjádření však vyplývá, že Spojené státy si z mnoha důvodů nemohou další zahraniční intervenci dovolit. Proto budou apelovat na své evropské spojence, aby pomohli zachránit „nezávislou a demokratickou Ukrajinu“, koneckonců je to přece evropská válka, byť jenom zatím geograficky, proto bychom měli pečlivě sledovat vše, co se na Ukrajině děje, a celé to začne dodávkami zbraní.“

Jak již nám vysvětlil generální tajemník NATO Stoltenberg, zbraně na Ukrajinu nebude dodávat aliance, ale jednotlivé členské státy, evropské státy. Nejspíš žádný z nich nevyhlásí válku Ruské federaci, ale všichni budeme následovat ukrajinského příkladu a usnesením parlamentu označíme Rusko za agresora. Tím se nám uvolní ruce pro přímou účast v protiteroristické operaci po ukrajinsku. Terorista bude i nadále každý, kdo mluví rusky. To také snad konečně donutí ruského prezidenta, aby jeho země také vstoupila do války oficiálně. Z evropských sousedů Ruska se stanou frontové státy a konečně nastane krvavý restart globální duhové ekonomiky.“

Tak tohle jsem předvídal před skoro osmi lety. Takže to je jeden takový vzkaz pro voliče, že jestli chtějí mít prezidenta, který přinejmenším tuší, jak se věci budou vyvíjet, tak by měli volit,“ dodává Jaroslav Bašta.

Zdroj: [První zprávy](#)

Příloha č. 10:

Půlnoční rozhovor: Bašta srovnal Rakušana s Josefem Urválkem

[Články 06/12/2022](#)

„Když pan ministr o těchto věcech mluví, vzpomínám si nejen na léta normalizace, ale i na prokurátora Urválka,“ říká prezidentnský kandidát SPD, signatář Charty 77 a politický vězeň komunistického režimu Jaroslav Bašta k výstupům ministra vnitra Víta Rakušana o politické opozici.

Celý podzim sledujeme demonstrace proti Fialově vládě, které jsou z druhé strany interpretovány tak, že se jedná o „dezoláty“ sloužící zájmům Moskvy a Vladimíra Putina. A k tomu naopak zaznívá, že takto se o protivládních demonstrantech vyjadřovali naposledy komunisté před rokem 1989. Vy to jako signatář Charty 77 pamatujete, je to podle vás adekvátní srovnání?

Komické na celé záležitosti je, že ta paralela s obdobím před rokem 1989 je v principu naprosto přesná. Liší se jen slovník na straně režimu. Tenkrát jsem byl nejen ztroskotanec a samozvanec, ale také agent imperalismu a spolupracovník ideodiverzních centrál. Tak mimo jiné označovali rádio Svobodná Evropa, Hlas Ameriky a časopisy, které vycházely v exilu – třeba Listy vydávané v Římě nebo Svědectví Pavla Tigrida v Paříži.

V devadesátých letech jsem se dozvěděl, že vůči mé osobě plánovali někdy kolem roku 1980 trestní stíhání kvůli spolupráci s těmi ideodiverzními centrálami (v obou časopisech mi vyšel článek). Ti, co mluví a píšou o dezolátech a agentech ruského imperialismu, jsou nejspíše obětí stěhování duší komunistických propagandistů a cenzorů. Jinak si to vysvětlit neumím.

Když si srovnáte aktivity komunistického režimu proti opozici s tím, co dnes avizuje za plány třeba ministr Rakušan. Snese to srovnání?

Snese. Když pan ministr o těchto věcech mluví, vzpomínám si nejen na léta normalizace, ale i na prokurátora Urválka.

Slýcháme slova o „nepřátelích demokratického systému“. Má podle vás systém, který má potřebu vyhledávat, nálepkovat a perzekvovat své nepřátele, ještě parametry demokracie?

Dávno již ne. V něčem má blíže k italskému fašismu, který nebyl tak brutální jako nacismus, ale o to více používal nálepkování, zesměšňování a podlou perzekuci opozice. Fasáda údajně demokratického režimu se docela rychle drolí. Poprvé jsem si toho všiml, když tehdejší vůdce akcí Milionu chviliek pro demokracii na pódiu trhal Ústavu ČR v módní kreaci napodobující uniformu Hitlerjugend.

V neděli jsme mohli sledovat v pořadu 168 hodin, kterak redaktor s kamerou naháněl kolem Sněmovny poslance SPD a žádal je, aby řekli, že Rusko je teroristický stát. Co na tuto scénku říkáte? A neohrožuje toto chování veřejnoprávní televize svobodnou diskusi?

S podobným aktivistickým přístupem a popřením poslání televizního zpravodajství jsem se po roce 1989 setkal pouze v Turkmenistánu za prezidenta Turkmenbašiho. Paní redaktorka tam možná byla na školení. Některé redakce veřejnoprávní televize termín svobodná diskuse vůbec nechápu. Pravda je přece jen jedna – ta jejich. Co jí odporuje, musí být kremelská propaganda. Mají stejně omezený pohled na realitu jako fanatičtí svazáci v roce 1952.

Co vás, pane Bašto, vůbec přivedlo po roce 1968 do opozice proti normalizačnímu režimu?

Právě omezování svobody slova a odpor proti sovětské okupaci. Ještě v dubnu 1969 jsme na Filozofické fakultě okupační stávkou protestovali proti nástupu Gustáva Husáka do Dubčekovy funkce prvního tajemníka. Poslední velký protest se odehrál 21. srpna 1969. V Praze ho musely potlačit tanky. Už nikoliv sovětské, ale naše, československé. To pro mne byl poslední zlom, od té doby jsem byl vůči tehdejšímu režimu v opozici až do jeho konce.

Jak jste se z tohoto pohledu díval na události „Pražského jara“ 1968?

Jako mladému člověku mi byla idea demokratického socialismu velmi blízká, právě kvůli tomu, že umožnila svobodnou diskusi, svobodu projevu a svobodu slova. Návrat k totalitě jsem tenkrát těžce nesl, a jeho první příznaky mě zneklidňují také dnes.

Mnohé možná překvapí, že na počátku 70. let byly skupiny, které tehdejší vládnoucí komunistickou stranu kritizovaly „zleva“ a vyčítaly jí příliš málo socialismu. Co byly vaše hlavní výtky vůči „normalizaci“?

Nikoliv na počátku 70. let, ale v roce 1968/9. V lednu 1970 jsem už seděl ve vyšetřovací vazbě. Hlavní výtky, které jsme měli, bylo omezování svobody slova a projevu, státní

dirigismus v ekonomice. Byl jsem zastáncem samosprávného socialismu, například řízení podniků pomocí rad pracujících, jako tomu bylo v Jugoslávii.

Vidíte v dnešním režimu nějaké paralely s tehdejší husákovskou „konsolidací“?

Paralely vidím ve dvou věcech – v nastupující cenzuře spojené s dehonestací a marginalizací názorové opozice, a hlavně v tom, že současná vládní koalice nehájí zájmy českých občanů, nepracuje ve prospěch české ekonomiky, ale spíše dbá pokynů z Bruselu či z Berlína. Husák to měl jednodušší – ten musel poslouchat jen Moskvu. Nejlépe je to vidět na důsledcích dvou krizí – energetické a potravinové. Dopadají na nás nejhůře z celé EU.

Mě napadá třeba paralela v roli parlamentu. Je podle vás současný válec koaliční sto osmičky srovnatelný s tehdejší parlamentní praxí pod taktovkou předsedy Aloise Indry, nebo je důležitější, že opozice může alespoň od pultíku prezentovat svůj nesouhlas se schválenými návrhy?

V tomto ohledu zatím zůstávají poměry v Poslanecké sněmovně demokratické. Opozice může mluvit a kritizovat.

Vzhledem k prezidentské kandidatuře Andreje Babiše a Petra Pavla se v posledních dnech docela rozproudila debata o komunistické minulosti země. Jak se na toto rozebírání tehdejších postojů po 35 či 40 letech dnes díváte vy, který s tím režimem máte vlastní negativní zkušenost?

Beru to jako důkaz toho, že se česká společnost se svou minulostí nevyrovnala. Hlavně ta její provládní část, která se drží hesla, že nejlépe se bojuje s dávno mrtvým nepřítelem. Když na toto téma slyším mluvit pány ministry Jurečku či Rakušana, vždy si vzpomenu na Orwellovu Farmu zvířat.

Zdroj: [Parlamentní listy](#)

Příloha č. 11:

Jediný z kandidátů, který upozorňuje na hrozbu války

[Články 10/12/2022](#)

Jste jediný z kandidátů, který upozorňuje na hrozbu války...

„Ano, celou dobu jsem si to uvědomoval, vysvětloval a upozorňoval jsem na nebezpečí války. Nicméně ta touha válčit je silnější a jsme na hraně něčeho, co může být horší než druhá světová válka. I když zatím tím průběhem to spíš připomíná první světovou válku, zákopy a podobné věci,“ připomíná Jaroslav Bašta.

Jste jediný z kandidátů, kdo chce příměří a jednat o míru mezi Ruskou federací a Ukrajinou...

„K jednomu z mých hesel patří, že „špatný mír je lepší nežli válka“, zdůrazňuje Jaroslav Bašta, poslanec SPD.

Myslíte si, že díky „rétorickým cvičením“ některých i našich politiků je možné rozpoutat třetí světovou válku?

„Samozřejmě. To máme před očima. Ten největší problém je v tom, že to nejsou jenom ta rétorická cvičení, ačkoliv třeba takový náš pan premiér Fiala patří k těm, kteří když chtějí dramaticky zapůsobit a prohlásí, že jsme ve válce, tak jí málem tomu Rusku vyhlásí. Kdyby Rusové chtěli, tak ten jeho projev mohli vzít jako oficiální vyhlášení války Ruské federaci ze strany České republiky.

Takže ano, ty snahy změnit lokální válku na Ukrajině ve válku přinejmenším celoevropskou nebo světovou tady budou a nemusí se to stát jenom nějakou nešťastnou náhodou tím, že něco selže nebo že někdo selže, rakety poletí někam, kam nemají, a podobně, ale tady bych v této situaci nevyučoval ani zlý úmysl. Koneckonců některé informace o dopadu ukrajinské rakety na polské území hovoří o tom, že patnáct metrů od toho byl velký sklad umělých hnojiv, především dusičnanů a dalších a všichni si pamatujeme, jak to dopadlo, když vyletěl do povětří takový sklad hnojiv v Bejrútu. To město vypadalo jako po zásahu atomové bomby,“ upozorňuje Jaroslav Bašta.

Nedávno jsme na webu Prvnizpravy.cz zveřejnili článek Petra Hampla o tom, jak je módní „kopnout si do Rusa“.

„Ono je to nejen módní, ale byl to trend, který měl vést k tomu, aby se vytvořila atmosféra, ve které by zejména mladší generace souhlasila s tím, že se má proti Rusku válčit. Tato válečná propaganda tady běží minimálně od roku 2018, možná ještě dříve.

Je pozoruhodné, že se na tom podílela právě mladší generace politiků, kteří působí v komunální politice, řeporyjský Novotný, primátor Hřib a starosta Prahy 6 Kolář. Ti postupně vytvořili atmosféru hlubokého nepřátelství. Je to záležitost, která mě silně připomínala to, co jsem pamatoval z počátku devadesátých let na Balkáně a potom kolem roku 2000, když jsem přišel do Ruské federace jako velvyslanec, na Kavkaze. V obou regionech čas od času politici připomínají tak silně staré křivdy, že se stanou důležitější než budoucnost vlastní země, budoucnost vlastních dětí a vnuků a všichni mají potřebu se za ně, jak na Balkáně, tak na Kavkaze pomstít. Většinou za to, co se stalo za druhé světové války nebo po jejím konci. A začnou se kvůli tomu navzájem zabíjet.

Prezident Edvard Beneš v květnu 1947 doprovodil dekrety o odsunu Němců prohlášením, v němž čteme toto varování: „Může se stát, že mé dekrety, vydané z rozhodnutí vítězných mocností druhé světové války, budou postupem času prohlašovány za neplatné. Může se stát, tak jako v minulosti, že se najdou tak zvaní čeští vlastenci, kteří se budou sudetským Němcům za jejich odsun omlouvat a že budou nakloněni otázce jejich návratu. Nenechte se oklamat a návratu nedopustíte. Hitlerové odcházejí, avšak snaha o ovládnutí Evropy Německem zůstává.“

Tak dramatické to u nás zatím není, ale v každém případě šlo ze strany jmenovaných politiků o velmi seriózní pokus přepsat dějiny. Ty v roce 1945 napsali vítězové a to české přepisování se opírá o pohled poražených, nacistického Německa a jeho spojenců. K těm Češi nikdy nepatřili, neboť patřili k vítězům druhé světové války. Takže ti komunální a další politici, kteří tímto způsobem vystupovali a vystupují, jsou vysloveně protinárodní,“ zdůraznil Jaroslav Bašta.

Zdroj: [První zprávy](#)

Příloha č. 12:

Trestní stíhání na základě nálepek je jedním z varovných znamení

[Články 10/12/2022](#)

Trestní stíhání na základě nálepek je jednou z varovných známek přicházející totality. Prezidentský kandidát SPD Jaroslav Bašta něco takového už jednou v životě zažil a sám přitom skončil ve vězení, takže je na tento trend citlivý i dnes. Den lidských práv, který si tuto sobotu připomínáme, je pro něj vhodnou příležitostí k zamyšlení, co nám ze slov o lidských právech zbylo.

Připomínáme si dnes Den lidských práv. Tento pojem dnes na jedné straně na mnohé působí jako zaklínadlo, jiní se jeho současné podobě naopak vysmívají. Co znamenají lidská práva pro vás?

Nesmírně důležitou část toho, oč jsem se ve svém životě snažil a i dnes snažím. Jejich důležitost jsem si uvědomil právě ve vězení, když jsem o ně byl připraven. Proto jsem velmi přivítal Helsinský pakt a následně jsem podepsal již v roce 1976 Základní prohlášení Charty 77.

Nemáte pocit, že v ústech některých skupin se z „lidských práv“ stalo něco zcela jiného, než bylo původně zamýšleno?

Mám, a už dlouho. Ti, kteří je berou více jako klacek, kterým je možné si něco vynutit, většinou používají politiku dvojího metru. Řečeno jazykem Bible: „Vidí každé smítko v oku bližního svého, ale břevno v oku svém nikoliv“.

Občas zaznívá, že vedle lidských práv by měly být také nějaké lidské či občanské povinnosti. Myslíte, že by nějaký takový závazek jedince vůči společnosti měl být?

V každé společnosti musí být práva a povinnosti jedince v rovnováze. V demokratické dvojnásob. Ti, kdo zdůrazňují jenom nároky a práva, mlčky předpokládají, že povinnosti bude plnit někdo jiný než oni sami. Tento trend hrozí, že se současná „nároková“ společnost změní v určitou formu feudalismu. Tzv. „Velký Reset“ to hlásá natvrdo.

Je ještě jeden takový termín, pod kterým nikdo moc neví, co si představit, ale všichni se jím

vášnivě zaštiťují. A to – „liberální demokracie“. Druhý český prezident Václav Klaus proti tomu kdysi napsal, že skutečná demokracie musí být hodnotově neutrální a liberální demokracie tudíž není žádnou demokracií. Jak to vidíte vy?

Vysvětlení je jednoduché – když demokracie existuje a funguje, není jí zapotřebí dávat nějaké přívlastky. Potřebuje-li dovysvětlení, není to demokracie. Kdysi jsme měli „lidovou“, dnes „libovou“ (rozuměj, jen pro někoho).

Těch slov a nálepek v poslední době vůbec přibýlo. Vedle univerzálního „dezolát“ máme „antivaxery“, „russáky“... Nemáte někdy pocit, že v těch názvech a nálepkách pro politické odpůrce už se přibližujeme úrovni před rokem 1989, kdy také byli „kapitalisté“, „klerikálové“, „revanšisté“, ale třeba taky „trockisté“, „maoisté“, „titoisté“ a další úchylinky, ve kterých se nikdo nevyznal, ale na označeného mohly mít velmi negativní dopad?

A dnes zvolna také nálepky nahrazují diskusi a vytvářejí předpoklady pro následná trestní stíhání. Je to jedna z varovných známek přicházející totality.

Proti tomuto rozdělení společnosti prezidentští kandidáti slibují, že budou národ sjednocovat. Petr Pavel chce nastolovat „řád a klid“. Danuše Nerudová chce být „rodičem národa“. Jak potřebu „sjednocovat“ národ z prezidentské funkce vnímáte vy?

Česká společnost je dlouhodobě rozdělená, což je nejlépe vidět právě na výsledcích přímých voleb prezidenta. Úlohou prezidenta není národ sjednocovat líbivými thymolinovými frázemi nebo generálským juntovním zastrašováním, ale vysvětlovat, že to rozdělení je normální jev, se kterým se musíme naučit žít.

Prezident má moderovat dialog mezi různými názorovými skupinami v masarykovském duchu – demokracie je diskuse. Jen v totalitě existuje jediný povolený názor.

Před 34 lety se právě na Den lidských práv konala první povolená demonstrace opozice, na které vystupovala i Charta 77, kterou jste podepsal. Jak vzpomínáte na tento moment rok před listopadem 89?

Na chvíli jsem měl dojem, že se ledy prolomí a že Praha přestane být „údolím betonových hlav“, jak se říkalo o Jakešově vedení KSČ. Palachův týden v lednu nás rychle vyvedl z omylu.

Letos si svět připomněl zemřelého Michaela Gorbačova. Jaký byl podle vás jeho vliv na průběh událostí druhé poloviny osmdesátých let? Pociťovali jste zde jako disidenti nějaké „gorbačovské uvolnění“?

V drobnostech ano. Někdy od roku 1987 jsem například směl své články o archeologii v odborných časopisech podepisovat svým jménem, což předtím možné nebylo. Ale celkově se nic neměnilo. Dokonce přestaly být dostupné sovětské noviny a časopisy, protože se v nich psalo o „perestrojce“ a „glasnosti“.

Jak jste si před listopadem 1989 ve vašem okruhu disentu představovali onu „změnu“? A jak se tyto prognózy naplnily?

V roce 1980 jsem v úvodníku exilového časopisu Listy psal o tom, jak se u nás změní poměry, až dojde ke změnám v Sovětském svazu. Nejen já jsem tehdy předpokládal, že reformy budou kopírovat myšlenky Pražského jara. Michail Gorbačov se svou „glasností“ z nich skutečně vycházel. Jen netušil, že tím nastartoval proces rozpadu Sovětského svazu a bipolárního světa. Snili jsme o svobodě – slova, cestování, myšlení, podnikání, o návratu k prvorepublikovým poměrům hluboce sociálního (nikoliv přímo socialistického) státu.

Reformy devadesátých let probíhaly pod vlivem osmdesátkové pravicové politiky Margaret Thatcherové a Ronalda Reagana. Jak jste se vy a vaše okolí v disentu na tuto politiku dívali? Věřili jste, že právě to je cesta i pro nás?

Z odpovědi uvedené výše vyplývá, že nikoliv. O návratu takto tvrdého kapitalismu skoro nikdo neuvažoval.

Zdroj: [Parlamentní listy](#)

Příloha č. 13:

Sjednotili se na podporu Jaroslava Bašty

[Články 13/12/2022](#)

Nominant za SPD na Pražský hrad Jaroslav Bašta nyní dostal podporu dalších osobností napříč politickým spektrem. Na jeho stranu se například přiklonila předsedkyně Trikolory Zuzana Majerová, předseda Akce D.O.S.T. Petr Bahník nebo předseda strany Manifest David Tesař.

„Z kandidátů, kteří splnili podmínky prezidentské volby, je Jaroslav Bašta jediným, kdo má nezpochybnitelnou minulost při obhajobě občanských svobod a našich národních zájmů. Během svého života prokázal, že je ochoten o těchto hodnotách nejen mluvit, ale když je třeba, tak jako za minulého režimu, i trpět. V roce 1970 byl vyhozen ze studia na vysoké škole a v roce 1971 v politickém procesu odsouzen na dva a půl roku nepodmíněně za podvracení republiky. Od roku 1972 působil aktivně v disentu a patřil k prvním signatářům Charty 77,“ píše signatáři listu na podporu Jaroslava Bašty.

„I jeho polistopadové postoje a politické zkušenosti nám dávají jistotu, že prezidentský úřad bude v jeho případě v dobrých rukou. Jako jediný z kandidátů má nejen poslaneckou a ministerskou zkušenost, ale i bohaté diplomatické zkušenosti ze svého působení na postu velvyslance v Rusku a později na Ukrajině, což je v dnešní turbulentní době obzvláště cenné,“ dodávají signatáři.

„Prezident je vrchním velitelem ozbrojených sil, a proto je v současné době nebezpečných mezinárodních tlaků na zavlečení naší země do války pro budoucnost našich dětí nadmíru důležité, kdo se tohoto úřadu ujme. Jaroslav Bašta je tou nejspolehlivější zárukou, že naše země nebude do zbytečného válečného konfliktu zatažena. Z těchto důvodů jsme dospěli k jednoznačnému závěru, že Jaroslav Bašta je tím nejlepším kandidátem na prezidenta České republiky. Proto mu veřejně vyhlášíme naši plnou podporu,“ píše kromě výše uvedených také poslanec SPD Jiří Kobza, mediální analytik Ladislav Jakl, velitel Národní domobrany Marek Obrtel či publicista Michal Semín. Podepsán je i písničkář Pepa Nos.

Tisková zpráva:

Bašta na Hrad!

Z kandidátů, kteří splnili podmínky prezidentské volby, je Jaroslav Bašta jediným, kdo má nezpochybnitelnou minulost při obhajobě občanských svobod a našich národních zájmů. Během svého života prokázal, že je ochoten o těchto hodnotách nejen mluvit, ale když je třeba, tak jako za minulého režimu, i trpět. V roce 1970 byl vyhozen ze studia na vysoké škole a v roce 1971 v politickém procesu odsouzen na dva a půl roku nepodmíněně za podvracení republiky. Od roku 1972 působil aktivně v disentu a patřil k prvním signatářům Charty 77.

I jeho polistopadové postoje a politické zkušenosti nám dávají jistotu, že prezidentský úřad bude v jeho případě v dobrých rukou. Jako jediný z kandidátů má nejen poslaneckou a ministerskou zkušenost, ale i bohaté diplomatické zkušenosti ze svého působení na postu velvyslance v Rusku a později na Ukrajině, což je v dnešní turbulentní době obzvlášť cenné.

Prezident je vrchním velitelem ozbrojených sil, a proto je v současné době nebezpečných mezinárodních tlaků na zavlečení naší země do války pro budoucnost našich dětí nadmíru důležité, kdo se tohoto úřadu ujme. Jaroslav Bašta je tou nejspolehlivější zárukou, že naše země nebude do zbytečného válečného konfliktu zatažena.

Z těchto důvodů jsme dospěli k jednoznačnému závěru, že Jaroslav Bašta je tím nejlepším kandidátem na prezidenta České republiky.

Proto mu veřejně vyhlášíme naši plnou podporu.

Mgr. Petr Bahník – předseda Akce D.O.S.T.

Mgr. Jiří Kobza – poslanec SPD

Zuzana Majerová – předsedkyně Trikolora

Václav Hrabák – publicista

Ladislav Jakl – mediální analytik

Petr Hájek – šéfredaktor magazínu Protiproud

Mgr. Stanislav Novotný – předseda Asociace nezávislých médií

doc. JUDr. Zdeněk Koudelka, Ph.D. – ústavní právník

MUDr. Marek Obrtel – velitel Národní domobrany

Mgr. Michal Semín – publicista

David Tesař – předseda strany Manifest

PhDr. Vladimíra Vítová, Ph.D. – předsedkyně Aliance národních sil

Antonín Baudyš – Iniciativa Říp

Rostislav Kubíček – hnutí Občan v odporu

Lenka Tarabová – iniciativa Občanská neposlušnost

Aleš Stebel – nadační fond Platonův štít

Radim Pech – publicista, Kulový blesk

Petr Štěpánek – 1. místopředseda Trikolora

Mgr. Josef Nerušil – předseda SPD Praha

Pepa Nos – písničkář

Roman Horký – zpěvák a kytarista skupiny Kamelot

Jiří Fuchs – filosof

RNDr. Otto Jarolímek, CSc. – vysokoškolský pedagog, podnikatel

František Červenka – publicista

Petr Marvan – učitel, Manifest

Tomáš Čada – Iniciativa ŘÍP

Jan Betko – publicista

Radana Trčová – hnutí Občan v odporu

David Hibsč – grafik

webová stránka, kde bude aktualizována podpora osobností a subjektů: [Bašta na Hrad!](#)

Zdroj: [Parlamentní listy](#)

Příloha č. 14:

Fialova vláda obranu zájmů ČR a našich občanů v popisu práce nemá

[Články 19/12/2022](#)

V tomto týdnu mě nejvíce zaujal rozhovor s prezidentem Svazu průmyslu a dopravy ČR Jaroslavem Hanákem. Bez emocí a otevřeně popsal situaci firem, které jsou ve Svazu sdruženy. Vysvětlil onen malý zázrak, kdy i při téměř 20 % inflaci a navzdory energetické krizi nadále roste hrubý domácí produkt. Jsou za tím dva momenty: průmysl se rozdělil na odvětví, kterým se nadmíru dařilo – bankovníctví, energetika, IT firmy, zbrojní průmysl, a na druhé straně pak existuje řada oborů, jež na energetickou krizi a politiku vzájemných embarg dramaticky doplatily, a ještě doplatí.

Jde o energeticky náročné obory, jako je potravinářský a chemický průmysl, a pochopitelně slévárenství a sklářství. Limitující faktor pro budoucnost české ekonomiky představuje dopad zdražení pohonných hmot na dopravu, s níž nejen český průmysl stojí a padá. První závažné negativní signály můžeme vidět ve stále častějších výpadcích v zásobování téměř vším. V logisticky náročných oborech, jako je třeba výroba a distribuce léků, už to má katastrofální důsledky.

A to se dopady podobných negativních jevů projevují v ekonomice až s jistým zpožděním, což vysvětluje, proč se letos nenaplnily obavy z krachů podniků a propouštění zaměstnanců, které už dlouho zaznávají. Ovšem v podobných velkých krizích, jako je ta dnešní, musí hrát hlavní roli v předcházení tomu nejhoršímu stát. České firmy se snažily už v průběhu roku energiemi šetřit, proto investovaly úsporných energetických opatření. Jenže bez masivní státní pomoci se s krizí vyrovnat nemohou.

Fialova vláda však je v tomto ohledu nápadně pasivní a odmítá včas adekvátně reagovat. Její počínání mi připomnělo období divoké privatizace v devadesátých letech, kdy do firem tajnými korupčními dohodami určených k privatizaci do rukou předem vybranému zájemci přicházel tak zvaný kindermanagement (většinou mladé nezkušené, zato však bezohledné vedení). Jejich úkolem bylo podnik co nejvíce zadlužit, rozvrátit, aby se snížila jeho cena. Přesně stejným způsobem se poslední rok chová také Fialova vláda pod záminkou, že jsme ve válce. Nemohu se ubránit dojmu, že postupují podle „privatizačního“ scénáře napsaného

v Bruselu či Washingtonu a připravují deindustrializaci nejprůmyslovější země EU, kterou je právě Česká republika. Hájení zájmů českého státu a jeho občanů v popisu práce nemají.

Proto jako jediný vlastenecký kandidát na prezidenta České republiky slibuji, že v případě zvolení tuto asociální, protilidovou a protinárodní vládu neprodleně odvolám.

Příloha č. 15:

Havel a jeho „garda“

[Články 19/12/2022](#)

Před jedenácti lety zemřel první prezident České republiky Václav Havel a v atmosféře kampaně před prezidentskými volbami mnozí hledají jeho nástupce. Jaroslav Bašta, prezidentský kandidát SPD, má jako jediný z adeptů Hradu srovnatelnou životní zkušenost boje proti totalitě a politického věznění. A v úřadu prezidenta by některé věci chtěl dělat zcela jinak.

V neděli jsme si připomněli jedenácté výročí úmrtí prezidenta Václava Havla. Mnozí té připomínky využívají k vyjádření, že Václav Havel byl jako jediný „jejich“ prezident, a od dalších dvou se distancují. Jak se na prezidenturu Václava Havla coby zakladatele tradice prezidenta ČR díváte vy?

Nekritická adorace ve svých důsledcích neprospívá pověsti politika ani za jeho života, ani posmrtně. Obávám se, že ta navíc přispěla k postojům, které ohrožují samotné základy demokracie. K nim patří uznání volebního výsledku poraženou menšinou voličů (zvláště když rozdíl dělал jen malé procento hlasů).

Distancování se od řádně zvoleného prezidenta, pokud neuspěl ten „správný“ kandidát, se zdá být tím, co odlišuje demokracii liberální od demokracie skutečné. Václav Havel byl prezidentem více než jedenáct let (nejprve československým, pak českým), takže se nesmazatelně zapsal do naší novodobé historie.

Vezměme si ty prezidenty všechny tři – Václava Havla, Václava Klause a Miloše Zemana. Co z jejich prezidentování považujete i pro svůj případný mandát za inspirující a čeho byste se na základě jejich zkušenosti naopak snažil vyvarovat?

Každý z nich se snažil prospět České republice a jejím občanům. Protože ctím obecnou slušnost, která velí nepomlouvat své předchůdce ve funkci (navíc v situaci, kdy o ni pouze usilují), setrvám u tohoto konstatování. Zároveň respektuji poučku o tom, že nejlépe se učíme z chyb druhých.

Vraťme se ještě k Václavu Havlovi. Vy jste jej měl v předrevolučním disentu možnost

poznat blíže? Máte nějaké osobní zkušenosti nebo „zážitky“?

Václava Havla jsem poprvé potkal na konci roku 1972 v bytě spisovatele Ivana Klímy, kde Václav Havel četl svou čerstvě napsanou Žebráckou operu. Občas jsem ho pak viděl při podobných příležitostech, ale blíže jsem jej nepoznal. Samozřejmě jsem sledoval jeho roli při vzniku Charty 77. Velmi jsem ocenil jeho sebereflexi poté, co byl zatčen a strávil nějakou dobu ve vyšetřovací vazbě jako jeden ze tří prvních mluvčích Charty. Na Ruzyni nevěřil, že Charta 77 přežije první vlnu represí. Po návratu se za to omluvil a naplno se vrhl do práce bez ohledu na to, že opakovaně do vězení putoval znovu.

Od některých pamětníků disidentských časů jsem zaznamenal zklamání z toho, co se z Václava Havla stalo v prezidentském úřadě. Cítíte se kompetentní srovnávat z hlediska vizí Havla „disidenta“ a Havla „prezidenta“?

Kdysi jsem napsal velmi osobní esej o tom, proč dissent opravdu nepředstavoval průpravu dostat se k moci a udržet se tam. Proto nechci být příliš kritický, ale skok od touhy rozpustit nejen Varšavskou smlouvu až k akceptování útoku NATO na Jugoslávii, tento posun ve vizích dobře ilustruje.

I v seriózních Havlových monografiích jsem četl o tom, že v posledních letech před listopadem 1989 disidentské organizace, včetně Charty, jako by „přerostl“ a fungoval víceméně sám za sebe, jako zvláštní instituce s „tajemníkem“ Vladimírem Hanzelem a „gardou“ v podobě Alexandra Vondry a Jiřího Křížana. Jak se na to dívali ostatní disidenti?

Většinou to nesli velmi nelibě, novou „gardu“ málokdo znal. Někteří z nich to správně chápali jako přípravu na Havlovu roli po převratu.

Od dob Václava Havla se vede debata o roli prezidenta v zahraniční politice. První prezident preferoval ve svých mezinárodních aktivitách agendu lidských práv, druhý a třetí se více orientovali na diplomacii ekonomickou. Jak byste zahraniční politiku případně orientoval vy?

Zcela jednoznačně ekonomicky orientovanou zahraniční politiku, která by pomáhala českému exportu, který vytváří skoro 80 % našeho hrubého domácího produktu.

Jste bývalý diplomat, který shodou okolností působil jako velvyslanec ve dvou zemích, jež

jsou dnes ve válečném konfliktu. Dovedete si představit, že by úřad českého prezidenta mohl být vhodným prostředím pro zprostředkování míru mezi Ruskem a Ukrajinou?

Nechci přeceňovat význam českého prezidenta v mezinárodní politice, ale kdyby se připojil k větším hráčům usilujícím o mír na Ukrajině (francouzský prezident Emmanuel Macron a turecký Recep Tayyip Erdogan), svůj význam by to určitě mělo.

Ještě k té agendě lidských práv v prezidentském úřadě. Díky osobní zkušenosti víte o následcích jejich porušování ze všech kandidátů asi nejvíce. Pokud by někde docházelo k jejich systematickému porušování, cítil byste jako prezident povinnost se k tomu vyjádřit?

Určitě. V případě potřeby velmi hlasitě.

Jak moc by prezident republiky měl aktivně zasahovat do politického dění v zemi? Každý z českých prezidentů to nějakým způsobem, podle svého naturelu, dělal, ale ta otázka míry je asi v tomto případě klíčová...

V mém případě by míra aktivního zasahování do politického dění byla dosti značná. Využíval bych všech prezidentských pravomocí, zúčastňoval bych se zasedání vlády i obou komor Parlamentu, obracel bych se i na občany, diskutoval s nimi při pravidelných návštěvách regionů.

Občas se hovoří o tom, že úřad českého prezidenta je příliš „monarchistický“, pompézní (podíl na tom svým naturelem nejspíš měli všichni tři jeho dosavadní vykonavatelé) a měl by se zcivilnět. Co si o tom myslíte vy, měli bychom usilovat o střízlivější prezidentskou prezentaci, nebo je naopak úřad prezidenta tak významný, že by to trochu měl dávat na odív?

Pokud jde o mne osobně, dávám přednost méně okázalému, velmi civilnímu vystupování. Držím se zásady, že člověk vnitřně pevný a sebejistý si nepotřebuje dodávat sebevědomí okázalým vystupováním na veřejnosti. V tom je mi velmi sympatický rakouský prezident Alexander Van der Bellen. Úřad prezidenta je sám o sobě natolik významný, že osoba, která ho zastává, to nemusí dokazovat svým pompézním vystupováním.

Zdroj: [Parlamentní listy](#)

Příloha č. 16:

Když Babiš odstoupí ve prospěch Bašty

[Články 30/12/2022](#)

Milan Daniel přichází s překvapivým návrhem, který by mohl v prezidentské volbě fatálně zamíchat kartami a současně napomoci spolupráci opozičních stran.

Traduje se, že volba prezidenta republiky má z titulu jeho pravomocí jen malý význam. V pelotonu potvrzených kandidátů kralují tři jména: Pavel a Nerudová podpoření pětikoalicí a Babiš, koalicí nechtěný, ale zastávající zejména v zahraniční politice prakticky totožné postoje. Ze zbytku vyčnívá jedno jméno: Jaroslav Bašta.

Je mnoho takových voličů, kteří by ho volili i rádi, ale soudí, že na rozdíl od Andreje Babiše nemá šanci. Vadí jim zejména jeho místy nesouvislý a někdy i pomalý verbální projev a vysoký věk.

Než to budu komentovat, musím předeslat, že Jardu znám déle než půl století. Je o dva roky mladší, seděli jsme spolu s dalšími přáteli na Borech za tzv. podvracení republiky. Pamatuji si ho jako slušného a přemýšlivého kluka. Sledoval jsem ho samozřejmě i v polistopadovém období. Nebudu opakovat jeho životopis, kdo chce, ten si ho samozřejmě najde. Rád bych jen podotkl, že nikdy neuhnul, nikdo ho nikdy neměl šanci podplatit, jeho názory jsou konzistentní a lze se na něj spolehnout.

K těm výtkám na jeho adresu: není mi jedno, jestli se budou moje tři pravnoučata dívat ve své školní třídě na obrázek prezidenta, který bude dejme tomu pohledný a mluvit bude, jako když máslo ukrajuje, nebo na fotografii starého muže, jehož si budou moci vážít jak pro jeho názory a odvalu, tak proto, že nikdy neselhal.

Přesvědčuje o tom i dnes. Kdyby se prezidentem stal, využil by podle svých slov příslušného článku ústavy k tomu, aby odvolal vládu, která má značně otřesenou důvěru. V pořádku, tak razantní vstup prezidenta na scénu by zřejmě byl předmětem sporu, ale on by do něj šel. Šachy hrával na velmi dobré úrovni. Zemi by logicky dovedl k novým volbám. Bránil by militarizaci země a cenzuře.

„Jen Babišovi ubírá hlasy“, slyším „a hrozí, že ten se do druhého kola nedostane“. Dobře.

Andreje Babiše si mnozí spoluobčané pamatují jako premiéra, který v této funkci osvědčil své manažerské schopnosti. Jeho vláda sice nezvládla pandemickou situaci (ostatně jako prakticky žádná), ale řada profesí dostala přidáno, rostly důchody, inflace nebyla zdaleka tak hrozivá jako dnes. Ale Babiš v roli prezidenta? I on by se jistě cítil lépe na místě předsedy vlády. Na rozdíl od ní by si s cenami energií mohl poradit.

Proto soudím, že by měl nyní provést rošádu, kterou nikdo nečeká. Vzdát se kandidatury na prezidenta republiky ve prospěch Jaroslava Bašty. Získal by tím i možného koaličního partnera. Se svým renomé úspěšného premiéra by z následných voleb nemusel mít obavy. Podobně by měl uvažovat i Josef Středula a jiní kandidáti, kteří to myslí s prospěchem svých voličů vážně.

S Jaroslavem Baštou mne nepojí nic jiného, než vzpomínky na minulost. To, že si spolu tykáme. Nemáme mezi sebou žádné závazky. Jsem jen přesvědčen o tom, že z té plejády kandidátů je to on, koho tato země a moje pravnoučata ve svém čele potřebují. A pokud si to Andrej Babiš nechá projít hlavou, možná shledá, že na tom něco je. Záleží jen na tom, zda by svým protivníkům chtěl vytrít zrak, nebo nechá zemi panem politologem řídit do úplného konce.

Autor Milan Daniel je bývalý politický vězeň Husákova režimu. Po r. 1989 krátce vedl okresní noviny, poté jako komentátor publikoval v řadě periodik, mj. Lidových a Hospodářských novinách a v Právu. V r. 1998 založil a třináct let vedl občanské sdružení Most pro lidská práva, jehož cílem byla pomoc zejména těm cizincům, kteří znamenají přínos pro ČR. Je v důchodu, žije v Chrudimi.

10.2 Fotografie z webové stránky

Příloha č. 17:

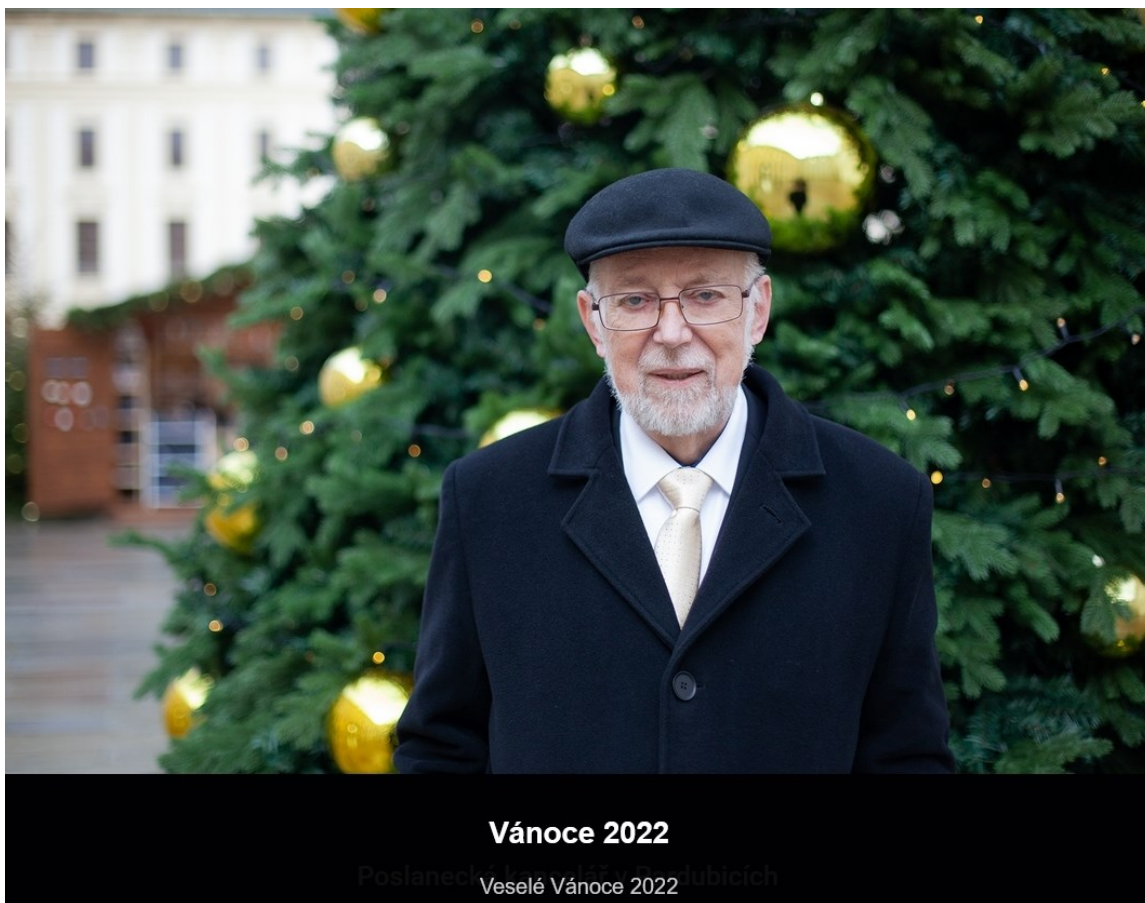
Příloha č. 18:

Příloha č. 19:

Příloha č. 20:

Příloha č. 21:

28. 11. 2022

Na křtu knihy "Stát jsme my!"

Příloha č. 22:

Příloha č. 23:

Příloha č. 24:

28. 11. 2022

Na křtu knihy "Stát jsme my!"

Příloha č. 25:

Příloha č. 26:

Příloha č. 27:

Příloha č. 28:

Příloha č. 29:

28. 11. 2022

V Ostravě

Příloha č. 30:

Příloha č. 31:

Příloha č. 32:

10.3 Příspěvky z Facebookové stránky

Příloha č. 33

11.10.2022

Na ČT jsem komentoval aktuální dění na Ukrajině.

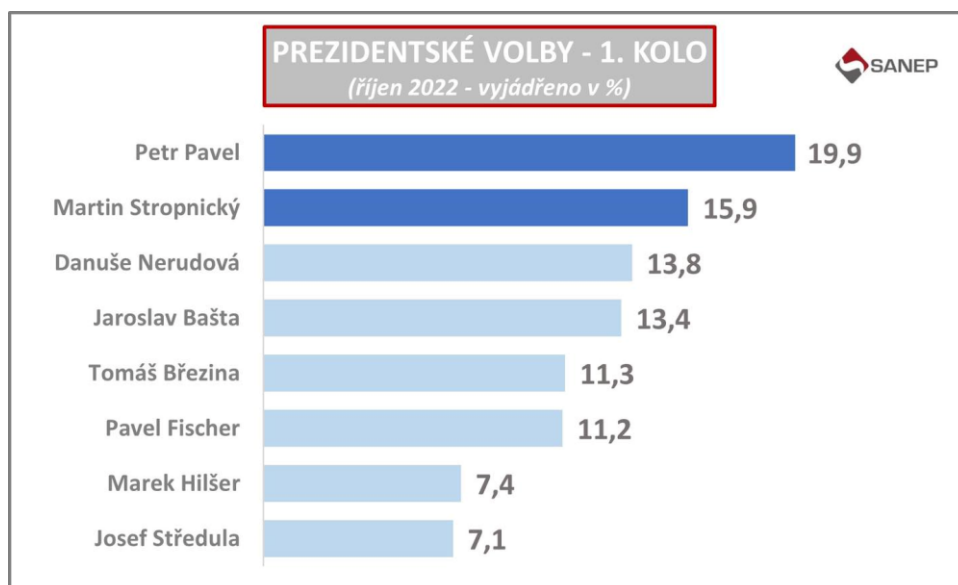
<https://www.ceskatelevize.cz/.../1010149.../222411058261010/>

Příloha č. 34

12.10.2022

Dle aktuálního průzkumu agentury SANEP jsem, co se týče prezidentské volby, na 4. místě s podporou 13,4 % občanů! Pro začátek to není špatné a děkuji. 🇨🇪 Česká republika na 1. místě! 🇨🇪

Graf představuje výsledky prvního kola prezidentských voleb, ve kterém respondenti hlasovali z rozšířeného výběru kandidátů, kteří jednak k dnešnímu dni splnili zákonné podmínky a je tedy možné je považovat za právoplatné prezidentské kandidáty, a dále u kterých je podle předpokladů společnosti SANEP reálná šance jednu ze zákonných podmínek do konce stanovené lhůty splnit.

Příloha č. 35

12.10.2022

V průběhu dvacátého století se naše vlast podílela na pádu tří velkých říší. Nejprve Rakouska – Uherska, pak nacistické Třetí říše a nakonec i Sovětského svazu. EU možná bude v tomto ohledu náš čtvrtý zářez na pažbě.

<https://www.prvnizpravy.cz/.../jaroslav-basta-nejista.../>

Příloha č. 36

12.10.2022

Ruské spálení mostů na Západ hodnotím jako přípravu na velkou válku. Vladimír Putin si nemůže dovolit prohru na Ukrajině, protože by to znamenalo jeho pád. To se v ruských dějinách stávalo vždy po vojenských porážkách. Proto bude klidně riskovat konflikt s celým kolektivním Západem pod heslem, že jadernou velmoc porazit nejde.

<https://www.parlamentnilisty.cz/.../V-Azerbajdzanu...>

Příloha č. 37

19.10.2022

„Všechno, co dělají oni, je báječné, jen jim to kazí dva lidi: Babiš a Putin. Ti, kdo chodí demonstrovat, skočili na lep jednomu nebo druhému, případně oběma najednou. Realitu poznají, až jim budou vytloukat okna vládního úřadu,“ tvrdí poslanec SPD, disident minulého režimu, signatář Charty 77 a bývalý velvyslanec Jaroslav Bašta. Současné snahy státu o monitoring radikalizace státních zaměstnanců už prý zažil – od StB, dočkáme se prý provokatérů, kteří vymění hospody za sociální síť.

<https://www.parlamentnilisty.cz/.../Basta-tusi-temne...>

Příloha č. 38

20.10.2022

Pokud se kolektivní Západ v čele s USA do války na Ukrajině přímo nezapojí, Ruská federace nejspíše příští rok na jaře dosáhne svého cíle a odřízne Ukrajinu od Černého moře. Ke čtyřem (s Krymem pěti) anektovaným územím přibudou nejméně dvě další (Oděsa a Mykolajiv) plus Podněstří. Z tohoto úhlu pohledu by pro Ukrajinu bylo menším zlem, kdyby rozhovory o příměří začaly co nejdříve.

<https://www.denik.cz/.../duel-petr-pavel-jaroslav-basta...>

Příloha č. 39

25.10.2022

A jaký je Váš názor? 😊 Nálepkování a ostrakizace nositelů odlišných názorů se ukazuje stále více. Dnes už máme jen jeden povolený názor a všichni ostatní, kdo říkají něco jiného a neopakují ta moudra, která jim svými signály posílá třeba premiér, jsou agenty zlého Putina nebo Babiše.

Příloha č. 40

28.10.2022

A co si myslíte Vy?

Když poslouchám projevy nebo si čtu na internetu reakce vládních politiků, vzpomínám na protektorát, tehdejší vyjadřování, které existovalo ve vztahu k Západu i Východu. Jenom není tak úplně jasné, za jakou říši naši Emanuelové Moravcové budou bojovat.

Příloha č. 41

5.11.2022

Jako kandidát na prezidenta jsem debatoval na Primě k prezidentským volbám. Kdybych se stal prezidentem, prosazoval bych co nejrychlejší mírové řešení konfliktu na Ukrajině.

<https://cnn.iprima.cz/.../04112022-denisa-rohanova...>

Příloha č. 42

6.11.2022

Beseda Československého ústavu zahraničního s prezidentským kandidátem, poslancem Jaroslavem Baštou – tedy s mou maličkostí. 😊

<https://encyklopedie.soc.cas.cz/.../%C4%8Ceskoslovensk%C3...>

Příloha č. 43

8.11.2022

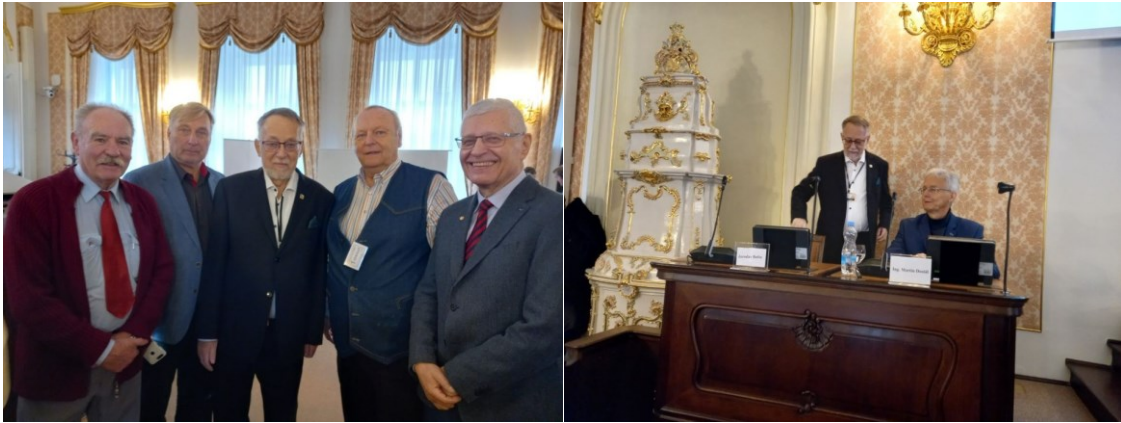
Z akce 7.11. ve Dvou deci: Tajnosti tajných služeb. Řekl jsem tam i pár opravdu zajímavých historek z doby Sametové revoluce. 😊

Příloha č. 44

8.11.2022

Včerejší seminář „Alternativy řešení energetické krize: Jak snížit ceny elektřiny a plynu?“ pořádaný poslankyní Ing. Marií Pošarovou za SPD byl příležitostí podebatovat s důležitými lidmi z oblasti energetiky. Je to zásadní téma, které Česká republika prostě musí vyřešit ke spokojenosti svých občanů. Od něj se odvíjí i nevídaná inflace, kterou bez "zkrocení" cen energií zkrátka nejde zvládnout.

Příloha č. 45

8.11.2022

Když jsem se podíval na priority současné vlády, které se nejvíce odhalily při jednáních o energetické bezpečnosti, pochopil jsem, že blaho České republiky a jejích občanů je skutečně to poslední, na čem jí záleží.

Od voleb do Poslanecké sněmovny uběhl více než rok, takže je možné hodnotit nejen (ne)úspěchy Pětikoalice, ale hlavně skutečné cíle současné české vlády.

Od prvního pohledu je jasné, že se vyznačují podivnou nejednoznačností a občas si vzájemně odporují. Kupodivu to není dáno jen seskupením pěti politických subjektů s velmi rozdílnými programy, ale snahou vyhovět třem různým centrům rozhodování, které tuto vládu fakticky řídí. Jde o Washington, Brusel a Berlín.

Když to hodně zjednoduším, základní požadavky Spojených států jsou dva – učinit z České republiky výhradního dovozce zkapalněného břidlicového plynu z USA, který zamění dosavadní dodávky ruského zemního plynu. Dále pak udržení naší pozice státu, který podporuje Ukrajinu až na samou hranu konfliktu s Ruskem. Tuto roli ve větší míře již hraje Polsko, se kterým vytváříme jakousi jestřábí letku. Dá se předpokládat, že svou roli v budoucnu má sehrát náš zbrojní průmysl.

Pokud jde o Brusel a Berlín, ti mají jeden společný požadavek, kterým je pokračování politiky Zeleného údělu, tedy Grýndýlu. Jedním z jeho základních cílů, který bez ohledu na

energetickou krizi a válku na Ukrajině prosazují, je deindustrializace Evropy, tedy zničení průmyslu. Česká republika jako nejprůmyslovější země Unie se evidentně stává jednou z prvních obětí této sebevražedné zelené politiky.

Naše vláda tím pověřila ministra Síkelu. Likvidace českého průmyslu bude mít dvě základní podoby. Všechny menší energeticky náročné podniky skončí kvůli vysokým cenám energií. Ty důležitější a atraktivnější se přestěhují do zemí s dostatkem energie. Obávám se, že většinou až poté, co si je levně pořídí noví majitelé. Tento proces již běží, dokonce i někteří představitelé Evropské unie se pohoršují nad tím, jak Spojené státy lákají všechny důležité evropské firmy, aby se přesunuly do USA kvůli dostupným a levným energiím.

Fialova vláda samozřejmě nezapomíná ani na české zemědělství. Jeho fungování chce omezit změnou dotačních sazeb, aby tak zlikvidovala zbytky naší potravinové soběstačnosti. České země mají v budoucnu pouze pěstovat obiloviny a vše ostatní budeme dovážet.

Když jsem se podíval na priority současné vlády, které se nejvíce odhalily při jednáních o energetické bezpečnosti, pochopil jsem, že blaho České republiky a jejích občanů je skutečně to poslední, na čem jí záleží. Tento postoj ignoruje skutečnost, že v Čechách sice dochází k bouřím a revolucím nepříliš často, ale pak jsou drsné a důsledné.

<https://www.prvnizpravy.cz/.../jaroslav-basta-cile-vlady.../>

Příloha č. 46

9.11.2022

Já jsem za komunistů seděl, Michal Semín byl také v disentu. Napsal hezký článek o totalitních manýrách ministra vnitra Rakušana ze STAN a Fialovy vlády, protože chtějí cenzurovat svobodu slova. Jako člověk se zkušenostmi z totality a vězněný jsem alergický na takovéto útoky proti demokracii současné pětikoalice. Jsem zastáncem svobody slova a jako prezident republiky bych ji chránil.

K výročí sametu: za názor do basy!

Míchal Semín
zakladatel
Akce D.O.S.T.

Poslední aktivity ministra vnitra Víta Rakušana vedou k obavám o budoucnost demokratického režimu, od jehož ustavení uplyne 33 let. Vláda, v níž zastává významnou funkci, stupňuje mocenský tlak na ty, kteří, dle vnitřického pydepe, smýšlejí „antisystémově“. Takoví lidé, pokud působí ve státní správě, mají být podle představ ministra vnitra monitorováni, aby s nimi mohli být následně „navázán dialog“.

Jako člověk, který byl pro „antisystémové smýšlení“ v druhé polovině 80. let opakovaně vyslýchán (tj. estébáci se mnou navazovali dialog) a vyloučen z vysokoškolských studií, nemohu Rakušanovy čím dál častější verbální a teď již i legislativní výpady proti jinak smýšlejícím lidem vnímat jinak než jako plíživý návrat totality. Běh na „dezinformátory“ z dob covidů, jejichž názory se z větší části ukázaly jako pravdivé, je nyní posilován o šlahouny proti těm, kteří kritizují vládu za její jednostranné hodnocení příčin a průběhu války na Ukrajině. Vysocí představitelé státu o nich hovoří jako o Putinově páté koloně, což není jen výraz úspektu, ale i vzkaz BS, případně policii a státnímu zastupitelství, aby k šíření jejich podvatných myšlenek nebyla netečná. Liberální demokracii si rozvracet nedáme!

O to komicteji vyznívá, když týž ministr iniciuje zákon, jímž by byla znemožněna účast ve vládě lidem s pozitivním lustracním osvědčením. Proč vláde, která před pár měsíci vyzývala na svém webu angažované občany k aktivnímu udávání jinak smýšlejících lidí ve svém okolí, vadí, když nám vládnou spolupracovníci tajných služeb? Snad proto, že se lustracní zákon vztahuje na členy či spolupracovníky předlistopadové StB? Ale kdeže. Nejde o nic jiného než o zákonnou překážku pro návrat Andreje Babiše do významné exekutivní role. Důkaz?

Když současné věrchuše, která si o sobě říká, že je na rozdíl od parlamentní opozice „demokratická“, vadilo posluhování totalitnímu režimu, nemohla by podporovat zvolení Petra Pavla prezidentem. Formalistická vytáčka, že angažmá v komunistické vojenské rozvědce nespadá pod lustracní zákon, je tak trapná, že ji používají jen někteří generálové stoupenci.

Pokrytectví Fialovy vlády, tvrdící, že svým étosem navazuje na protikomunistický dísent, vyznívá o to nápadněji, když se za slovy Rakušanem obnovované politické policie - „nedemokratickou a extremistickou“ SPD o prezidentský úřad uchází politický vězeň a chartista Jaroslav Bašta.

Rakušanovy totalitní předlohy ještě čekají připomínkové řízení a schvalování ve vládě, zatím se však nezdá, že by je některá z koaličních stran chtěla vetovat. Budou-li nakonec přijaty a poslanceckou stoosmičkou potvrzeny, pak nejspíš nezbude než se inspirovat článkem 23 Listiny základních práv a svobod: „Občané mají právo postavit se na odpor proti každému, kdo by odstraňoval demokratický řád lidských práv a základních svobod, založený Listinou, jestliže činnost ústavních orgánů a účinné použití zákonných prostředků jsou znemožněny.“

DNES

Příloha č. 47

13.11.2022

Pár momentek z konference RK SPD Pardubice 12.11.2022. 😊 Bylo to velmi přátelské, navíc jsem měl možnost konferenci i předsedat a pográtulovat nově zvoleným zastupitelům za SPD v Pardubickém kraji k jejich úspěchu. 👍

Příloha č. 48

14.11.2022

Můj rozhovor pro Svobodné rádio.

<https://svobodne-radio.com/2022-11-10-studio-beta.../>

Příloha č. 49

15.11.2022

K tomu, aby člověk pochopil příčiny současné energetické krize doprovázené největším ozbrojeným konfliktem od roku 1945, se musí vrátit zpět jen o jedno desetiletí. Kolem roku 2010 začalo nabývat na síle zelené hnutí, které boj proti globálnímu oteplování postavilo na první místo. Výše než budoucnost lidstva jako takového. Protože šlo (a jde) o ideologii, která má výrazně náboženský charakter, její protagonisté rychle dospěli k závěru, že počátek dnešní klimatické krize musíme hledat již v 18. století, kdy v Evropě začala průmyslová revoluce, onen prvotní hřích.

Jejich způsob uvažování je vedl k radikálnímu řešení – je třeba zavrhnout celou evropskou civilizaci jako utlačovatelskou, kolonialistickou a rasistickou, a hlavně skoncovat s průmyslem. Nejkratší cesta k tomu vedla přes energetiku, kdy prokletá fosilní paliva a nebezpečnou jadernou energii musí nahradit čisté obnovitelné zdroje – vítr a slunce. Proto již v roce 2012 Německo přijalo svou Energiewende naplánovanou na příštích deset let. To

zahrnovalo odstavení uhelných a jaderných elektráren a jejich dočasné nahrazení ruským levným zemním plynem. Proto ve stejném roce rozhodlo, že Nord Stream 1 doplní Nord Stream 2.

V Moskvě se v té době museli radovat, že vytrvalá a tichá podpora radikálních bojovníků proti klimatu nese ovoce. Ruské vedení však nedoceniло fakt, že stejné organizace byly financovány i z druhé strany Atlantiku za stejným účelem. Spojené státy od samého počátku kritizovaly výstavbu ruských plynovodů, protože je považovaly za ohrožení svých zájmů. Považovaly totiž Evropskou unii za ideální odbytiště svého břidlicového plynu.

Boom jeho těžby totiž zcela změnil charakter americké ekonomiky. Předtím v důsledku globalizace v USA došlo k velmi silné deindustrializaci, zcela převládl sektor služeb. Postavení světové velmoci táhl hlavně dolar jako rezervní světová měna opírající se více o vojenskou sílu armády Spojených států než o jejich ekonomiku. Břidlicová ropa a plyn však zařadily světovou velmoc do jiné kategorie - mezi státy, které mají sektor nerostných surovin větší než průmyslovou výrobu, se všemi negativními důsledky, které to přináší. Někteří teoretici hovoří o prokletí přírodních zdrojů, což je dodnes problémem Ruské federace. Specializace ekonomiky na export primárních komodit totiž může zastavit a zničit rozvoj výrobního sektoru.

V tomto případě je třeba konstatovat, že USA našly z této pasti východisko, které jim ponechá výhody postavení exportéra nerostných surovin a zároveň je využijí k velmi rychlému obnovení svého upadajícího průmyslu. Probíhá to však na úkor Evropské unie, včetně České republiky.

Válka na Ukrajině a ekonomické sankce vůči Ruské federaci prohlubují energetickou krizi zahájenou před deseti lety zeleným šílenstvím, dnes zvaným Green Deal. Zastavení dodávek ruských energetických surovin činí EU jednostranně závislou na importu amerického zkapalnělého břidlicového plynu, což za stávající situace povede k rychlému energetickému vyhladovění Evropy a její deindustrializaci. Proto Spojené státy nabízejí všem velkým firmám v EU, které ke svému fungování potřebují velké množství energie, přestěhování na své území.

Vypadá to jako nabídka, která se nedá odmítnout. Proto prokletí břidlicového plynu dopadne také na nás.

<https://www.prvnizpravy.cz/.../jaroslav-basta-prokleti.../>

Příloha č. 50

16.11.2022

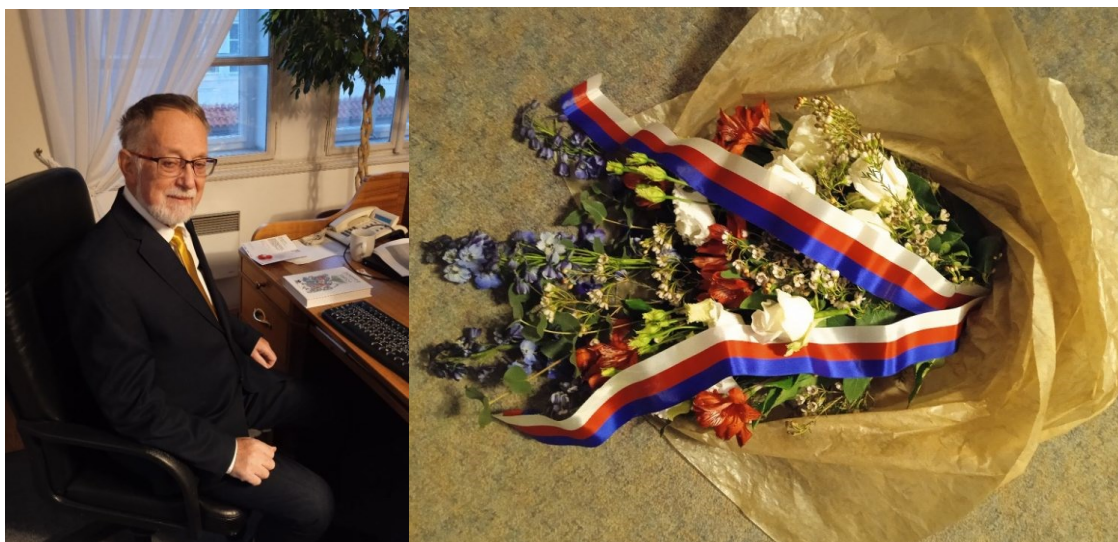
Konference RK SPD v Karlových Varech, které jsem se zúčastnil. Milé setkání s velmi aktivní poslankyní za Karlovy Vary, Karlou Maříkovou, i s dalšími zajímavými lidmi z Karlovarska. 🙌

Příloha č. 51

16.11.2022

V Poslanecké sněmovně – řešili jsme tento týden hlavně rozpočet 2023. Jak vidíte, na zítřejší výročí 17. listopadu jsem připraven. 🇨🇪

Příloha č. 52

18.11.2022

17. listopadu jsem se zúčastnil tradiční vzpomínkové události u příležitosti Mezinárodního dne studentů a státního svátku 17. listopadu před budovou Hlávkovy koleje. Vzpomíná se tím na studenty Hlávkovy koleje, kteří položili v roce 1939 život za svobodu národa. 🇨🇪

🇨🇪 Závzpomínal jsem přitom na své studentská léta na Filosofické fakultě Univerzity Karlovy, Obor archeologie. Tedy než mne za mé názory komunistický režim poslal do vězení a roky mi bránil dostudovat a pracovat v jiných než dělnických profesích. Ale dost jsem si to vynahradil v prvních svobodných letech po 17. listopadu 1989, kdy jsem se aktivně zapojil do politiky a poté ještě několik let působil jako velvyslanec (napřed v Rusku a pak na Ukrajině). K současnému válečnému konfliktu, který tam teď probíhá, tedy mám výhodu znalosti situace v obou z těchto států. I tím mohu přispět k jeho urovnání z pozice případného prezidenta České republiky, nebo aspoň se snažit o to, aby se ten konflikt nerozrostl a těžce nedopadal na naše občany.

Příloha č. 53

21.11.2022

Evropský kontinent před výbuchem rozsáhlého konfliktu, který by se snadno mohl změnit v III. Světovou válku zachránila opatrnost a zdrženlivost prezidenta Spojených států Joe Bidena. Na ní navázal polský prezident A. Duda a Generální tajemník NATO Jens Stoltenberg. Po jejich vyjádření se z provokativního útoku na členský stát NATO, na nějž se musí odpovědět tvrdou obranou každého centimetru aliančního území, stala politováníhodná nehoda. Samozřejmě za ní sice primárně může Ruská federace, ale její raketa do Polska nedopadla.

Průběh a vyústění celého incidentu přináší spoustu otázek a možná i některé zajímavé odpovědi. Začnu těmi nejvíce nápadnými. Rychlost a radikálnost mediální reakce evropské strany války svědčí o tom, že na něco podobného již dlouho čekala. Na bojišti má Ukrajina momentální převahu, ústupem z Chersonu utrpěla prestiž vedení Ruské federace citelnou ránu, takže přímé zapojení jednotek NATO do války by vedlo k ruské porážce. Reakce USA na incident však svědčí o tom, že si to Pentagon nemyslí a dává přednost dosavadní proxy válce.

Sleduji-li některé diplomatické aktivity, nevyklučuji, se s počátkem zimy obnoví Rusko – ukrajinské jednání o příměří. Ruské útoky na ukrajinskou kritickou infrastrukturu možná

sledují tento cíl. Alternativou k tomu naopak může být rozšíření a vyostření konfliktu. Má-li někdo v úmyslu toto vyprovokovat, určitě se poučil z Przewoduwského incidentu. Vlastně jde jen o to udeřit v pravý čas na správném místě správným způsobem. Světové dějiny skýtají v tomto ohledu spoustu inspirace.

<https://www.prvnizpravy.cz/.../jaroslav-basta-zase-o.../>

Příloha č. 54

22.11.2022

Dnes vystoupím v Interview ČT v cca 18:30. To je náročná disciplína. Držte mi palce 👍 a podívejte se. 😊

Příloha č. 55

22.11.2022

Z rozhovoru na ČT...

Příloha č. 56

23.11.2022

Musíme s Ruskem jednat jako s něčím, s čím budeme muset žít i v budoucnu. Máme primárně usilovat o dobré sousedství. Když se někoho bojíte, tak to k tomu nevede. Takže bychom se měli snažit Rusko spíše respektovat a chovat se tak, abychom se ho nemuseli bát.

<https://www.parlamentnilisty.cz/.../-Snazit-se-Rusko...>

Příloha č. 57

23.11.2022

Můj celý rozhovor pro ČT.

<https://ct24.ceskatelevize.cz/.../3545636-nebyl-bych...>

Příloha č. 58

24.11.2022

Hosté ve studiu probírají mou kandidaturu na prezidenta ČR. Ve videu od času 37:52.

<https://www.ceskatelevize.cz/.../1096898.../222411000371122/>

Příloha č. 59

24.11.2022

Populus je lid, v latině. Demokracie znamená „vláda lidu“ v řečtině. Jen mimořádně tupý politolog může tyto dva pojmy dávat do protikladu. Náš problém tkví v tom, že Petr Fiala je ještě horší předseda vlády než politolog.

<https://www.parlamentnilisty.cz/.../Mimoradne-tupy...>

Příloha č. 60

25.11.2022

A co si o tom myslíte Vy?

Příloha č. 61

26.11.2022

Podívejte se na mé nové webové stránky. 😊

<https://www.jaroslavbastaprezident.cz/>

Příloha č. 62

27.11.2022

Srdečně Vás zvu! 😊

AUTOGRAMIÁDA S KANDIDÁTEM NA PREZIDENTA

28. 11. od 15:30

Autogramiáda knihy „Stát jsme my!“

Obchodní centrum Géčko
Ostrava

výtisky knihy ZDARMA*

HOSTÉ: Jaroslav Bašta, Lenka Procházková

*do vyčerpání zásob

The banner features a portrait of Jaroslav Bašta on the left and a book titled 'STÁT JSME MY!' on the right. The text is set against a red and white background with a blue diagonal stripe.

Příloha č. 63

28.11.2022

Těším se s Vámi na viděnou! 😊

P. S. Kapacita prostor není nekonečná, tak přijďte včas, ať na Vás zbyde místo. 😊

BESEDA s

JAROSLAVEM BAŠTOU

kandidátem na prezidenta

SPD

The logo for the SPD (Social Democratic Party of the Czech Republic) is shown, featuring the letters 'SPD' in blue and a stylized red and white wave to the right.

KDY: úterý 29. 11. 2022, od 19. hodin

KDE: RESTAURACE & BOWLING NOVÝ SVĚT, Husova 2642, 440 01 Louny

Příloha č. 64

28.11.2022

<https://cnn.iprima.cz/basta-treba-me-mladi-podpori-jako...>

Rusko je jaderná velmoc. A pokud máme i dále v Evropě vedle sebe existovat, tak bude třeba vymezit prostor pro Evropskou unii a pro Rusko. My podél Ruska nedokážeme postavit Velkou čínskou zeď. A zároveň ho nedokážeme odstranit. Tady je třeba být realistický. Počítat s tím, že pokud jde o Rusko, je součástí evropského kontinentu, evropské politiky a také evropské bezpečnosti. Jen na tom záleží, zda náš kontinent bude pokračovat, nebo zda se z něj nestane jaderná poušť.

<https://cnn.iprima.cz/basta-treba-me-mladi-podpori-jako...>

Příloha č. 65

29.11.2022

Naše země musí být znovu naše! Česká republika na 1. místě! 🇵🇸🇵🇸🇵🇸 Jako případný prezident udělám maximum pro obnovení naší politické i ekonomické nezávislosti.

Příloha č. 66

30.11.2022

Živé vysílání prezidentské debaty. Klikněte na tento odkaz:

<https://www.youtube.com/watch?v=MCT4mx1k7rM>

Příloha č. 67

30.11.2022

Foto z prezidentské debaty.

Příloha č. 68

30.11.2022

Fotky z autogramiády v Ostravě. Díky za milé setkání! 🙌

Příloha č. 69

1.12.2022

Jsem rád, že moji kandidaturu na prezidenta podpořilo i hnutí Trikolora. Vlastenci se musí sjednotit. 🇨🇵 Všichni ostatní kandidáti včetně Andreje Babiše podporují EU a USA. 🇪🇺
🇺🇸 Pro mě je Česká republika na 1. místě a nechci, aby naše země byla zatažena do války na Ukrajině! Chci mír, ne válku. Nepodporuji na rozdíl od hnutí ANO Andreje Babiše výcvik ukrajinských vojáků na našem území.

Příloha č. 70

2.12.2022

Jaroslav Bašta – archeolog, historik, signatář Charty 77 a aktivní politik. V roce 1970 zatčen StB a uvězněn jako politický vězeň. Po r. 1990 politik, poslanec, náměstek, člen vlády a v letech 2000-2010 velvyslanec v Rusku a na Ukrajině. Autor historických románů a stovek politických komentářů. V současnosti působí jako poslanec Parlamentu České republiky za hnutí SPD. Poslanci tohoto hnutí byl také nominován na prezidenta České republiky.

Příloha č. 71

2.12.2022

A jaký je Váš názor?

Příloha č. 72

5.12.2022

Těším se s Vámi na viděnou v Pardubicích! 😊

Příloha č. 73

5.12.2022

👉 Sledujte právě teď živě seminář "Nebezpečné tendence ohrožující současné demokracie", který zaštiťují v Poslanecké sněmovně. Vystupující: prof. Ing. Petr Drulák, PhD., doc. JUDr. Zdeněk Koudelka, PhD., Mgr. Libor Vondráček a další. Odkaz naleznete v prvním komentáři. 👉

Příloha č. 74

5.12.2022

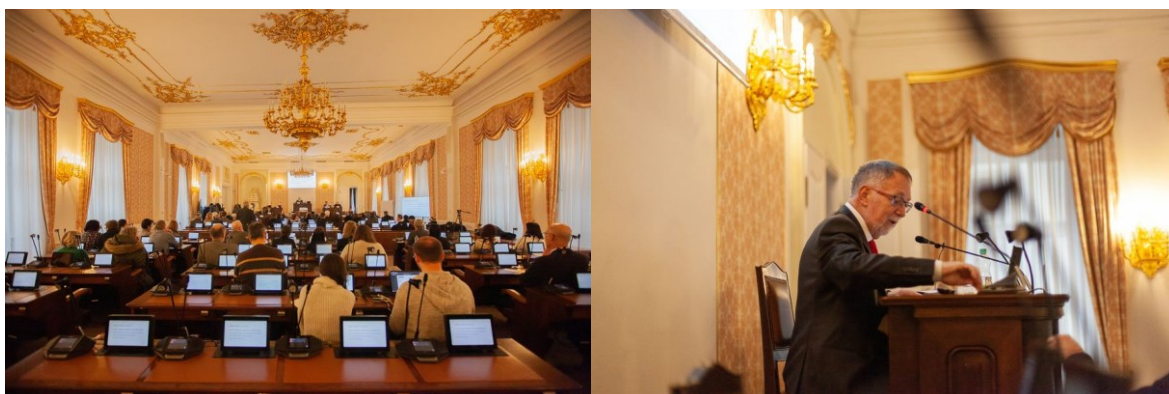
My v současné době prožíváme ekonomickou krizi, jejíž dno zatím ani nebylo dosaženo. Vzpomněl jsem si na slova Tomáše Bati k hospodářské krizi začátku třicátých let minulého století. On to tehdy označil jako krizi mravní. Ještě před několika málo lety by člověk přemýšlel nad tím, co tím Tomáš Baťa myslel. Dnes, kdy sledujeme činnost naší vlády, o tom nemusíme ani přemýšlet, je to každému rozumnému člověku jasné. Kosmas, děkan Kapituly pražské, by zřejmě o této vládě řekl - jsou jako včely, od huby jim med kane a zadkem bodají.

<https://www.prvnizpravy.cz/.../basta-jsem-proti-stihani.../>

Příloha č. 75

5.12.2022

Dnešní seminář NEBEZPEČNÉ TENDENCE OHROŽUJÍCÍ SOUČASNÉ DEMOKRACIE, který se pod mou záštitou konal v Poslanecké sněmovně, budete již brzy moci shlédnout ze záznamu na mých internetových stránkách jaroslavbastaprezident.cz. Vystoupili: prof. Ing. Petr Drulák, PhD., doc. JUDr. Zdeněk Koudelka, PhD., Mgr. Libor Vondráček a další.

+18 dalších

Příloha č. 76

5.12.2022

Současný systém již nemá parametry demokracie. V něčem má blíže k italskému fašismu, který nebyl tak brutální jako nacismus, ale o to více používal nálepkování, zesměšňování a podlou perzekuci opozice. Fasáda údajně demokratického režimu se docela rychle drolí. Poprvé jsem si toho všiml, když tehdejší vůdce akcí Milionu chviliek pro demokracii na pódiu trhal Ústavu ČR v módní kreaci napodobující uniformu Hitlerjugend.

<https://www.parlamentnilisty.cz/.../Ti-co-pisou-o...>

Příloha č. 77

6.12.2022

"Asi nejdůležitější komentář v mé nové knize Stát jsme my! je z února 2015. Tehdy vyšel na webu Prvnizpravy.cz a jmenuje se: „Co přijde dřív – jaro nebo válka?“

Odkaz na celý text článku naleznete v prvním komentáři.

Válku na Ukrajině jsem předpověděl již před skoro osmi lety, říká Bašta

Válku na Ukrajině jsem předvídal před skoro osmi lety. Pokud voliči chtějí mít prezidenta, který přinejmenším tuší, jak se věci budou vyvíjet, tak by mě měli volit...

Příloha č. 78

6.12.2022

A jak to vidíte Vy?

Příloha č. 79

7.12.2022

Sledujte pořad ČT24 HYDE PARK živě právě teď.

Příloha č. 80

9.12.2022

Totalita se nám ze Západu vrací zadními vrátky. 🙌 Budu bojovat všemi silami proti cenzuře a proti omezování svobody slova. A co si o tom myslíte Vy?

Příloha č. 81

9.12.2022

Sledujte mé vystoupení na Prima CNN živě právě teď.

Příloha č. 82

11.12.2022

A jaký je Váš názor na tuto věc? Nechci, aby se naše země nechala zatáhnout do konfliktu na Ukrajině! Chceme mír!

Příloha č. 83

12.12.2022

"...ano, ty snahy změnit lokální válku na Ukrajině ve válku přinejmenším celoevropskou nebo světovou tady budou a nemusí se to stát jenom nějakou nešťastnou náhodou tím, že něco selže nebo že někdo selže, rakety poletí někam, kam nemají, a podobně, ale tady bych

v této situaci nevyklučoval ani zlý úmysl."

Odkaz na celý text naleznete v komentářích.

Jediný z kandidátů, který upozorňuje na hrozbu války

Články · 10/12/2022

Jste jediný z kandidátů, který
upozorňuje na hrozbu války...

„Ano, celou dobu jsem si to uvědomoval,
vysvětloval a upozorňoval jsem na
nebezpečí války. Nicméně ta touha válčit
je silnější a jsme na hraně něčeho, co

Příloha č. 84

12.12.2022

Prezidentská debata na univerzitě Hradec Králové 13.12

Místo konání: Filozofická fakulta, Univerzita Hradec Králové, Politologický klub UHK a
Univerzita Hradec Králové. Aula, Budova A, UHK

Registrace na stránce ve formuláři - <https://www.uhk.cz/cs/prezidentskaDebata>.

stránka události: <https://www.facebook.com/events/576814517603428?ref=newsfeed>

Příloha č. 85

13.12.2022

Odkaz na stránku Filozofické fakulty Hradec Králové s prezidentskou debatou

Příloha č. 86

13.12.2022

Jako případný přímo zvolený prezident udělám maximum pro to, aby Fialova vláda zemských škůdců co nejdříve skončila. A co říkáte Vy?

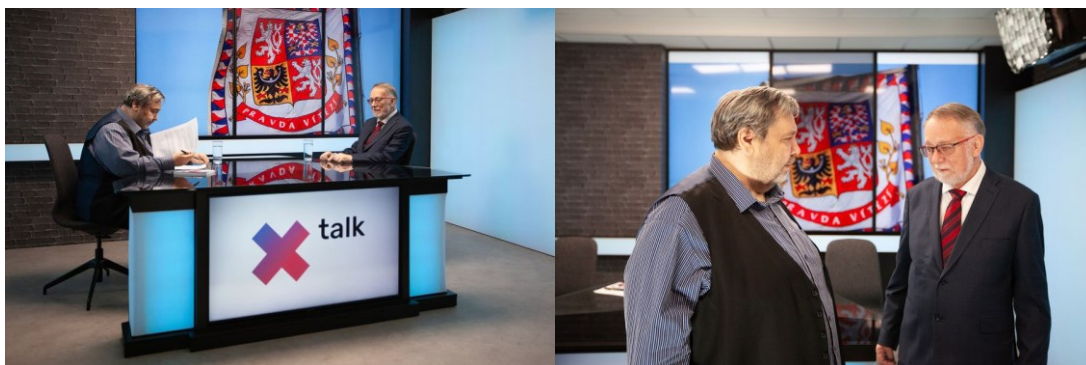

Příloha č. 87

14.12.2022

Nejvyšší správní soud (NSS) rozhodl o registraci Karla Diviše do prezidentských voleb. Karel Janeček naopak se stížností neuspěl. Z volby vypadla i Denisa Rohanová, která podle NSS podala kandidaturu předčasně. Jak tyto změny vnímám? Dále jsme se v [XTV](#) s [Xaverem](#) bavili o problematice udělování milostí, mém pohledu na zahraniční politiku a o mém názoru na případná jednání s Ruskem.

Záznam pořadu budete již brzy moci sledovat zde na Facebooku.

Příloha č. 88

15.12.2022

Dnes jsem byl hostem pořadu Rozstřel TV iDnes. V pořadu jsem se mimo jiné vyjádřil k válce na Ukrajině a vypnutí tzv. dezinformačních webů.

Odkaz na celý záznam pořadu naleznete v komentářích pod tímto příspěvkem.

Příloha č. 89

15.12.2022

To slibuji! Jsem jediný prezidentský kandidát, který se jasně postaví proti Fialově vládě a proti diktátu Bruselu a Washingtonu.

**POKUD BUDU ZVOLEN
PREZIDENTEM ČR, UDĚLÁM VŠE
PRO TO, ABY TATO PROTILIDOVÁ A
PROTINÁRODNÍ VLÁDA CO
NEJDŘÍVE SKONČILA!**

JAROSLAV BAŠTA

KANDIDÁT VLASTENCŮ NA PREZIDENTA
ČESKÉ REPUBLIKY
www.jaroslavbastaprezident.cz

Příloha č. 90

17.12.2022

„Milosti bych uděloval, ale jsem proti amnestii. V zahraniční politice jsem pragmatický, jednal bych s Ruskem i s Čínou. Prezidentské pravomoci lze využívat více.“

Podívejte se na celý rozhovor s Xaverem v XTV. Odkaz na pořad naleznete v prvním komentáři pod tímto příspěvkem.

Příloha č. 91

18.12.2022

Nechci, aby naše země byla zatažena do války na Ukrajině! Nechceme válku, ale mír! A co Vy? 😊

Zadevateľ/spracovateľ: Jaroslav Bašta

Příloha č. 92

19.12.2022

Těším se na viděnou!

Příloha č. 93

19.12.2022

A jaký je Váš názor? 😊 Pokud budu zvolen prezidentem ČR, udělám vše pro to, aby tato protilidová a protinárodní vláda co nejdříve skončila. Chci pro občany mír a normální život.

Ne válku a bídu.

Zadevatal/opracovatal: Jaroslav Bašta

„Začínám si v médiích připadat jako postava z Harryho Pottera. Ten, jehož jméno se nesmí vyslovit. A to jest proto, že se bojí. Ale oni se nebojí mě. Oni se bojí vás. A vy jim musíte ukázat, že mají pravdu, když se bojí.“

JAROSLAV BAŠTA, KANDIDÁT NA PREZIDENTA

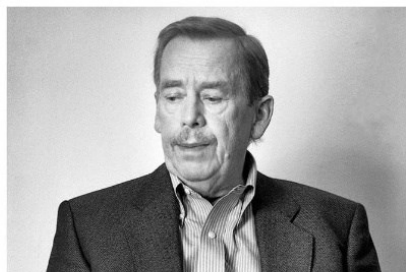
imgflip.com

Příloha č. 94

20.12.2022

"Nekritická adorace ve svých důsledcích neprospívá pověsti politika ani za jeho života, ani posmrtně. Obávám se, že ta navíc přispěla k postojům, které ohrožují samotné základy demokracie. K nim patří uznání volebního výsledku poraženou menšinou voličů (zvláště když rozdíl dělal jen malé procento hlasů)."

Odkaz na celý článek naleznete v prvním komentáři pod tímto příspěvkem.

Havel a jeho „garda“

Nekritická adorace ve svých důsledcích neprospívá pověsti politika ani za jeho života, ani posmrtně.

Příloha č. 95

21.12.2022

Pokud budu zvolen prezidentem ČR, udělám vše pro to, aby tato protilidová a protinárodní vláda co nejdříve skončila. Chci pro občany mír a normální život. Ne válku a bídu.

Zadavatel/zpracovatel: Jaroslav Bašta

„Disident Vladimír Bukovskij srovnal EU se SSSR. Ta podobnost bije do očí. Evropský parlament je přímá analogie Nejvyššího sovětu SSSR, který také neměl legislativní pravomoci. Komise je analogií sovětského politbyra, do kterého se také volili komisaři sami. Tito komisaři mají pocit, že jsou nadřazení národním státům. V SSSR byla snaha vytvořit sovětského člověka, zatímco u nás se tvoří člověk evropský.“
JAROSLAV BAŠTA, KANDIDÁT NA PREZIDENTA
imgflip.com

Příloha č. 96

22.12.2022

Vážení přátelé,

Vaší podpory si hluboce vážím. Video od občanů, přátel a různých známých osobností budeme postupně zveřejňovat na sociálních sítích.

Chcete-li se k podpoře připojit, videa můžete zasílat na adresu: podpora@bastanahrad.cz

video

Příloha č. 97

23.12.2022

ABY BYLO JASNO...

Nakolik se liší současná liberální demokracie od období normalizace ze sedmdesátých let, kdy seděl náš dnešní host ve vězení? Jak vypadá militarizace české politiky? Jaké jsou kořeny Rusko ukrajinského konfliktu? A v čem česká vláda poslouchá Brusel, Berlín nebo Washington? I o tom bude dnes řeč.

Odkazy na oba dva díly pořadu naleznete v komentářích pod tímto příspěvkem.

Příloha č. 98

24.12.2022

Vážení spoluobčané,

přeji Vám šťastné a veselé Vánoce. Ať Vás o těchto svátcích opustí všechny starosti a prožijete krásné chvíle v kruhu svých nejbližších. Vánoce jsou svátky klidu a míru. Přejme si všichni společně štěstí, klid a mír i pro naši krásnou zemi. Čím více nás bude, kteří si to společně budeme přát, tím větší je šance, že se nám naše přání splní.

Váš Jaroslav Bašta

Příloha č. 99

25.12.2022

OSOBNOSTI VLASTENECKÉ SCÉNY PODPOŘILY JAROSLAVA BAŠTU

Kandidát na Pražský hrad Jaroslav Bašta dostal podporu osobností napříč politickým spektrem. Na jeho stranu se například přiklonila předsedkyně Trikolory Zuzana Majerová, předseda Akce D.O.S.T. Petr Bahník, předseda strany Manifest David Tesař, energetik Ivan Noveský, novinářka a moderátorka Jana Bobošíková nebo politolog Petr Drulák.

Videa jsou postupně zveřejňována na sociálních sítích. Odkaz na jednotlivá videa na síti YouTube také naleznete v komentáři pod tímto příspěvkem.

video

Příloha č. 100

26.12.2022

Budu stát na svém. Budu hájit zájmy České republiky. Třeba proti všem!

Příloha č. 101

26.12.2022

Vážení spoluobčané,

vaší podpory si hluboce vážím. Videá od občanů, přátel, osobností vlastenecké scény i straníků budou postupně zveřejňována zde na této stránce a také na mém kanálu YouTube a síti Tik Tok. Odkazy na tyto sítě naleznete v komentářích pod tímto příspěvkem.

Chcete-li se k podpoře připojit, videa můžete zasílat na adresu: podpora@bastanahrad.cz

video

Příloha č. 102

27.12.2022

Těším se s Vámi na viděnou! 😊

Příloha č. 103

27.12.2022

Rád se s Vámi setkám, přátelé. 😊

Příloha č. 104

28.12.2022

Neuhnul jsem tehdy, neuhnou ani dnes.

Sadavatel/opravovatel: Jaroslav Bašta

Příloha č. 105

29.12.2022

DALŠÍ PODPORA JAROSLAVA BAŠTY

Politologové Petr Drulák a Daniel Solis, energetik Ivan Noveský, iniciativa Vraťme děti do školy bez podmínek, hudebník Roman Horký, Hnutí Cesta a Spojenectví Říp, ale i ukrajinští studenti a další vyjádřili podporu kandidátu na prezidenta Jaroslavu Baštovi, a přidali se tak k vlasteneckým stranám a hnutím i mnoha osobnostem a občanům.

Videa na podporu jsou postupně zveřejňována na této stránce a na sociálních sítích YouTube a Tik Tok. Odkazy na sociální sítě naleznete v komentářích pod tímto příspěvkem. Chcete-li se k podpoře připojit, videa můžete zasílat na adresu podpora@bastanahrad.cz.

video

Příloha č. 106

29.12.2022

Česká republika je pro mě na 1. místě! 🇨🇪 A jak to máte Vy? 😊

„Přítomnost cizích vojsk na našem území bych nepřipustil. Protože jsem se více než dvacet let snažil o to, abychom se na našem území zbavili dočasně umístěných jednotek sovětské armády.“

JAROSLAV BAŠTA, KANDIDÁT NA PREZIDENTA

Příloha č. 107

30.12.2022

Jak vidíte minulost z hlediska zpravodajských struktur? Jsou tito lidé zranitelní? Archivy české StB sice prošly redukcí po roce 1989, ale archivy sovětské KGB takovou očistou neprošly.

Samozřejmě že jsou zranitelní. Existovala totiž sjednocená evidence poznatků, která byla v Moskvě. Do ní přispívali všichni, takže v ní také bylo všechno.

Rozumím dobře, že ruské zpravodajské služby mají lepší informace o našich agentech StB než my sami?

Samozřejmě.

Věříte tedy, že na Andreje Babiše leží složka v Moskvě?

Leží tam asi stejná, jako byla tady.

Je to v této době problém?

Bral bych to jako výpověď o chování člověka.

video

Příloha č. 108

31.12.2022

Vážení spoluobčané,

Vaši podpory si hluboce vážím. Video od občanů, přátel, osobností vlastenecké scény i straníků postupně zveřejňujeme na této stránce a na sítích YouTube a Tik Tok. Odkazy na sociální sítě naleznete v komentářích pod tímto příspěvkem.

Chcete-li se k podpoře připojit, videa můžete zasílat na adresu podpora@bastanahrad.cz.

video

Příloha č. 109

31.12.2022

Vážení spoluobčané,

přeji Vám mnoho štěstí, radosti a úspěchů do roku 2023. Ať Vás opustí všechny strasti a problémy. Nezapomeňte, že nic není ztraceno, dokud to nevzdáme my sami.

Váš Jaroslav Bašta

/Text tohoto PF 2023 mi věnoval jeho autor, básník Marek Řezanka./

Po KRUTÉ ZIMĚ...

UVĚDOMME SI: MY JSME TI, KDO VOLÍ,
A ŽE JE NA NÁS, KOMU DÁME HLAS:
TOMU, KDO HRAJE PŘEDEPSANOU ROLI?
TOMU, KDO MĚNÍ KABÁT ZAS A ZAS?

TVRDIT, ŽE PŘECE ŽÁDNÝ VÝBĚR NENÍ,
ZNAMENÁ VLÁDĚ VYDAT BIANCO ŠEK
KE ŠKRTŮM, K VÁLCE, K ZMARU POKOLENÍ.
NESTAČÍ TOTIŽ, KDYŽ MÁ ČLOVĚK VZTEK.

ŽE JE NÁS MÁLO? KDO TO ALE ŘÍKÁ?
PRAVDA JE, ŽE NÁS BUDE VÍC NEŽ DOST.
TRPÍ A STRĚDÁ NAŠE REPUBLIKA,
VNÍŽ KDEKDO Z NÁS TEĎ V SOBĚ DUSÍ ZLOST.

ZÁLOHY ROSTOU, ELEKTRÍNA ZDRAŽÍ.
MADETA NEJSPIŠ V LEDNU ZAVŘE KRÁM.
CO MUSÍ KRACHNOUT, NEŽ BUDEME V RÁŽI?
SNAD KAŽDÝ OBCHOD, KTERÝ JENOM ZNÁM!

CHCETE, AŽ SÍLÍ KAMPAŇ ZCELA ŠŤVAVÁ:
DO VÁLKY S RUSKEM POSLAT NAŠI ZEM?
S BOMBOU SI MOUDRÝ ČLOVĚK NEZAHRAVÁ.
MÁME TY MOUDRÉ? NA POCHYBÁCH JSEM.

VEĎME SVĚT K MÍRU, A NE KE ZNIČENÍ.
NECHTĚJME TOHO, KDO BY VÁLČIL RÁD.
DANUŠE S PAVLEM FIALY SI CENÍ:
O NAŠICH HLASECH MŮŽE SE JIM ZDÁT.

SVOBODA SLOVA JAKO PRAMEN MIZÍ.
VYSCHLO JE VŠUDE. ZBAYOVÁNÍ PRÁV
VE VLASTNÍM STÁTĚ PŘIDEME SI CIZÍ.
CENZURA MÁ BÝT ZÍTRA BĚŽNÝ STAV!

POKUD NÁS TOHLE DĚSÍ, ŠŤVE A DRTÍ,
VYBERME JEDNU ZE VŠECH MOŽNÝCH HLAV.
TU, JEŽ NÁS NEDÁ DO NÁRUČÍ SMRTI:
PO KRUTÉ ZIMĚ PŘIJDE JAROSLAV...

Marek Řežanka

Zdrojové: Jaroslav Baška / zhotovitel: Cecilie Jirková